

1529

T.N.L.A. Debates.

Official Report-

Vol. 5

NO. 5

25-07-1980

1980

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பி
V211, 31 N8
N80-5-5
123063

வெளியீடு 10-12-1980]

[Issued 10-12-1980

1529

தமிழ் நாடு

சட்டமன்றப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU
LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு — OFFICIAL REPORT

வெள்ளிக்கிழமை 1980 ஜூலை 25

FRIDAY 25TH JULY 1980

தொகுதி V—எண் 5—VOL. V—No. 5

தமிழ்நாடு அரசு—GOVERNMENT OF TAMIL NADU

1980

சட்டமன்றப் பேரவைத்துறை, சென்னை-600 009
Assembly Department, Fort. St. George, Madras-600 009.

விலை 3-15 காசுகள்]

[Price Rs. 3.15 Paise

1. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1980-81—வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).	901
(அ) கே ரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அ மச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.	902
(ஆ) கே ரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம்	903
(இ) கோ ரிக்கை எண் 15—காவல் துறை.	904
(ஈ) கே ரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள்.	905
(உ) கே ரிக்கை எண் 37—பொதுப் பணிகள், கட்டிடங்கள்.	906
(ஊ) கே ரிக்கை எண் 38—பொதுப் பணிகள்—பணியாளரும் கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும்.	906
(எ) கோ ரிக்கை எண் 51—பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.	907
மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்	907
திரு. ஜே. எஸ். இராசு	909-912
டாக்டர் கே. சமரசம்	912-915
திரு. வே. இராஜசேகரன்	916-923
திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி	924-927
திரு. ரா. உமாநாத்	928-943
திரு. எம். சின்னராஜ்	943-946
திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்	946-953
திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்	953-957

1. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1980-81—

வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ணபாண்டியன் ..	957-960
திரு. ப. நெடுமாறன்	960-970
திரு. சா. கிருட்டிணமூர்த்தி	970-973
திரு. பம்மல் நல்லதம்பி	974-981
திரு. ஆர். மணிமாறன்	981-992
திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்	992-996
திருமதி டி. யசோதா	996-1000
திரு. இரா. முத்தையா	1000-1007
திரு. கே. எம். அப்துல் ரசாக்	1007-1008
2. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள் ..	1009-1010

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

வெள்ளிக்கிழமை, 1980 ஜூலை, 25

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

‘தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில்’.

தகுந்தவர்கள் என்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் துணையோடு ஆராய்ந்து எந்த அலுவலையும் செய்பவர்களுக்கு அரிதாவது என்று உலகில் எதுவும் இல்லை.

[குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்).—

வரவு - செலவுத் திட்டம், 1980-81—வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).

(அ) கோரிக்கை எண் 9—

மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 11—

மாவட்ட நிர்வாகம்.

(இ) கோரிக்கை எண் 15—

காவல் துறை.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 16—

தீயணைப்புப் பணிகள்.

(உ) கோரிக்கை எண் 37—

பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள்.

(ஊ) கோரிக்கை எண் 38—

பொதுப் பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும் இயந்திரச் சாதனங்களும்.

[1980 ஜூலை 25]

(எ) கோரிக்கை எண் 51—

பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு.

கோரிக்கை எண் 9.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரை மேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித்தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 17,25,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன்: தலைவரவர்களே, தலைமைச் செயலகத்தில் பணிபுரியும் பணியாட்களுக்கு தனியாக சிறப்பூதியம் அளிக்காதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித்தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ.17,25,00,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

THIRU N. S. V. CHITHAN: To discuss the need to provide a five-year term for the holders of post of Commissioners in the Board of Revenue, I move:

“That the allotment of Rs. 17,25,00,000 under Demand No. 9—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.”

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர்கள் துறைகளுக்கு சட்டமன்ற பேரவை—மேலவை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு அமைக்க வேண்டுவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித்தலைவர், அமைச்சர், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 17,25,00,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1980 ஜூலை 25]

கோரிக்கை எண் 11.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்டம் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 21,31,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : திருச்சி மாவட்ட அரியலூர் ரெவின்யூ டிவிஷனிலிருந்து பெரம்பலூர் வட்டத்தைப் பிரித்து, பெரம்பலூர் வட்டம், துறையூர் வட்டம் ஆகிய இரண்டையும் இணைத்து பெரம்பலூர் நகரைதலைமையிடமாக்கிக்கொண்டு ஒரு புது ரெவின்யூ டிவிஷன் உருவாக்குவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 21,31,02,000-இல் ரூ. 101 குறைக்க வேண்டும்.”

Thiru N. S. V. CHITHAN : To discuss the failure of the Government to locate the office of the Tahsildars within the reach of the villagers in rural areas, I move :

“That the allotment of Rs. 21,31,02,000 under Demand No. 11—District Administration be reduced by Rs. 100.”

திரு. என்.வரதராஜன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் சிறப்புற நடைபெற பெரிய மாவட்டங்களை பிரித்து சீரமைக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்தும், குறிப்பாக மதுரை மாவட்டத்தில் திண்டுக்கல்லை தலைமைப் பீடமாக்கக்கொண்டு புது மாவட்டம் அமைக்க வேண்டுவது பற்றியும் விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 21,31,02,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவரவர்களே, பெருந்துறை வட்டமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பின்பும், வட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகம் இதுவரை கட்டப்படாமல் இருப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்] [1980 ஜூலை 25]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 21,31,02,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண் 15.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரையின்மேல் நான் கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 43,81,67,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, எல்லா ஆய்வாளர்களுக்கும் தனி போன் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை விளக்களிப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத்தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 43,81,67,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 43,81,67,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கு. ரமணி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில், காவல் துறையினர் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டதற்காக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த 32 பேர்களை திரும்ப வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டபின் வேறு மாவட்டங்களுக்கும் வேறு பிரிவுகளுக்கும் மாற்றல் செய்யப்பட்டுள்ளதால் ஏற்பட்டுள்ள காவலர்களின் கஷ்டங்கள் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 43,81,67,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எம். ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, காவல் துறையினருக்கு சம்பளம் உயர்த்த வேண்டுவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

1980 ஜூலை 25]

[திரு. எம். ஆறுமுகம்]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 43,81,67,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண் 16.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,28,15,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, “வட ஆற்காடு மாவட்டம், போளூரில் தீயணைப்பு நிலையம் வைக்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய கோரி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 3,28,15,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. கல்லன் : தலைவரவர்களே, “நீலகிரி மாவட்டத்தில் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக தீயணைப்பு நிலையம் திறக்கப்படாதது பற்றியும், மேலும் தீயணைப்பு நிலையங்கள் திறப்பது குறித்து விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 3,28,15,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவர் அவர்களே, “எல்லா பேரூராட்சி பகுதிகளிலும் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தி தந்து உடனடியாக விபத்துக்களில் இருந்து பொதுமக்களுக்கு பாதுகாப்பு தர வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 3,28,15,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1980 ஜூலை 25]

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, “இராம நாதபுரம் மாவட்டம் இளையான்குடியில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஆரம்பிப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 3,28,15,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண் 37.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 37—பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 3,97,15,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, “பொதுப் பணிக்குச் சொந்தமான பல கட்டிடங்கள் பழையதாக ஆகி விட்டதால் அவைகளை இடித்து புதுப்பித்துக் கட்டித்தருவது குறித்து விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 37—பொதுப் பணிகள், கட்டிடங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 3,97,15,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. கல்லன் : தலைவர் அவர்களே, “நீலகிரி மாவட்டத்தில் பல நகரங்களில் உள்ள பல அரசு அலுவலர்களே ஒருங்கிணைத்து அரசு கட்டிடங்கள் கட்டி ஒரே இடத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 37—பொதுப் பணிகள், கட்டிடங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 3,97,15,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண் 38.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

1980 ஜூலை 25]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 38—பொதுப் பணிகள்—
பணியாளரும், கருவிகளும் இயந்திர சாதனங்களும்
என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 8,96,41,000-க்கு
மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற
வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, “பொது
பணியில் பணியாளர் பலர் நிரந்தர பணியாளராக செய்யாமல்
இருப்பது குறித்து விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத்
தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 38—பொதுப் பணிகள்—
பணியாளரும் கருவிகளும் இயந்திர சாதனங்களும்
என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய்
8,96,41,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திருமதி தா. இராசாம்பாள் : தலைவர் அவர்களே,
“வேலைக்கு உணவுத் திட்டம், சுய வேலைப் பூர்த்தி திட்டம்
முதலியவற்றை நிறைவேற்ற கூடுதலான பொறியாளர்களை
ஒன்றியந்தோறும் நியமிக்க வேண்டியது பற்றியும், வட்ட
மையத்தில் கூடுதலாக ஒரு உதவி கோட்டப் பொறியாளரை
நியமிக்கவேண்டியது பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட
வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 38—பொதுப் பணிகள்—
பணியாளரும் கருவிகளும் இயந்திர சாதனங்களும்
என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய்
8,96,41,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, “பொதுப்
பணித் துறை, சாலை பராமரிப்புத் துறைகளில் உள்ள தொழி
லாளர்கள் வேலை உத்தரவாதம் செய்யவும் நிரந்தரமாக்குவது
சம்பந்தமாக விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மா
னத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 38 பொதுப் பணிகள் பணியாளரும்
கருவிகளும் இயந்திர சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின்
கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 8,96,41,000 இல்
ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண். 51.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்
களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், நான் கீழ்க்
கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1980 ஜூலை 25]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 51—பொதுப்பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 16,55,07,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, “கொள்கை பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்;

“மானியக் கோரிக்கை எண் 51—பொதுப்பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 16,55,07,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

1690. திரு. கே. எம். தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, “கொள்கை பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண்-51—பொதுப்பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பில் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 16,55,07,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, “கொள்கை பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண்—51—பொதுப்பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 16,55,07,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய விளக்கக் குறிப்பேடுகள் அவையில் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நான் படித்ததாக ஏற்றுக் கொண்டு, அவைக் குறிப்பிலும் இடம்பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* [1011 1083 பக்கங்களில் இணைப்பு I, II, III, IV ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.]

1980 ஜூலை 25]

*திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவைமூன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மாவட்ட நிர்வாகம், காவல்துறை, பொதுப்பணித் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாட்டினுடைய சட்டம், அமைதி ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கின்ற மிகப் பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற காவல்துறை பற்றி பொது மக்களே ஐயுறத் தக்க அளவிற்கு அசம்பாவிதங்கள், அச்சம் தரத்தக்க செய்திகள், கொலைகள், குழந்தைகள் காணாமல் போகின்றன, நெஞ்சு பதறுகின்ற செய்திகள் ஆகியவற்றை நாளேடுகள் நமக்குத் தெரிவித்த வண்ணம் இருக்கின்றன.

பொதுவாகவே இன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே, அதிலும் குறிப்பாக புதியஆட்சி துவங்கியதற்குப்பிறகு குழந்தைகள் காணாமல் போவது என்பது அன்றாட செய்திகளாக நாட்டிலே நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பிட்டு பத்திரிகையிலே வந்த செய்திகளை, நமக்குத் தெரிந்த சில செய்திகளை மட்டும் நான் அவையினுடைய கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன்.

விடிந்து எழுந்தால் அல்லது பொழுது போனால் பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை வெளியிலே அனுப்பலாமா? பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பலாமா பத்திரமாகத் திரும்பி வருவார்களா என்று பயத்தோடு ஒவ்வொரு நாளையும் கழிக்க வேண்டிய அவசியத்திலே இருக்கிறார்கள் என்பதை மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சான்றாக பெசன்ட் நகரிலே ரிசர்வ் வங்கி குடியிருப்புக் காலனியிலே இருந்த குமணன் என்ற சிறுவன் காணவில்லை. தண்டையார்பேட்டை பகுதியிலே பி. தமிழ்செல்வன் என்ற சிறுவன் வயது 14 காணவில்லை. ராயபுரம் டுட்டோரியல் கல்லூரியிலே படித்துக்கொண்டிருந்த 14 வயது சிறுவன் பெயர் ஜனார்தனன், அவனும் காணவில்லை.

[முற்பகல் 9-10]

சென்னை ஏழுகிணறு பகுதியைச் சேர்ந்த சந்தான கிருஷ்ணன் வயது 11 காணவில்லை. சென்னை பெருமாள் கோவில்தோட்டம் ஐந்து வயது பையன் அருணா காணவில்லை. தாம்பரம் வால்மீகி தெரு ராஜேந்திரன் காணவில்லை. ஜாம்பலூர் முனுசாமி நாயகர் மகன், நான்கு வயது, காணவில்லை. பொன்னேரி துணை தாசில்தார் மகன், 13 வயது கொலைசெய்யப்பட்டிருக்கிறான். செங்கல்பட்டில் 13 வயது செல்வி காணவில்லை.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1980 ஜூலை 25]

அயோத்தியாகுப்பம் குமரன் என்பவரின் பெண் சரஸ்வதி, வயது 20 சாந்தி 16 வயது இருவரும் இணைந்தாற்போல் காணவில்லை. தென்ஆர்க்காடு மாவட்டம், கள்ளக்குறிச்சியில் சித்தான் கிராமத்தில் கண்ணபிரான் கோனரின் மகன்கள், இளையபெருமாள், சம்பத் ஆகியோர் 10 வயது, 6 வயதுடையோர் மாடு மேய்க்கச் சென்றபோது பத்து வயது மகன் காணவில்லை. அவர்கள் இருவரும் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. நெய்வேலியில் நான்கு சிறுவர்கள் ஒரே நாள்ல காணாமல் போய்விட்டனர். இதற்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பு வைத்ததுபோல் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டிய மருத்துவமனையில் இருந்து மூன்று குழந்தைகள் காணாமல் போய் விட்டன என்பது குறித்து இந்த மன்றம் விவாதித்திருக்கிறது. ஆக, மிகுந்த கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய காவல்துறையின் கவனக்குறைவு காரணமாக, பொறுப்பற்ற தன்மையின் காரணமாக நாம் பெற்ற மழலைச் செல்வங்களை ஏன் வயது வந்தவர்களைக் கூட இழந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு துர்ப்பாக்கியகரமான நிலைமை தமிழ்நாட்டில் முதன்முதலாக இந்த ஆண்டுதான் துவங்கியிருக்கிறது என்பதை நான் மிகுந்த வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கொலைகள் நடப்பது என்பது திட்டமிட்டு நடக்கிறதோ நாட்டின் பல பகுதிகளில் என்று கருதப்படத்தக்க அளவிற்கு, சந்தேகிக்கப்படத்தக்க அளவிற்கு கொலைகள் மிகுதியாக நடைபெறுகின்றன. சென்னையில் ஒரு அதிகாரியின் மகள் ஷண்முகப் பிரியா கடத்திச் செல்லப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டு கிணற்றில் தள்ளப்பட்டு இருக்கிறாள். இக்கொலைகள் பற்றி இந்த மன்றம் நிச்சயமாக கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். போலீஸ் துறை மீது நாம் எவ்வளவு கவனம் செலுத்தினாலும் இவைகளை யெல்லாம் தடுப்பதற்கான ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டினை அல்லது நவீன வசதிகளை மேலும் மேலும் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் விரைவாக இக்குற்றங்கள் பற்றி துப்பு துலக்கவும் நல்லமுறையில் நீதி மன்றங்களுக்கு வழக்குகளை எடுத்துச் செல்லவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். பல்வேறு போலீஸ் நிலையங்களில் ஜீப்கள் இல்லை, வேறு பல வசதிகள் இல்லை. எங்கள் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் பல்வேறு வசதிகள் செய்து தரப்பட்டாலும் கூட மீதுமள்ள காவல் நிலையங்களில் நவீன வசதிகளைச் செய்து தந்தால்தான் இத்தகைய கொடுமைகளை ஒழிக்க ஓரளவிற்கு போலீஸ் துறைக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டொரு கருத்துக்களை சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் இது பொருத்தமான கருத்தாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்த சில பழக்கவழக்கங்களை இன்னும் நடைமுறையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 25]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

அதில் ஒன்று, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், அவர்களின் கீழ் இருக்கிற முக்கியமான அதிகாரிகளை கீழ்மட்டத்தில் இருக்கும் அலுவலர்கள் ஜனவரி 1-ம் தேதி சென்று பார்ப்பதாகும். பார்ப்பது என்பது அவர்கள் விருப்பம். அதில் யாரும் தலையிட முடியாது. தாலூகா ஆபீஸ், ஆர். டி. ஓ. ஆபீஸ் இவற்றில் உள்ள குமாஸ்தாக்கள்., ப்யூன்கள் இவர்களிடமிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பணம் வசூலிக்கப்பட்டு அவர்கள் தந்தே தீரவேண்டும்—அந்தத்தொகை முழுதும் செலவழிக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம்—ஒரு கூடை ஆரஞ்சு, ஒரு கூடை ஆப்பிள், ஒரு கூடை திராட்சை, நல்லதோ கெட்டதோ, வாங்கிப்போய் கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. வைப் பார்க்கிற ஒரு பழக்கம் இன்றும் இருக்கிறது. அதனால் குறைவான சம்பளம் வாங்கக்கூடிய க்ளார்க்ஸ், ப்யூன்கள் இவர்கள் மிகுந்த சிரமத்திற்குள்ளாகிறார்கள்.

எனக்குத் தெரியும், இச்செலவுகளை சந்திக்க மோதிரத்தை விற்ற ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், மனைவியின் நகையை விற்ற இன்ஸ்பெக்டர்களை நான் அறிவேன். எங்காவது லோகல் டிரான்ஸ்பர் வாங்கிக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரிகளைப் பார்க்கிறேன். நடைமுறையிலே இன்னும் இத்தகைய பழக்கங்கள் இருக்கின்றன. இதனால் மிகக் குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்கள் லூட் செய்யப்படுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிய பிரச்னை பற்றி நான்கட்ட மோஷன்கூட கொடுத்திருக்கிறேன். அரியலூர் ஆர்.டி.ஓ. பகுதியில் மிகப் பெரிய தாலூகா. இந்த தாலூகாவில் பெரம்பலூர், வரகூர் ஆகிய 2 அசெம்பிளி தொகுதிகள் இருக்கின்றன; 4 பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. 117 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. 3½ லட்சம் மக்கள் அங்கே வாழ்கிறார்கள். அந்த மக்கள் எல்லாம் அரியலூர்க்குத்தான், ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் ஒரு விவசாயி அரியலூர் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசுக்கு போக வேண்டுமென்றால், 50 மைல்கள் பயணம் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதனால், நாட்கள் செலவாகிறது பணமும் செலவாகிறது. எந்த ஒரு காரியத்திற்கும் பெரம்பலூரில் உள்ளவர்கள் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் அரியலூருக்கு போகவேண்டிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இத்தகைய சிரமத்தைப் போக்குவதற்கு, ஒரு செபரேட் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸ் அமைத்து, அதற்கு ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் பெரம்பலூரில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குத் தான் நான் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். துறையூர் ஒரு புதிய தாலூகாவாக உருவாகியிருக்கிறது. எனவே, மக்கள் வசதியை மனதில் கொண்டு இந்த இரண்டிற்கும் மத்தியில் பெரம்பலூர் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அதுவும் சரியான மையத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் பெரம்பலூரில் இந்த ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசின் ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் வைத்தால்

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1980 ஜூலை 25]

இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கும் இதிலே நன்மை ஏற்படும். விவசாயிகள் அதன் மூலம் தங்களுடைய பிரச்சனைகளை தீர்த்துக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும். எனவே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து பெரம்பலூரில் ஒரு ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசை உருவாக்கித் தந்து, அதன்மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மக்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற எனது பகுதி மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களை செய்யும்படி நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி கேட்க உரிமையிருக்கிறது. 25 ஆண்டு காலமாக நாங்கள் ஒன்றாகப் பழகியவர்கள். எனவே, நிச்சயமாக இந்த வசதியைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வணக்கத்திற்குரிய புரட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த 7 மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது, மாண்புமிகு முன்னவர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இந்த மானிய கோரிக்கைகளின் மீது ஆட்சிக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

இரட்டை ஆட்சியை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு, மத்திய அரசு நடத்துகின்ற ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற அமைப்புகளை நிர்வகிக்கவும், மாநில அரசு சில அமைப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு நிர்வகிக்கவும், மாநில அரசு உருவாக்கிய பல பிரச்சனைகளை மத்திய அரசு ஆக்கிரமிக்கின்ற ஒரு வகையையும் ஏற்று, ஆக ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக, வட்டத்திற்குள் சதுரமாக விளங்கக்கூடிய நிர்வாகத்துறையைப் பற்றி நான் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகவே, இது அண்ணாவின் அரசு என்று சொல்கிறோம். ஆனால், மற்றவர்களும் அண்ணாவின் அரசு என்று சொல்கிறார்கள். சுருக்கமாக இதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டுமானால், ஓடும் வண்டியில் ஏறிக் கொண்டவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். ஆக்சிடென்ட் வண்டியை ஓட்டியவர், ஓட்டிக்கொண்டிருப்பவர் எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஸ்டார்ட் செய்து, ஓட்டிக்கொண்டிருந்த சகலமும் உள்ள வண்டியை கலைஞர் ஜம்பமாக ஓட்டி, விபத்துக்குள்ளாக்கிய வண்டியை, பெல், பிரேக் இல்லாத வண்டியை, பழுதான இயந்திரமாய், பார்வையற்றதால், பவிசுழந்த ஓடாத வண்டியை ஓட்டியவர், ஓட்டிக் காட்டுபவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆவார்கள்.

1980 ஜூலை 25]

[டக்டர் கே. சமரசம்]

இதை எண்ணித்தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அன்றையதினம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் ஒரூஸ்பேனரைக் கொடுத்தார்கள். அதைக்கூட இன்றைய தினம் தொழிலாளர் கொடியிலே இணைத்திருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்று வருகின்றபோது. பேரறிஞர் புருக்ஸ் ஆடம்ஸ் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்.

The Administration is the capacity of coordinating money and often conflicting social energies in a single organism.

என்று சொன்னார்.

[முற்பகல் 2-20]

‘அப்படிப்பட்ட நிலையில் நேர்மாறான சமுதாய உணர்வுகளை ஒருங்கிணைத்து சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்காக இயக்கப் படுவதே நிர்வாகத்தின் திறமையாகும்’ என்று சொன்ன கருத்துக்கேற்ப மிகச் சிறப்பான ஒரு ஆட்சி முறையை இன்றையதினம் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு. கழகம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே பேசிய பலர் பலவிதமான கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்பன் பெருமை பேசும் சுப்பன்கள் சில பிரச்சினைகளைச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வோம் இரண்யன் மகன் பிரகலாதன், இராவணன் தம்பி விபீஷணன், கட்டபொம்மன் நண்பன் எட்டப்பன் என்பதைக் கலியுலகம் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது, உள்ள உணர்வுகளை வெளிக் காட்டியிருக்கிறது. எங்களைப் பொறுத்த வரை குலப் பெருமை பேசி வாதாட வரவில்லை, கொள்கைப் போர் முரசு கொட்டி சந்திக்க வருகிறோம். அண்ணாவைக் கொடியில் போட்டுள்ளனர், ஆனால் அண்ணாவின் கொள்கையை மறந்து விட்டனர் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். நான் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்—மறைந்தவர்க்கே நினைவு மண்டபம், செத்தவர்க்கே சமாதி, சாவதற்கு முன்பே சமாதி எழுப்புவதில்லை. அப்படிப்பட்ட மரபு இல்லை. கழகத்திற்குத் தலைவர் இல்லையென்று சொன்னார் அண்ணா. அண்ணா தி.மு.க.வும் அப்படியே இருந்தது, இருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா இரு மொழிக் கொள்கையை வகுத்தார், அதனை எங்கள் இதயக் கனியாம் புரட்சித் தலைவர் அமலாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். மாநிலத்தில் சுயாட்சித் தன்மை—இது அண்ணா கண்ட கனவு. அதுவே எங்களுடைய லட்சியம். ஹரிஜன மக்கள் தனிமைப்படுத்தப்படக் கூடாது. அந்தத் திருக்குலத்தினர் உயர கூட்டமைப்புத் திட்டத்தை நாம் உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறோம். ஜாதிகள் கூடாது என்று பேரறிஞர் அண்ணா, பெரியார், காந்தி எல்லாம் சொன்னார்கள். அதனை

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1980 ஜூலை 25]

நிறைவேற்றுவதற்காகவே, செயலாற்றுவதற்காகவே பொருளாதார அடிப்படையில் ஒதுக்கீடுகள், திட்டங்கள் தேவை என்று புதிய தத்துவத்தைக் கொண்டு வந்து சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம்.

அது மட்டுமல்ல. இங்கே பேசிய பலர் உணவுப் பிரச்சினை மீது பேசுகிறபோது கூட நிர்வாகத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முப்பத்தி இரண்டு லட்சம் டன்னாக இருந்த உணவு உற்பத்தி டாக்டர் கலைஞர் ஆட்சியில் 65 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்தது. ஆனால் அந்த நேரத்தில் இரண்டு ரூபாய் விற்பனை அரிசி 9 ரூபாய் விற்பனை மர்மமென்ன? மாயமென்ன? நியாயமென்ன? புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் இயற்கை சீற்றங்களுக்கும் செயற்கைப் போராட்டங்களுக்கும் மத்தியிலும் சீரான உற்பத்தி, இயல்பான விலை. அதில் உள்ள புதிர் ஆண்டவர்களுக்குத் தெரியாது.

திரு. துரைமுருகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இன்றைக்கு என்ன மானியம் என்று நாங்களே குழம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏழு மானியக் கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. உறுப்பினர் இன்று சிவில் சப்ளைஸ் மானியத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார். விவாதம் குறிப்பிட்ட மானியத்தைப் பற்றித்தான் இருக்க வேண்டுமென்பது மரபு. இது பொது விவாதம் இல்லை. உறுப்பினர் பேச ஆரம்பித்ததிலிருந்து மானியத்தைப்பற்றி பேசாமல் வேறு ஒன்றைப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். தலைவர் அவர்கள் அதை அனுமதிக்கிறார்களா?

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நான் வேறு ஒன்றைப் பற்றியும் பேசவில்லை. இந்த அரசு வந்து செய்த நிர்வாக மாறுதல்களை, அடிப்படையில் செய்திருக்கும் மாறுதல்களை, சாதனைகளை, திட்டங்களை அவை முன் எடுத்து வைக்கிறேன். இப்போது ஏழு மானியங்கள் வந்திருக்கின்றன. அருள்கூர்ந்து திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் அந்த ஏழு மானியங்களையும் படித்துவிட்டு அதற்குள் நான் பேசுவது அடங்கியிருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்க வேண்டும்.

திரு. துரைமுருகன் : அண்ணா தி.மு.க. கொடி பற்றி மானியத்திலே எங்கே வருகிறது? நான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பியிருக்கிறேன். பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் ரூலிங் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஏழு மானியங்களுக்குள் தம்முடைய கருத்தினை எடுத்துக் கூற வேண்டும்.

[1980 ஜூலை 25]

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாநில அமைச்சர்கள், மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற மானியங்கள் வருகின்றன. அமைச்சர்கள் எடுத்த நடவடிக்கையை எடுத்துச் சொல்லும்போது இதெல்லாம் வரும். அரசு எடுத்த நடவடிக்கையின் காரணமாக சீரான விலையில் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன என்பதை யாரும் மறந்து விட முடியாது. இது அண்ணாவின் அரசு என்று நாங்கள் சொல்லி அண்ணாவின் கொள்கைகளை நாங்கள் அமலாக்குகிறோம். இது அண்ணா அவர்கள் கொடுத்த நிலந்தான்; அண்ணா அவர்கள் பாய்ச்சிய நீர்தான், அண்ணா அவர்கள் காட்டிய உழவுதான். அண்ணா அவர்கள் தந்த விதைதான், அண்ணா அவர்கள் கொடுத்த எருதான், அண்ணா அவர்கள் கொடுத்த மருந்து தான். எல்லாம் இருந்தும் கதிரும் பதரும் எவ்வாறு வந்தது?

ஆனால் களத்திலே எடுத்து அடித்துப் பார்க்கிறபோது, பிரிக் கின்றபோது பொது மக்கள் மத்தியிலே நாங்கள் கதிராகவும் நீங்கள் பதராகவும் ஆனீர்கள் என்பதை மறந்துவிட முடியாது.

ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே இந்த ஆட்சி அண்ணாவின் தொடர் ஆட்சியாக ஆட்கியை நிர்வகித்து வருகிறது என்பதைத் தெளிவாக தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நிர்வாகம் சீரழிக்கப் படுகிறது என்றாலும் அல்லது ஒரு ஆட்சி மாற்றப்படுகிறது என்று சொன்னாலும் உலகத்திலே பல அரசுகள் கவிழ்வதற்கு, பலவீன மடைவதற்கு, மாறுவதற்கு பல காரணங்கள் இருந்திருக்கின்றன. அமெரிக்காவில் வாட்டர்கேட், ஜப்பானில் லாக்கீடு, இங்கிலாந்தில் புரபியூமா மந்திரி—கீலர் விவகாரம் காரணமாக ஆனால் இந்தியக் துணைக்கண்டத்திலே பல மாநிலங்களில் பல கமிஷன்கள் காரணமாக இருந்தாலும், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி தான் எந்தவிதமான பிரச்சினையும் இல்லாமல் எந்தவிதமான கமிஷனும் இல்லாமல் எந்தவந்தமான புகாரும் இல்லாமல் ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது.

இன்றைய தினம் இவர் போட்ட கணக்கொன்று, அவர் போட்ட கணக்கொன்று

இரண்டுமே தவறானது—

மக்கள் போட்ட கணக்கிற்கே

இருவரும் பலியாகி நின்றதே முடிவானது

தமிழ் மண்ணுக்கே பொதுவானது

புரட்சித் தலைவருக்கே முதல்வர் என்றானது.

என்ற முறையிலே இன்றைய தினம் நாம் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த இரண்டரை ஆண்டுகளிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்த நிர்வாக சீரமைப்புகளின் காரணமாக நிர்வாகம் முடுக்கிவிடப்பட்டு போர்க்கால நடவடிக்கைகளில்

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1980 ஜூலை 25]

ஈடுபட்டு, புயல் வெள்ளக் கொடுமைகளை எதிர்த்து நிவாரண பணியில் ஈடுபட்டு குறைகளைத் தீர்க்கவில்லையா? சென்னையில் பெரு வெள்ளம் ஏற்பட்டபோது நகரமே பாதிக்கப்பட்ட போது திடீரென்று நள்ளிரவில் முதல் அமைச்சர் சென்று பார்வையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா? செம்பரம்பாக்கம் ஏரி நிரம்பி வழியும்போது உடைந்தால் சென்னைக்கு ஆபத்து என்ற சூழ்நிலையில் தகுந்த ஆலோசனை, அதிகாரிகளே வியக்கும் வண்ணம் எடுத்துச் சொல்லிக் காப்பாற்றவில்லையா? தூண்டிவிடப்பட்ட எண்ணற்ற போராட்டங்களைச் சந்தித்து பொது ஜனங்களுக்கு குந்தகம் ஏற்படாமல் குறைகளை நீக்கி சுமுக உறவை ஏற்படுத்தி சமாதான சகவாழ்வுக்கு வழிகாணவில்லையா? தொழிலாளர்கள் போராட்டப் பிரச்சினையை லாவகமாக கையாண்டு சிறந்த ராஜதந்திரி என புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாராட்டப்படவில்லையா? ஒரே ஆண்டில் வருவாய்த் துறையில் மட்டும் 75 கோடி ரூபாய் கூடுதலாக வரக்கூடிய நிலைமையில் நிர்வாகத்தை உருவாக்கவில்லையா? கலைத் துறையிலே 19 கோடி ரூபாய் வருமானமாக இருந்ததை அவர்கள் செய்த சீர்திருத்தத்தின் காரணமாகவே 29 கோடியாக அதை உயர்த்திக் காட்டிய வசூல் மன்னன் இல்லையா புரட்சித் தலைவர். அரசாங்கம் அவர்களிடமிருந்து பணத்தை வசூலித்தாக வேண்டுமென்ற நிலைமை மாறி அவர்களே முடியைப்பிடித்து கள்ளை ஊற்றி, மடியைப் பிடித்து காசை வாங்கும் நிலைமையெல்லாம் கொண்டு வந்து அரசாங்கத்திற்கு கஜானாவிலே கட்டக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவிலே நிர்வாகத்தை மாற்றியமைத்தவர் புரட்சித் தலைவர் இல்லையா? ஆகவே இந்த ஆட்சி கௌடில்லியாஸின் அர்துத சாஸ்திரம் சந்திரகுப்த மௌரியரின் ஆட்சியைப் குப்தர்களின் பொற்காலம் எனக்கூறியது. தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி தமிழர்களின் பொற்காலமாக விளங்கிவருகிறது.

Administration has always been a servant of public policy .

என்று சொல்வார்கள். கொள்கையின் வேலைக்காரனாக நிர்வாகம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அந்த அடிப்படையிலே நிர்வாகத்தைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முடுக்கிவிட்டார்கள். அது இன்றைக்கு வேகமாக திறமையாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது).

*திரு. வே. இராஜசேகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81ஆம் ஆண்டின் போலீஸ் மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பைத் தந்தமைக்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் ஜ.ஜிக்களை அதிகமாக்கினீர்கள், அதே விகிதத்தில் குற்றங்களும் அதிகமாகின்றன. தலையைத் தேட சூவத்தில் வலையை வீசினீர்கள், தலைக்குபதிலாக தகர டின்னை எடுத்தீர்கள். குற்றம்செய்தவனே காவல் துறையை கிண்டல் செய்கிறான். துப்பறிவதில்

1980 ஜூலை 25 [திரு. வே. இராஜசேகரன்]

ஸ்காட்லாந்து யார்க்டுக்கு இணையாக இருந்த தமிழக காவல் துறை இன்று கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, ஜேப்படி, வழிப்பறி, அரிசனக்கொடுமை, கார் திருட்டு, டிரபலி போன்ற குற்றங்களை கண்டுபிடிக்க முடியாமல் திக்கித் திணறி, தட்டுத்தடுமாறி தமிழக அரசின் தவறான காவல் துறை பொம்மைச் சங்க ஆதரவால் உண்மைச் சங்கத்திற்கும், பொம்மைச் சங்கத்திற்கும் ஏற்பட்ட விபரீத விளைவால் செயல் இழந்து இருக்கும் காவல் துறை கோரிக்கை மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1971ஆம் ஆண்டு காவல் துறை பற்றிய விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கையில் காவல் துறையினரின் கடுமையான உழைப்பிற்கும் ஆபத்தான பணிக்கும் ஏற்றவாறு ஊதியம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் அது கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் சிபாரிசு செய்துள்ளார்கள். இந்த மானியக் கோரிக்கையில் அதற்கான வழிவகைகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

ஐ.எல். ஓ. சம்பிரதாயப்படி தொழிலாளர்கள் எல்லோருக்கும் 8 மணி நேர வேலை என்பது. ஆனால் காவல் துறையினர் நிலை அப்படி இல்லை. நாள் முழுவதும் வேலை பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

[முற்பகல் 9-30]

“ஓவர் டைம்” என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. வாரத்திற்கு ஒருநாள் விடுமுறை என்பது பெயருக்குத்தான். அந்த நாளில் வீட்டில் ஓய்வு எடுத்தவர்கள் யார்? உண்மையாகவே காவல்துறையினருக்கு விடுமுறை கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசு விரும்பினால் ஆண்டிற்கு ஒருமுறை மொத்தமாக விடுமுறை கொடுக்க முன் வருவீர்களா?

சொந்த மாவட்டங்களில் காவல் துறையினர் வேலை பார்க்க அனுமதி இல்லை. ஆகையால் குடும்பத்தினருடன் வருடத்திற்கு ஒருமுறையாவது சொந்த ஊர்களுக்குப் போய் வர அரசு பஸ்களில் இலவச பாஸ் கொடுக்கத்திட்டம் ஏதேனும் இருக்கிறதா, அதற்கு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

காவலர் குடியிருப்புகள் மொகஞ்சதாரோ—ஹரப்பாக்களை நினைவுபடுத்துகின்றன. இதுவரை 46 சதவீதத்தினருக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்று கூறி இருக்கின்றீர்கள். 1971ஆம் ஆண்டு கமிஷனில் 80 சதவீத இலக்கினை அடைவதில் புதிய ஊக்கத்தோடு செயலாற்ற வேண்டுமென வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசின் கடன் உதவி திட்டத்தின் கீழ் 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கு 34.68 இலட்சம் ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் மத்திய அரசின் ஏழாவது நிதி ஆணைக்குழு 1979-1984ம் ஆண்டிற்கான 675 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி தந்துள்ளது. இவைகளை எந்த

[திரு. வே. இராஜசேகரன்] [1980 ஜூலை 25]

அளவிற்குப் பயன்படுத்தி காவலர் குடியிருப்புகளை சீரமைத்து, நவீன வசதிகளுடன் கட்டித்தரப் போகிறீர்கள் என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 24 மணி நேரமும் போட்டிருக்கின்ற காக்கி உடைகளுக்கு நீங்கள் கொடுக்கின்ற பணம் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு இரண்டாண்டுகளுக்கு 100 ரூபாய், இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு 80 ரூபாய். இந்தத் தொகை எந்தக் காலத் தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது? இன்றைய நிலைக்கும் முன்னால் இருந்த நிலைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் குறிப்பிடப்படவில்லை. மானியக் கோரிக்கையிலும் இதற்கான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. கொஞ்சம் இருக்கின்ற மதிப்பே இந்தக் காக்கி உடையில் தான், அதுவும் கிழிந்ததும், அழுக்கானதுமாக இருந்தால் அவர்கள் நிலைமை என்ன வாகும்? 1971 ஆம் ஆண்டு காவல் துறையின் விசாரணைக் குழு அறிக்கையில் செய்திருக்கின்றார்களே? காலத்திற்குத் தகுந்தாற் போல் எடுப்பாக, கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற அதற்கு டெரிக்காட்டினும், பருத்தி துணிகளையும் இலவசமாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்று. எப்போது கொடுக்கப் போகிறீர்கள்? இங்கே அதற்கான விவரங்கள் இல்லை.

மோட்டார் சைக்கிள், ஸ்கூட்டர் வைத்திருக்கும் எஸ்.ஐ., ஏ.எஸ்.ஐ., இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு பெட்ரோல் படி 64 ரூபாய் மாதம் ஒன்றுக்கு. 20 ஆம் நூற்றாண்டில் 1977 பே ரிவிஷனில் 65 ரூபாய் ஒரு ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் ஏரியா எவ்வளவு? அதை அவர்கள் சுற்றி வருவதாக இருந்தாலும், மற்றைய பந்தோபஸ்திற்குப் போய் வருவதாக இருந்தாலும், ஒரு நாளைக்கு 40 கிலோ மீட்டர் ஆகும். நீங்கள் கொடுக்கும் பெட்ரோல் படி பத்து நாட்களுக்குத்தான் வரும்; மீதம் 20 நாட்களுக்கு யாரிடம் வாங்குவார்கள் “படி”? குதிரைப் பந்தயச் சூதாட்டம் நடத்துவோர், கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவோர், பிக்பாக்கெட் அடிப்போர், வழிப்பறி செய்வோரை எப்படிக்கண்டு பிடிப்பது, தடுப்பது, தண்டனை வாங்கித் தருவது? இரவுநேர பந்தோபஸ்து என்பது முறையாக அதிக அளவில் செயல்படாத காரணத்தால்தான் இந்தக் குற்றங்கள் அதிகமாகின்றன. அரசு பெட்ரோல் படியை உயர்த்திக் கொடுத்துக் குற்றங்களைக் குறைக்க விரும்புகிறதா? அல்லது 20 நாட்களுக்கு வேண்டிய படியை அவர்களிடம் வாங்கிக் கொள்ளட்டும் என்று கருதுகிறதா? இதற்குப் பதில் வேண்டும்.

தமிழ் மாநிலத்திலும், சென்னை நகரிலும் சமீப நாட்களில் குற்றங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன. தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பாளையங்கோட்டையில் பெருமளவுபரம் காலனியில் வீட்டில் புகுந்து 6.2 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கன்னம் வைத்துக் கொள்ளை என்று பார்த்தால், செஞ்சி தாலுக்காவில் ஒரு வீட்டிலே கன்னம் வைத்து 11,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள நகைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக்

1980 ஜூலை 25]

[திரு. வே. இராஜசேகரன்]

கின்றன. பாடியில் சம்பந்தராஜ் ஜெயின் கடை பூட்டை உடைத்து 50,000 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருள்கள் கொள்ளையடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கிழக்கு செங்கல்பட்டு பகுதியிலே கொள்ளை, 35,000 ரூபாய்க்குத் திருட்டு, புலன் விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். காஞ்சிபுரம் சேத்துப் பட்டை, முதலியார் தெருவைச் சார்ந்த ஒருவரது வீட்டில், அவர் இல்லாதபொழுது பெண்ணிடம் பகல் பத்து மணிக்கு விரட்டி 60 பவுன் கொள்ளையடிக்கப்பட்டது. சிறுவர்கள் நரபலி, தினசரி பத்திரிகையில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. நேற்றையதினம் பெசன்ட் நகர் சிறுவன், 14 வயது சிறுவன் காணவில்லை என்று செய்தி வந்து, அவன் நரபலிக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டான் என்ற செய்தி யும் வருகிறது. தியாகதுர்க்கம், விருத்தாசலம், ஒரே குடும்பத் தைச் சேர்ந்த சிறுவர்கள் இருவர் மர்ம மரணம். அதைப்பற்றிப் போலீசார் புலன் விசாரணை செய்கிறார்கள். சென்னை நாக மணி தோட்டத்திலுள்ள வெங்கடேசன் என்ற பையனைக் காண வில்லை என்ற செய்தி வருகிறது. சிறுவர்கள் நரபலி, வேப்பந் தட்டை கிராமத்தில் இரண்டு சிறுவர்கள் நரபலி, போலீஸ் புலன் விசாரணையில் இருக்கிறது. சிட்டிபாபு, சென்னை, காண வில்லை என்று 8—7—1970-ல் செய்தி வருகிறது. சிவா, 5 வயது, செல்வி 13 வயது என்று ஒவ்வொரு நாளும் சிறுவர்கள் காணாமற்போகும் பட்டியலை டி. வி.யிலும் ரேடியோவாலும் பேப்பர் மூலமாகவும் விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரையும் கண்டு பிடித்ததாகத் தெரியவில்லை. அதைவிட, பெண்களிடம் நடக்கின்ற கொள்ளை அதிக அளவில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குற்றாலம் அருவியிலே குளித்த பெண்ணிடம் 33,500 ரூபாய் மதிப்புள்ள நகைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக் கின்றன. இன்னும் திருடர்கள் கண்டுப் பிடிக்கப்படவில்லை.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே மச்சவாடி கண்ணன் நகரிலே கழுத்து நெறிக்கப்பட்டு ஒரு பெண் மர்மமாக கொலை செய்யப் பட்டு, நகைகளைத் திருடியிருக்கிறார்கள். திருடர்களு , கொலைக்காரர்களும் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. துப்பு துலக்குவதற்காக போலீஸ் தனிப்படை போடப்பட்டிருக்கிறது.

கொடுங்குலூரிலே சினிமா பார்க்க தாயுடன் சென்ற பெண் காணவில்லை. பெண் பெயர் கிருஷ்ணவேணி. பெண்ணைப் போலீசார் தேடுகின்றார்கள். மாயவரத்திலே, திருமதி ஜெய பால் மருத்துவ மனையிலே 3 பேர் புகுந்து, 5 பவுன் நகைகளையும், ரூ. 60,000 நகைகளையும் கொள்ளை அடித்துச் சென்றிருக் கிறார்கள். ஆதம்பாக்கத்தில், வள்ளியம்மாள் என்ற பெண்ணிடமிருந்து 7½ பவுன் தாலிச் சங்கிலியைப் பறித்துச் சென்றிருக்கிறார் கள். பல்லாவரத்திலே, ஜெயா என்ற பெண் கோயிலுக்குப் போய் விட்டு வருகிறபொழுது, வழிமறித்து 8 பவுன் சங்கிலியை அறுத் துக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். கொரட்டுரிலே, வீட்டிற் குள்ளே புகுந்து பெண்களைத் தாக்கி 7 பவுன் நகைகள் கொள்ளை

[திரு. வே. இராஜசேகரன்]

[1980 ஜூலை 25]

அடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அசோக் நகரிலே, வீட்டிலே புகுந்து ஒரு பெண்ணின் தாலியை அறுத்துக் கொண்டு ஓடியிருக்கிறார்கள். உருந்தூர்பேட்டையிலே, தூங்கிய பெண்ணிடமிருந்து தாலியை அறுத்துக் கொண்டு ஓடியிருக்கிறார்கள். 19—7—1980-லே செய்தி கிடைத்தது. நான் இந்த அரசைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன் தாலிக்கு தங்கம் தருவதாக அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அதைப்பற்றி விளக்கம் கேட்கவில்லை. ஆனால், தாய்மார்களின் கழுத்திலே இருக்கிற தாலி பறிக்கப்படாமல் இருக்குமா! காவல்துறையைத் தன் கையிலே வைத்திருக்கிற முதல்வர் இதற்கு பதில் சொல்வாரா என்று கேட்கிறேன்.

சென்னை நகரிலே, கூவத்திலே கைகள் மிதக்கின்றன. அடுத்த நாள் தலை எங்கே என்று தேடுகிறார்கள் சாக்கு மூட்டையில் மனித உடல் வெட்டப்பட்டு கட்டி கூவத்தில் கிடக்கிறது. அதற்கு பிறகு தகரத்திலே வருகின்ற மாட்டிறைச்சியைப்பற்றி புலன் விசாரணை செய்கின்றார்கள்.

கார் திருட்டு சென்னை நகரிலே பிரபலமாகிவிட்டது. கார் திருடியவர்கள் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. ஆனால், சைதாப்பேட்டையிலே திருடப்பட்ட கார் வண்ணாரப்பேட்டையிலே நிற்கிறது, 4 சக்கரங்களில்லாமல், 2 ஹெட் லைட்கள் இல்லாமல், பாட்டரி இல்லாமல்.

வழிப்பறிக் கொள்ளை அதிகமாகியிருக்கிறது. அதோடு, சென்னை வானொலி நிலையத்திற்குள் புகுந்து பித்தளைக் கைப்பிழிகள் திருடியிருக்கிறார்கள். நிலைய இயக்குநர் நிலைய நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளர் அறைக் கதவுகளிலே உள்ள பித்தளைப் பிழிகள் திருட்டு போயிருக்கின்றன. போலீஸ் புலன் விசாரணை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சைக்கிள் திருட்டு சாதாரணமாகிவிட்டது. பஸ்ஸிலே, மின்சார ரயிலிலே ஜேப்படி, இரவிலே வழிப்பறிகள், சென்னை நகரிலே அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றன. இதற்குமேலும், தமிழகத்திலே சட்டம் ஒழுங்கு கெடவில்லை, காவல் துறை சரியாகச் செயல்படுகிறது என்றும் முதல்வர் கூறுவாரானால், அதைவிட வெட்கக் கேடான விஷயம் வேறு இருக்க முடியாது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்னை நகரிலே 150 டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. 51 போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் கொலைகளையும் இந்தக் கொள்ளைகளையும், இந்தக் கற்பழிப்புகளையும், இந்த வழிப்பறிகளையும், இந்த பிக் பாக்கெட்டுகளையும் எப்படி கண்டு பிடிப்பார்கள்! எவ்வளவு பெரிய ஏரியா அசோக் நகர்! 20 அவினியூ 86 தெருக்கள் அதிலே இருக்கின்றன. அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனின் போலீஸ்காரர்களுடைய எண்ணிக்கை 17. அவர்களிலே அமைச்சர்களுடைய பந்தோபஸ்துக்கு, ஊர்வல பந்தோபஸ்துக்கு, நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று விட்டால், கலவரம் நடக்கின்ற இடங்களுக்கு யார் போவது? புகார் மனுக்களை யாரிடம்

1980 ஜூலை 25]

[திரு. வே. இராஜசேகரன்]

கொடுப்பது? இது என்ன மனுநீதிச் சோழன் ஆட்சியா? எஸ்.ஐ. மேஜையிலேயுள்ள காலிங் பெல்லை அடித்ததும் நியாயம் கிடைக்க?

1976 ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி டெல்லி நகரத்தில் 15,000 போலீஸ் இருக்கிறார்கள். கல்கத்தாவில் 12,000 போலீஸ் இருக்கிறார்கள். பம்பாயில் 20,000 போலீஸ் இருக்கிறார்கள். சுமார் 40 இலட்சம் மக்கள் ஜனத்தொகை கொண்ட, தமிழகத்துத் தலை நகரம் சென்னையில் 3,474 போலீசார், 490 ஏட்டுக்கள், 197 சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள், 80 இன்ஸ்பெக்டர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். இவர்களை வைத்துக் கொண்டு, சென்னையிலே நடக்கின்ற கொள்ளைகளையும், கொலைகளையும் எப்படி நீங்கள் கண்டு பிடிக்கப்போகிறீர்கள் என்பது கேள்விக்குரியதான விஷயம்.

இந்த எண்ணிக்கையை வைத்துக் கொண்டு 173.34 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவுள்ள சென்னை நகரிலே வாழும் மக்களின் உடமைகளுக்கும், உயிர்களுக்கும், தாய்மார்களுடைய கற்பிற்கும் எப்படிப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப் போகிறீர்கள்? மற்றைய தலை நகரங்களுடைய கணக்குப்படி சென்னை நகருக்கு 12,000 போலீசார் இருந்தால்தான் இந்த குற்றங்களை ஓரளவாவது கண்டுபிடிக்க முடியும், தண்டிக்கமுடியும். முதல்வர் மாநிலத்திற்கு காவல் துறைக்கு 10,000 பேர் எடுக்கப் போவதாகவும், அதுவும் படிப் படியாக என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். படி படி என்றாலே அந்தக் காரியம் நடக்காது என்பது தமிழக மக்கள் அறிந்த உண்மை. சாஸ்திரி நகர், வ.உ.சி நகர், நேத்தாஜிநகர், பெசன்ட் நகர், போன்று உருவாகி உள்ள புதிய இடங்களில் காவல் நிலையம் இல்லை.

இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக காவல் துறையில் ஓய்வு பெறும் வயதை 58 என்று உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால், 45 வயதிற்கு மேல் அவர்களுக்கு 'கவாத்து பரேட்' வேண்டாமென்றும் சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். 45 வயதிற்கு மேல் கவாத்து வேண்டாம் என்று அவர்களுடைய தளர்ச்சி வைத்துதானே, பிசிக்கலி அன்பிட் அதனால் தானே 45 வயதிற்கு மேல் அவர்களுக்கு கவாத்து வேண்டாம் என்று கூறி இருக்கிறீர்கள். ஆனால், அவர்ட்டாக இருக்க வேண்டிய இலாக்கா, சோம் பேரித்தனமாக இருக்கிற, சுறுசுறுப்புக் குறைவாக இருக்கிற தாலே குற்றங்கள் அதிகமாகின்றன. மேலும் 55 வயதை 58 என்று உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள், என்ன ஆகும்? அந்த ஓய்வுபெறும் வயதை 58-ஐ, 50 என்று குறைக்க வேண்டும். அந்த 8 ஆண்டுகள் சம்பளத்தை கிராச்சுட்டி என்று நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

கிளாஸ்-2 என்.ஜி. ஓக்களால், 10 கோரிக்கைகள் கொடுக்கப் பட்டன. அந்த 10 கோரிக்கைகளிலே 8 கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். அரசு அலுவலகங்களிலே வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் காலை 10 மணிக்கு வந்து மாலை 6 மணிக்கு சென்றுவிடுகிறார்கள்

[திரு. வே. இராஜசேகரன்]

[1980 ஜூலை 25]

[முற்பகல் 9-40]

ஆனால் அதே நேரத்தில் போலீஸ் இலாகாவிலே இருப்பவர்கள் காலை 7 மணிக்குப் பெரேடுக்குப் போனால் இரவு எந்த நேரத்தில் வீடு செல்வார்கள் என்ற நிலைமை இல்லாத காரணத்தால், அவர்களுடைய மனித சக்தியை அதிகமான அளவுக்கு உபயோகிக்கின்ற சூழ்நிலையிலே இருக்கிறார்கள். இந்த 58 வயதை அடைவதற்குள்ளாக அவர்கள் சோர்ந்து போய்விடுகிறார்கள். பல குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை. பல இளம் சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள், அசிஸ்டன்ட் சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்றவர்கள் பல ஆண்டுகளாக அதே பதவியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு புரமோஷன் கூட கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் புரமோஷன்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மனது சங்கடப்படுகிறார்கள். அதனாலே வேலையில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால் அதே நேரத்தில் ராணுவத்திலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் 20 ஆண்டுகள் 25 ஆண்டுகள் என்று கான்ட்ராக்ட் முறையிலே பணிபுரிவதால் அவர்கள் சுறுகறுப்பாக இருப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது.

மத்திய அரசு இதைப்போன்ற நிலைமை அங்கே ராணுவத்தில் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கான்ட்ராக்ட்முறையை இங்கே போலீஸ் இலாகாவில் புகுத்தி 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு அவர்கள் பணியாற்றக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 1978-79 ஆம் ஆண்டு ஆய்வுரைப் பக்கம் 472-473-ல் கூறியிருப்பதைப்போல தமிழ்நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் கூறப்பட்டவை. ஆனால் என்ன நடந்திருக்கிறது?

Report of the Comptroller and Auditor General of India 1977-78 பக்கம் 25-ல் பார்த்தால், மத்திய அரசால் கொடுக்கப்பட்ட பணம்

Modernisation of police with the assistance of Government of India—unutilised funds

என்ற தலைப்பில் மத்திய சர்க்கார் 29.74 லட்சம் ரூபாய் காவல் துறையை நவீனப்படுத்துகின்ற முறையிலே மத்திய சர்க்கார் 29.74 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கொலைக் குற்றம் செய்பவர்கள், கலப்படக் குற்றம் செய்பவர்கள் போன்றவர்களை எல்லாம் பிடிப்பதற்காக இந்த துறையை நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக கொடுக்கப்பட்ட இந்த பணத்தை 27.36 லட்சம் ரூபாயை மத்திய அரசாங்கத்துக்கு திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு சதவிகிதம் கூட மத்திய அரசால்

1980 ஜூலை 25]

[திரு. வே. இராஜ சேகரன்]

கொடுக்கப்பட்ட பணத்தை செலவழிக்க வில்லை. இதற்கு என்ன காரணம். ஏன் அந்தப் பணத்தை திருப்பிக் கொடுத்தீர்கள் அந்தப் பணத்தை செலவழித்து இந்தத் துறையை நவீனப்படுத்தி இருந்தால் பலபேர்களுடைய உடமைகள் பறிபோயிருக்காது, பல குற்றவாளிகள் பிடிப்பட்டிருப்பார்கள். ஏன் இதைச் செய்ய வில்லை. முதல்வர் அவர்களுக்கு அச்ச உணர்வு வந்ததன் காரணமா? ஏன் அந்த அச்ச உணர்வு வந்தது என்பதை விளக்குவாரா!

அதேபோன்று, காவல் துறையில் நவீன மயமாக்கும் திட்டம் போலீஸ் துறையில் மாற்றம், மத்திய அரசின் மானியங்களை உபயோகப்படுத்துவது போன்ற நல்ல ஆலோசனைகளை சொல்வதற்கு ஹோம் டிப்பார்ட்மெண்டில் அதனுடைய செயலாளராக ஒரு ஐ.பி.எஸ். அதிகாரியைப் போட முதல்வர் முன்வருவாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கும், சுற்றுலா வாரியங்களுக்கும் ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த துறைக்கு ஐ.பி.எஸ். அதிகாரியை முதலமைச்சர் போடுவாரா! என்பதை தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்கள் மீதான வழக்குகள்—கொலை முயற்சி வழக்குகள் தவிர மற்ற வழக்குகள் எல்லாம் 29-3-1979-ல் வாபஸ் வாங்கப்பட்டு விட்டதாக G.O. 614-ல் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில் 10-3-1979 அன்று மதுரையில் நடந்த அண்ணன் சிவாஜி அவர்கள் 200-வது படவிழாவில் நடந்த ஊர்வல வழக்கு ஏன் இன்னும் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. ஏன் மேலும் என்னைச் சேர்த்து 1,001 பேர்கள் மீதும் போடப்பட்ட அந்த வழக்கு ஏன் இன்னும் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தது அல்ல என்ற காரணத்தைச் சொல்லி வழக்கு நடக்கிறது. விவசாய சங்கம் கட்சி சார்பற்றது, காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் மீது உள்ள வழக்கு கட்சிச் சார்பற்றது. ஆனால் அண்ணன் சிவாஜி பட விழாவில் நடந்த ஊர்வல வழக்கு இன்னும் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. என்ன காரணம் என்பதை தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நியு ஆவடி டாக்கி டிரைவர் ஆறுமுகங்கள் பயமின்றி டாக்கி ஓட்ட காவல்துறை பாதுகாப்புத் தருமா! இந்திரா நகர் பிரேமாக்களின் உயிர்களுக்கு காவல் துறை உத்தரவாதம் தருமா, சுந்தரங்களும் ஈஸ்வரன்களும் சுக வாழ்வு வாழ காவல் துறையின் கண்பார்வை போகப்போகிறதா! லாக் அவுட்டிற்கு ஆதரவாக காவல் துறையின் லத்திக் கம்புகள் உயரப்போகின்றனவா! லாக் கப்பில் இறக்கும் சம்பவங்கள் தொடர்கதையாகப் போகின்றனவா! தொழில் தகராறுகளிலும், விவசாயப் பிரச்சினைகளிலும் போலீசின் கொள்கை என்ன என்பதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூறுவாரா என்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1980 ஜூலை 25]

திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கும் காவல்துறை, தீயணைப்புத்துறை, பொதுப்பணித்துறை, மாவட்ட நிர்வாகம் போன்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகின்ற நல்வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும், இந்திரா காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும், எடுத்துவைத்த குற்றச்சாட்டுகளைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் நிகழாமல் இருந்து இருந்தால் இங்கே ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 43,81,67,000 தேவை இருக்காது என்று கூறிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆட்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் குற்றங்கள் நிகழ்வது இன்றைக்குச் சர்வ சாதாரணமாக இருந்து வருகிறது. இந்தக் குற்றங்களைக் கண்டுப்பிடிப்பதற்கு போலீஸ் எந்த அளவிற்கு செயலாற்றி வருகிறது, அந்தக் குற்றங்கள் நிகழாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு எந்த முறையில் போலீஸ் துறை செயலாற்றி வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு சமுதாயத்தில் இருக்கும் சமூக விரோத சக்திகளால் ஏற்படும் காரியங்களை இங்கே பெரிதுபடுத்திக் காட்டுகிற காரணத்தாலே அதை அவர்களைச் சார்ந்த பத்திரிகைகள் பெரிதுபடுத்துவதாலே, நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே ஒரு அச்சத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் அந்தச் செய்தி பரப்பப்படுவதாலே, இந்த அரசுக்குக் களங்கம் வந்து விடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால், அந்த சிறுவனைக் காணவில்லை, இங்கே கொலை, அங்கே கொள்ளை என்று போடுகிறார்கள். அந்தப் பத்திரிகைகள் என்ன பத்திரிகைகள் என்று பார்த்தால், யாரைச் சேர்ந்த பத்திரிகைகள் என்று பார்த்தால், யாரை ஆதரிக்கின்ற பத்திரிகைகள் என்று பார்த்தால், அப்போது நமக்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகள் மூலம் இந்த அரசுக்குக் களங்கம், அல்லது மாசு சுற்பிக்க முடியாது அந்தப் பத்திரிகைகளை பத்திரிகைகள் என்று கூறிக்கொள்வதற்கும் இல்லை என்பதை கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இங்கே அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள காவல்துறை கொள்கைக் குறிப்பு புத்தகத்திலேயே குற்ற நிகழ்வுகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதைப் பார்த்தாலே குற்றங்கள் எந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டிலே நடைமுறையிலே இருக்கின்றன என்பது தெரியவரும். 1978-ல் ஆதாயத்திற்காக செய்யப்பட்ட கொலைகள் 40, 1979-ல் 28, 1980 (31-3-80) வரையில் 10. அதைப்போலவே, 1978-ல் கொள்ளை-21, 1979-ல் 36, 1980 (31-3-80 வரை) 9, வழிப்பறி—1978-ல் 192, 1979-ல்

1980 ஜூலை 25] [திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

254, 1980 (31-3-1980 வரை) 62. கண்ணக்களவு 1978ல் 10,499, 1979-ல் 9,637, 1980 (31-3-1980) வரை மூன்று மாதத்தில் 2,229. பெரிய திருட்டுகள் 1978-ல் 26,915, 1979-ல் 25,406 1980 (31-3-1980) 3 மாதத்தில் 5,948. இப்படிப்பட்ட புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது, பல்வேறு குற்றங்களைப்பற்றிய புள்ளிவிவரங்களை நாம் பார்க்கிறபோது, அவைகளில் இருந்து நாம் தெள்வாக அறிந்து கொள்ளமுடியும்—குற்றங்கள் அதிகரிக்க வில்லை. குற்றங்கள் குறைந்து இருக்கின்றன என்பதை புள்ளி விவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன என்பதைத்தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குற்றங்களைப் பற்றிக் கூறுகிற போது, 3 ஆண்டுகளில் நடந்த குற்றங்களை ஒன்றாகத் திரட்டி, அந்தக் குழந்தைகளின் பெயர்களை எல்லாம் படித்துக் காட்டினார்கள். இப்படிப்பட்ட வீணாண் காரியத்தை எடுத்துச்சொல் வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்திரா காங்கிரஸ் உறுப்பினர் அந்த காவல்துறை ஹோம் செக்ரட்டரிக்கு ஏன். ஐ.பி.எஸ். அதிகாரியைப் போடக்கூடாது நியமிக்கக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் கூறுகிற போது, நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ரீரிசம் டிப்பார்ட்மென்ட்டிற்கு எந்த ஆட்சி காலத்தில் ஐ.பி.எஸ். அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டார் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இன்றைய தினம் சமுதாயத்தில் பல்வேறு குற்றங்கள் செய்கின்ற தீய சக்திகள் இருக்கின்றன. அந்தச் சக்திகளை எல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டும், அந்தச் சக்திகள் எல்லாம் குற்றங்கள் புரிவதிலிருந்து தடுக்கவேண்டும் என்றால் நாம் அத்தனைபேரும் இந்நாட்டுக் குடிமக்கள் என்ற உணர்வோடு நம்முடைய கடமையை எண்ணி அந்தப் பணியில் நாம் முனைப்போடு செயல்பட வேண்டும் காவல் துறையை மட்டும் நம்பி இருக்கக்கூடாது. காவல் துறை என்பது குற்றங்கள் நடக்காமல் பார்க்கவேண்டுமானால் இன்னும் காவல் துறைக்குப் பலகோடி ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டிய அவசியத்திற்கு இந்த மாநிலம் தள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற ஒவ்வொருவரும் குற்றங்கள் நிகழாத அளவிற்கு நம்மைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளவும், நாம் சார்ந்து இருக்கின்ற சமுதாயம் எந்த அளவிற்கு பக்குவப்படுத்தப்படுகின்ற முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டிய முயற்சியில் நாம் இறங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்றைய தினம் குற்றங்கள் அதிகரிப்பதற்குக் காரணம் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிற இந்தியன் பின்ஸ் கோடு சட்டம்தான். ஒருவர் கொலை செய்தார் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். அவர்தான் கொலை செய்தார் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இருந்தாலும் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து அவர் தப்பித்துக்கொள்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. காரணம் 'ஐ விட்ன்ஸ்' இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். சமுதாயத்தில் அவர்தான் கொலை

[திரு. ஆ. வெள்ளைசாமி] [1980 ஜூலை 25]

[முற்பகல் 9.50]

செய்தார் என்று தெரிந்திருந்தாலும் சட்டப்படி நிரூபிக்க முடியாததால் தப்பித்துவிடுகிறார். ஆகவே, இந்தியன் பினல் கோடு சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவேதான் திருட்டுக் குற்றமும் இருக்கிறது. ஒருவன் திருடினான் என்று தெரிந்தால் அவனுக்கு 3 மாதம், 6 மாதம் தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். சிறையிலிருந்து வெளியே வந்தவுடன் அவன் மீண்டும் திருடுகிறான். இதற்கு இந்த இந்தியன் பினல் கோடுதான் காரணம். ஆகவே அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். குற்றவாளிகள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குற்றங்களைப் பற்றி சொல்லும்போது மதுவிலக்குப் பிரச்சனை வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இந்த மதுவிலக்குக் குற்றங்களில் காவல் துறையினர் எந்த அளவுக்கு கடுமையாக இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது சில சமயங்களில் மது அருந்தாதவர்கள் கூட தண்டிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. குற்றஞ் செய்யாதவர்களையும் சந்தேகத்தின்பேரில் கைது செய்து, வழக்குப் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஏன் இப்படி வழக்குப் போடுகிறீர்கள் என்று கேட்டால் மேலதிகாரிகள் மாதத்திற்கு இவ்வளவு வழக்குகள் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று கோட்டா நிர்ணயித்து விடுகிறார்கள்; அதை நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் இப்படிச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதனால் கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த முறையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எந்த அளவுக்கு நாம் கடுமையாக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு அந்த சட்டத்தை மீற வேண்டுமென்று மது அருந்துபவர்கள் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு செயல்படுகிறார்கள். ஆகவே, காவல் துறையினர் மட்டும் இந்தக் குற்றங்களைத் தடுத்துவிட முடியாது. அவர்களால் மட்டும் இந்தச் சட்டத்தை தீவிரமாகச் செயல்படுத்த முடியாது. பொதுமக்களும் இதில் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அதற்கு கிராமத்திற்கு ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். கிராம கமிட்டி அமைத்து, அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் கிராமத்தில் இருக்கிற ஒவ்வொருவரும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் தீவிரமாக கடமையாற்ற வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படிச் செய்யாமல் நாம் காவல் துறையினரை மட்டும் இதற்கு நம்பிக்கொண்டிருக்க முடியாது. காவல் துறையினரை மட்டும் நம்பினால் குற்றங்களை குறைக்க முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 25] [திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி]

இன்றையதினம் இந்த அவையின் முன்னால் பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகள் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கோரிக்கைகளில் காவல் துறைக்கு அடுத்த படியாக இருப்பது தீ அணைப்புத் துறை. தீ அணைப்புத் துறையில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு பல்வேறு குறைகள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக அவர்கள் இரண்டு 'ஷிப்ட்' ஆக வேலை செய்கிறார்கள். வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பஸ்ஸில் செல்ல இலவச பாஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், மதுவிலக்கைச் செயல்படுத்தும் காவல் துறையினரின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் 10,000 காவலர்களை புதிதாக நியமிக்க இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களை விரைவிலே நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கிராமப் புறத்தில் இருக்கிற காவல் நிலையத்தில் காவலர் எண் வீக்கை போதுமானதாக இல்லை. அந்தப் பக்கத்தில் ஒருவர் ஏதாவது குற்றம் செய்தால் தனியாக ஒருவர் போகவேண்டியிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, அவருக்குப் போய் வருவதற்கு வாகன வசதியும் கிடையாது. வாகன வசதிகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் தவறு செய்வதற்கு நாமே வழிவகுத்து கொடுப்பது போன்று அமைந்து விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கிற வாகனங்கள் செம்மையாகப் பணியாற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. அந்த வாகனங்களை எல்லாம் கிராமப் புறத்தில் இருக்கிற காவல் நிலையங்களுக்கு மாற்றிக் கொடுக்கலாம் என்ற ஆலோசனையைத் தெரிவித்து, பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : தலைவரவர்களே, இங்கே எனக்குப் பக்கத்திலே ஒரு பெட்டி மூடப்பட்டு வைக்கப்பெற்று இருக்கிறது. ஏதோ 'டைம் பாம்' வைத்த மாதிரி தெரிகிறது. எனக்கு அச்சமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதைக் கொடுத்து அனுப்புங்கள்; என்ன பெட்டி என்று பார்க்கலாம்.

[1980 ஜூலை 25]

திரு. ரா. உமாநாத் : அன்புள்ள பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசு கலைக்கப்பட்ட பிறகு கவர்னர் ஆட்சியில் தமிழக போலீஸ் நிர்வாக இயந்திரம் அக்கு வேறு ஆணி வேறாக கழன்று நின்றது நமக்குத் தெரியும். அதன் விளைவாக சமூக விரோதக் குற்றங்கள் 3, 4 மாதங்களிலே எப்படி நடந்து கொண்டிருந்தது என்பதையும், நாம் தொடர்ச்சியாக நாம் பார்க்கிறோம்.

அதாவது வேலியே பயிரை மேயக்கூடிய நிலைதான் அந்த இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஏப்ரல் மாதத்தில் கோவை பஸ் ஸ்டாண்டில் நின்று கொண்டிருந்த பாலிடெக்னிக் மாணவியின் கழுத்திலிருந்த செயினை ஒருவன் பறித்துக்கொண்டு ஓடினான். அவனை விரட்டிப் பிடித்தபோது யார் என்று பார்த்தால் கவர்னர் ஆட்சியின்கீழ் பன்யாற்றிக்கொண்டிருந்த ஸ்பெஷல் ப்ரான்ச் போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்தான் அந்த ஆள். இவ்வாறு வேலியே பயிரை மேயக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

அடுத்து அதே மாதத்தில் இரயில்வே பெண்கள் கம்பார்ட்மெண்டில் பெண்களுக்கு பாதுகாப்புக்காக என்று இருந்த மோகன் என்ற கிரேட் ஒன் போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் இரயில் ஓடிக்கொண்டிருந்தபோது தூங்கிக்கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணின் கழுத்திலிருந்த சங்கிலியைப் பறித்தார். அவ்வாறு பாதுகாப்புக்காக வருகின்ற கிரேட் ஒன் போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் அவ்வாறு திருடக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது.

இந்த மாதிரி நிலைகள் மட்டுமல்லாமல் போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்களுடைய அரசியல் வஞ்சத்தைத் தீர்க்கக்கூடிய முறையிலேயும் சிலர் இறங்கி இருக்கிறார்கள். இதை நான் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. குறிப்பாக உத்தமபாளையம் டி.எஸ்.பி. சர்கின் இன்ஸ்பெக்டர், கம்பம் எஸ்.ஐ. ஆகியோரும் இன்னும் ஐந்தாறு பேர்களும் சேர்ந்துகொண்டு 21-5-1980 அன்று கம்பம் தொகுதியிலே நின்ற வேட்பாளரின் வீட்டுக்குள்ளே பகிரங்கமாகப் புகுந்து அங்கே இருப்பவர்களை அடித்து எதிரிகள் முகாமை மிலிட்டரி சுற்றி வளைப்பதுபோல் வளைத்துக்கொண்டு அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். அப்போது உள்ளே இருந்த எங்களுடைய தோழர் ராஜு என்பவருக்கு அடி விழுந்து அவரது மண்டை உடைக்கப்பட்டு ரத்தம் சிந்துகின்ற நிலையிலே அவரை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட கொண்டு செல்லாத வகையிலே தடுத்து இருக்கின்றது அந்த போலீஸ் கோஷ்டி. இந்த சம்பவத்தை எதிர்த்து தாசில்தார் அலுவலகத்தின் முன்பு உண்ணாவிரதம் கூட நடந்தது. அப்போது தாசில்தார் நடவடிக்கை எடுப்பதாக ப்ராமிஸ் பண்ணினார். ஆனால் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆகவே நான் அரசாங்கத்திடம் இது குறித்து கட்டாயமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் அரசியல் கருத்து கொண்டிருக்கலாம். அதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. ஏனென்றால் (They are also citizens of this country.)

1980 ஜூலை 25]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

ஆகவே அவர்களும் அரசியல் கருத்துக்கள் கொள்ளலாம். ஆனால் நியூட்டியிலே அதைக் காட்டக்கூடாது. அந்த சம்பவம் நிச்சயமாக அரசியல் வஞ்சம் தீர்க்கின்ற வகையிலே நடந்திருக்கின்றது. ஆகவே இது குறித்து கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். (I am very very Particular about i.) இப்படிப்பட்ட நிலையில் கலகலத்துப்போன ஒரு போலீஸ் நிர்வாகத்தை இந்த அரசாங்கம் இப்போது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. அதிலே பல கஷ்டங்கள் உண்டு என்பது எங்களுக்கு தெரியும். நாங்களும் அதை உணர்கிறோம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. வரதட்சிணை குறைகளும், கணவன் கொடுமை காரணமாக பெண்கள் கொலை செய்யப்படுவதும் போன்ற சம்பவங்கள் வடக்கே இருந்து தெற்கே வெகு விரைவாக பரவிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த விஷயத்தில் கடந்த ஏப்ரல் மாதம் 25-ம் தேதி நடந்த ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அன்றைய தினம் எஸ்.ஐ.சி. டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர் ரெங்கராஜன் என்பவருடைய சகோதரி அவர்களுடைய மரணம் பற்றி மறு விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருமணமான 50 நாட்களுக்குள் ஸ்டவ் வெடித்து தீப்பற்றி எரிந்து அவள் எரிந்துவிட்டாள். இறப்பதற்கு முந்தியநாள் அவள் தன் பெற்றோர்களைச் சந்தித்திருக்கிறாள். அப்போது கணவன் அவளை அடித்துத் துன்புறுத்தியதால் ஏற்பட்ட காயங்களைக் காட்டி இருக்கிறாள். மூக்கிலே காயம். உதட்டிலே காயம். இதையெல்லாம் முந்தைய நாள் பெற்றோர்களிடத்திலே காட்டிய அந்தப் பெண் மறுநாள் ஸ்டவ் வெடித்து தீப்பிடித்து இறந்துவிட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். அந்த இடத்திற்கு முதலிலே சென்றது ஃபையர் சர்வீஸ்தான். அப்போது ஃபையர் சர்வீஸ் அலுவலர்களுக்கு அந்த ஸ்டவ் கண் னிலே படவில்லை. அங்கே சீமை எண்ணை கண்ணிலே படவில்லை, தீப்பெட்டி கண்ணிலே படவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பிறகு போன போலீஸாரின் கண்களிலே மட்டும் அந்த ஸ்டவ் பட்டதாம் மேலும் அவள் இறந்த இடத்திலே துநீயிலே இரத்தக் கரை இருந்திருக்கின்றது. அதைக்காட்டி கேட்டதற்கு போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆது மாதனிடாய் அடையாளம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் போஸ்ட்மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்டிலே மாதனிடாய் அல்ல என்பது நிரூபணம் ஆகிவிட்டது. இந்தச் சம்பவம் காலை 8 மணிக்கு நடந்திருக்கின்றது. பெற்றோர்கள் சென்னையிலேதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அந்தச் செய்தியை உடனடியாக அவளது கணவனோ அல்லது அவரைச் சேர்ந்தவர்களோ அறிவிக்கவில்லை. பிறகு 4½ மணிக்கு ஓடிவருகின்றபோதுதான் செய்தி தெரிந்தது. அப்போது போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்வதை எப்படியாவது தடுத்துவிடலாமா என்ற முயற்சியில் கணவன் சைடிலே இருப்பவர்கள் இறங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குப்பிறகு இவர்கள் வற்புறுத்தியதற்குப் பிறகு போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்யப்பட்டது.

[திரு ரா. உமாநாத்] [1980 ஜூலை 25]

(முற்பகல் 10.00).

எப்.ஜி. ஆரிலும் அந்த ரத்தக் கறை படிந்திருக்கக் கூடிய துணி சாட்சியாக சேர்க்கப் பெறவில்லை. ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்களிடம் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், அது தற்கொலை அல்ல, இயற்கையான சாவு அல்ல. கொலை என்ற அடிப்படையில் தான் நான் இங்கே சில விவரங்களைத் தந்திருக்கிறேன். இன்னும் அது மாதிரி நிறைய விவரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அவைகள் பற்றி ஆராய வேண்டும். அதனால் முதல்வர் அவர்களமறு விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மாதிரி தான் கல்யாணி என்கிற இன்னொரு பெண். 27 வயது. ஜி. ஓ. பி-யில் ஆபிரகா இருந்த பெண். அவளுடைய கணவன் சிம்சன் குரூப்பில் பணி செய்கிறவர். கல்யாணம் ஆகி மூன்று வருடம் ஆகிறது. ஒரு குழந்தை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மூன்று ஆண்டுகளும் அடியும் உதையும் சித்திரவதை அனுபவிப்பதும் தான் அவளுடைய வாழ்க்கையாகவே இருந்திருக்கிறது. அவள் சென்ற டிசம்பர் 31 ஆம் தேதி ஸ்டவ்வில் தீ பிடித்து இறந்தார். எல்லோருக்கும் இந்த ஸ்டவ் தான் கிடைத்ததா? ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப் பெற்று 3 ஆம் தேதியன்று இறந்துவிட்டாள் இது போலீசாரின் கூற்று

ஆனால் உண்மையில் என்ன நடந்தது என்றால், அந்தப் பெண்ணின் பெற்றோர்களும் அதே தெருவில்தான் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண்ணின் சகோதரி-தங்கை அவளும் எதிர் வீட்டில்தான் இருக்கிறாள். அந்தப் பெண்ணின் வீட்டில் ஏதோ புகை வருகின்றது என்று பக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் சொன்னதின் பேரில், அவளுடைய தங்கை ஓடோடிச் சென்று பார்த்தபோது கதவு பூட்டியிருந்தது. அதை தட்டி திறந்து போய் உள்ளே பார்க்கும்போது, உடல் எல்லாம் எரிந்த நிலையில் ஜாக்கெட் மட்டும் அணிந்துக கொண்டிருந்த பெண் ஊர்ந்துக் கொண்டே கதவருகில் வந்து கொண்டிருந்தாளாம். அந்த நேரத்தில் அவள் கணவன் கையில் குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு பார்த்துக் கொண்டு நின்று கொண்டிருந்தான் என்று சொல்கிறார்கள்.

எந்தக் கணவனாவது இந்த அக்கிரமத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்று கொண்டிருப்பானா? அப்படி கையில் குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு பார்த்துக் கொண்டே நின்று கொண்டிருந்த நிலையை அந்த தங்கை பார்த்திருக்கிறாள். அந்தப் பெண்ணை பிறகு ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தபிறகு அவள் டாக்டரைப் பார்த்து என்னை எப்படியாவது பிழைக்க வைக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறாள். தற்கொலை செய்து

1980 ஜூலை 25] [திரு ரா. உமாநாத்]

கொண்ட ஒரு பெண் என்னை எப்படியாவது பிழைக்க வைக்க வேண்டும் என்று விரும்பிக் கேட்பாளா? ஆனால் துரதிருஷ்ட வசமாக 3 நாட்களில் அவள் இறந்து விடுகிறாள்.

அவள் இறப்பதற்கு முன் அங்கே உயிலை டிக்டேட் செய்கிறாள் என்னவென்று தன்னுடைய குழந்தையையும், பிராவிடன்ட் பண்ட், ஜி. பி. எப் எல்லாவற்றையும் யாரிடம் ஒப்படைக்கிறாள் கணவனிடம் அல்ல. தன்னுடைய சகோ தரனிடம் ஒப்படைக்கச் சொல்லி உயிலை டிக்டேட் செய்கிறாள். ஆனால் அந்தக் கணவன் என்ன செய்தார்? அவள் இறந்தவுடன் வீட்டிலே இருக்கிற எல்லாப் பொருளையும் எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு கரண்டியைக் கூட விட்டு வைக்காமல் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு அவன் போய்விட்டான் ஆகவே, அந்தப் பெண் கல்யாணியின் சார்பாக கேட்கிறேன். உங்களை பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன் இவற்றிற்கான மறு விசாரணையை செய்ய முதல்வர் அவர்கள் உத்தரவு இட வேண்டும்.

இதுபோன்று எத்தனையோ பெண்கள் கணவனின் சித்திர வதைக்கு ஆளாகி கண்ணிர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமக்கு தெரியாது. இதுபோல் எத்தனையோ பெண்கள் உயிரிழந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமக்குத் தெரியாது. ஆகையினால் தான் மாதர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் பத்து நாட்களுக்கு முன்பு முதல்வர் அவர்களைச் சந்தித்து தங்கள் கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமாக மூன்று கோரிக்கைகள். என்னவென்றால்:

1. திருமணமான இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் ஒரு பெண் இறந்தால் அவளுக்காக கொடுக்கப்பட்ட வரதட்சிணை பணம் நகை, பாத்திரம், பண்டங்கள் எல்லாம் அவளுடைய பெற்றோர் களுக்கே போய் சேரவேண்டும். வேலை பார்க்கும் பெண்ணாக இருந்தால் அவளுடைய பி. எப். கிராச்சுவட்டி போன்றவை களும் பெற்றோர்களுக்கே போய்ச் சேர வேண்டும்.

2. இப்படி கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்படும் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை அரசாங்கம் தேடித் தரவேண்டும்.

3. ஸ்வீடிஷ் முறையில் இருக்கிற மாதிரி 'ஆம்ப்வுட்ஸ் வுமன்' என்று ஒரு அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும். அங்கே வெளிநாட்டில் ஆண் இருப்பார். ஆம்ப்வுட்ஸ் மேன் என்று சொல்வார்கள். அதை பெண்பாலாக்கி நான் ஆம்ப்வுட்ஸ் உமன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெண் அதிகாரியை, புலன் விசாரணை செய்யக் கூடிய அதிகாரம் பெற்ற ஒரு பெண் அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1980 ஜூலை 25]

மிக நியாயமான வேண்டுகோள். ஏனென்றால் பெண்கள் கணவன் சித்திரவதை செய்தாலும் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சொல்வதற்கு தயங்குவார்கள், புலன் ஆய்வு செய்யக்கூடிய அதிகாரம் பெற்ற ஒரு பெண் ஆபிரகா இருந்தால், பாதிக்கப்பட்ட பெண் விரும்பினால், அவர்களிடம் சென்று சொல்வதற்கும் அதன்மேல் அந்தப் பெண் ஆபிரசர் புலன் விசாரணை செய்து பிரைமா-பேசி கேசாக இருந்தால் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தெரிவித்து அதன் பிறகு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

இதற்குத்தான் 'ஆம்புட்ஸ்மான்' என்று போட்டிருக்கிறது. ஆம்புட்ஸ்மான் என்பதற்கு இக்வலன்ட்டாகத்தான் 'ஆம்புட்ஸ்வுமன்' என்று சொல்கிறேன். அவ்வளவுதான்.

அதேபோல், இரண்டொரு முக்கியமான விஷயங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் தனது போலீஸ் கொள்கை பற்றி தெளிவாக விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழில் துகரானுகளில் போலீஸின் கொள்கை அல்லது நிலை என்ன என்பது பற்றி பட்ஜெட் விவாதத்தின் போதே நான் கேட்டேன். இப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற எங்களுடைய யோசனையையும் கூறினேன். திரு. ஜோதிபாக அவர்களின் குற்ப்பையும் படித்துக் காட்டினேன். அதே போல் செய்யவேண்டும் அல்லது அதை விட நல்ல முறையில் செய்தால் நிச்சயமாக நாங்கள் வரவேற்போம் என்று சொன்னேன். ஆனால் அதைப் பற்றிய பதில் இல்லை. சட்டப் படி 75 பங்கு கேட்கும்போது அந்த குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றாமல் தடுக்கவேண்டும் என்றும் சட்டப்படியான கூலி கேட்கும்போது அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களை ஒதுக்கி விட்டு குறைந்த கூலிக்கு வெளி ஆட்களை கொண்டு வருகிற போது அது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அதுகுறித்து போலீசுக்கு சுற்றறிக்கை விடவேண்டும் என்றும் நாங்கள் பல முறை வேண்டுகோள் விட்டோம். ஆனால் அதற்கு எந்த விதமான பதிலும் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இம்முறையாவது தெளிவாக அந்த விஷயம் பற்றி பதில் கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இந்த ஆய்வுரையைப் படித்த பிறகு அதைத் தெளிவுபடுத்தவேண்டியது இன்னும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், கீழ் தஞ்சை ஆத்தூர் கிராமத்தில் சட்டப்படி கூலி கேட்டு போராடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மீது போலீஸ் போட்ட வழக்குகளை, அவர்கள் மீது போட்ட 107 ப்ரொஸீடிங்ஸ், துரிதப்படுத்தக்கூடிய முறையில் இந்த ஆய்வுக் குறப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

1980 ஜூலை 25]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அதேபோல் கடந்த ஆண்டு நடந்த தொழில் தாவாக் களில் நடந்த போராட்டங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக போலீஸ் தலையிட்டுள்ளதை நியாயப்படுத்தக்கூடிய வகையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கக்கூடிய இந்த ஆய்வுரையில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1979-ம் ஆண்டு சூலை மாதம் வெளியிடப்பட்ட வேலைநிறுத்த தடை அவசரச் சட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது இங்கே குறிப்பிடிருக் கிறது. அது ஆங்கிலத்தில் இருப்பதை படிக்கிறேன்.

“The Tamil Nadu Essential Service Maintenance ordinance promul-gated on 13th July 1979 being strike in Essential Services like Transport, etc. proved extremely effective in that it quelled all intent to strike in the minds of workers of essential Services like Transport, Electricity, water supply etc.”

‘நீக்கிவிட்டது’ என்றிருக்கிறது, தமிழில் ‘க்வேல்’ என்றால் அடக்குவது, ஒடுக்குவது, என்றுதான் அர்த்தம். இதையெல்லாம் ஸீரியஸாக செய்துவிட்டோம் என்று அரசாங்கம் க்ளெயிம் செய்கிறது. ஆங்கிலத்தில் ‘க்வல்ட்’ என்றுதான் இருக்கிறது. எப்படி இது ரிப்போர்ட்டில் வந்தது என்று தெரியவில்லை. தொழிலாளர்கள் இயக்கங்கள் இவற்றில் போலீஸ் மகாஸ்கை என்ன என்று தெளிவாக அறிவிக்கவேண்டும். திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் அவர் களுடைய மானியக் கோரிக்கை விவாதத்திற்கு வந்தபோது பல விஷயங்களைப்பற்றி விளக்கினார்கள். ஆனால் போலீசின் கொள்கை சம்பந்தமாக கடந்த கால அணுகுமுறை அப்படியே தொடரும் என்று எடுத்துக்கொள்வதா அல்லது ஜனநாயக ரீதியில் ஒரு புதிய அணுகுமுறை முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளதா/ முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆய்வுரையைப் படித்தபோது எனக்கு ஒரு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசைக் கலைத் ததைக் கண்டித்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள்—அப்போது அவர்கள் அந்தக் கட்சியின் தலைவர்—மார்ச் 2-ம் தேதி ஒரு ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். அப்படி நடத்தப்பட்ட அந்தப் பேரணிமீது போலீஸ் கடுமையான வத்திசார்ஜ் செய்தது. தோழமைக் கட்சி ஊழியர்கள் மீது வத்திசார்ஜ் செய்யப்பட்டு தொண்டர்களின் மண்டைகள் உடைக்கப்பட்டது தெரியும், அவர்கள் ரத்தம் சிந்த வைத்தார்கள் போலீஸார். அன்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போலீஸை வன்மையாக, நியாயமாக கண்டித்தார்கள். போலீசின் அட்டூழியத்தை இனி பொறுக்க முடியாது என்று நியாயமாக கரெக்டாகச் சொன்னார்கள் 15 நாள் கெடு கொடுத்தார்கள். அதுவும் சரி ஏற்றுக்கொள் கிறோம். ஆனால் இப்போது இந்த ஆய்வுரையில் உள்ள குறிப்பைப் பார்த்தால், அதில் போலீஸ் தாக்கப்பட்டதாகவும், சில சமூக விரோத சக்திகளிடமிருந்து தப்பிக்க தற்காப்புக்காக போலீஸ் சுட்டதாகவும் என்று அந்தச் சம்பவத்தை ஒட்டு

[திரு ரா. உமாநாத்] [1980 ஜூலை 25]

மொத்தமாக போலீஸுக்கு ஆதரவாக நியாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்குத்தான் இந்தக் குறிப்பில் இருக்கிறது. காயம்பட்ட போலீஸாரின் எண்ணிக்கை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நம் தொண்டர்கள், அண்ணா தி.மு.க. கட்சித் தொண்டர்கள் உட்பட நம் கட்சித் தொண்டர்கள் பலரது மண்டைகள் உடைக்கப்பட்டது பற்றி, அவர்கள் ரத்தம் சிந்தியது பற்றி இதில் ஒரு வார்த்தை கூட குறிப்பிடப்படவில்லை.

ஒரு முக்கியமான விஷயம். எப்படி இந்த நோட்டீஸ் இப்படி வந்தது என்று தெரியவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஸீரியஸாக தமது பதிலுரையில் விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(முற்கபல் 10-10)

அதேபோன்று, அரிசனங்களை ஒடுக்குவதிலே போலீஸ் பெரும்பாலான கேஸ்களிலே அரிசனங்கள் பக்கத்திலே நிற்பதில்லை என்பதை தான் நாம் சாதாரணமாக, அன்றாடம் நடைமுறையிலே பார்க்கின்ற அனுபவம். லேட்டஸ்ட் உதாரணம். 1960-லே அரிசனங்களுக்கு பட்டா போட்டு கொடுத்த நிலத்தை, வாழ்வந்தான் கணக்குப் பிள்ளை கையகப்படுத்தி, அபகரித்து, சுவாதினப்படுத்தி விற்றுவிட்டார். மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு திருச்சி கலெக்டர் அவரை சஸ்பென்ட் செய்தார். கணக்குப் பிள்ளை விசாரணை இன்னும் முடியவில்லை. அதற்குள்ளாக, இந்த நிலத்தை எப்படியாவது சுவாதினப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக சிலர் அந்த நிலத்திலே இறங்கினார்கள். ஆனால், 60-லே பட்டா போட்டு வாங்கிய அந்த அரிசனங்கள் அதைத் தடுக்கிறார்கள். போலீஸ் அரிசனங்களைக் காப்பதற்குப் பதில், அந்த நிலத்திலே இறங்கியவர்களை விரட்டுவதற்குப் பதில், அவர்களை விரட்டுகிறது. குறைந்தபட்சம், அந்த கணக்குப் பிள்ளை சம்பந்தமாக விசாரணை முடிவிற்கு வரையில், 144 போட்டு, யாரும் நிலத்திலே இறங்கக் கூடாது என்று சொன்னாலாவது போலீஸ் அந்த நிலத்தைப் பாதுகாத்ததாக இருக்கும். ஆனால், திருவரம்பூர் போலீஸ் இன்றையதினம் அதை விட்டுவிட்டு, அரிசனங்கள் மீதே கேஸ் போடுகிறது என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். அரிசனங்கள் விஷயத்தில் போலீஸ் கடுமையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது; வழக்குகள் தொடருகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்றால், போலீசிலே இதற்கு ஒரு தனிக் கொள்கை உருவாக்கவேண்டும். இந்த திருவரம்பூர் போலீஸ் நிலையத்திலே யார் இந்தத் தவறை செய்திருந்தாலும், அவர்கள் உடனே சஸ்பென்ட் செய்யப்பட வேண்டும்.

1980 ஜூலை 25] [திரு ரா. உமாநாத்]

போலீஸ் ரெக்ரூட்மெண்டிலே, ஆபிசர்களானாலும், கான்ஸ்டேபிள்களானாலும் அரிசனங்களையும், முஸ்லீம் களையும் போன்ற மைனாரிடி வகுப்பினரை இப்போது இருக்கின்றதைவிட இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ரெக்ரூட் பண்ண வேண்டும். அரிசன போலீஸ் அரிசனங்களை காப்பாற்றி விடுவார்கள் என்ற வகையிலே இதை நான் சொல்லவில்லை. ஒட்டு மொத்தமாக இந்த மாதிரி இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே இவர்களை ரெக்ரூட் செய்தால், மாக்கிம்ம் போர்ஸ் என்ற அளவிலே எங்காவது சம்பவங்கள் நடைபெற்று செல்லுகின்ற போது, இதன் மூலம் கொஞ்சம் கன்ட்ரோல் பண்ணமுடியும், பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்ற முறையிலே இதைச் சொல்லுகிறேனே தவிர. அரிசன போலீஸ் அரிசனங்களைப் பாதுகாக்கும், முஸ்லீம் போலீஸ் முஸ்லீம்களைப் பாதுகாக்கும் என்ற அடிப்படையிலே இதை நான் சொல்லவில்லை.

இதேபோல், அரிசன போலீஸ் பிரிவு என்று பிரிவு இருக்கிறது. இவர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் கிடையாது. திடீரென்று கிராமங்களிலே சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. உடனே பாதுகாப்புக்கு ஓடவேண்டும். ஆனால், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வெகிகிளும் கிடையாது. இந்தப் பிரிவைப் பொறுத்தவரை இந்தத் துறையிலே ஒரு தனி பார்வைதான் இருக்கிறது.

இதைப்போல், லாக்-அப்பிலே இப்போது மரணங்கள் நடக்கிறது. கும்பகோணம் லாக்-அப்பிலே மண்ணெண்ணெய் ஊற்றிக் கொண்டு இறந்ததைப்பற்றி முன்னவர் அவர்கள் விளக்கியதை நம்ப முடியவில்லை. இவர் விளக்கியது நம்மிடையே ஒரு பேட் இம்பிரஷனைத்தான் உண்டாக்கியிருக்கிறது. அதே போல், கட லூரிலே 14 வயது சிறுவன் இறந்த சம்பவம். அவன் இறந்ததைப் பற்றியும், விளக்கம் கொடுத்ததை நம்மால் நம்ப முடியவில்லை. ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. போலீஸ் பொறுப்பிலே ஒரு மனித உயிர் ஒப்படைக்கப்பட்டு, பின்னர் இறந்து விட்டால் அதற்கு ஒரு ஜோடனை சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் பொறுப்பில் இருக்கும் போது, இறந்தால், அதை மர்டர் என்று சொல்ல வேண்டும். அத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. காரணம், உண்மையை வரவழைக்கவேண்டும் என்பதற்காக தேர்ட் டிகிரி மெதடை யூஸ் பண்ணும்போது, ஒன்றுக்கு பத்தாக அடிக்கும் போது, அடி கொஞ்சம் அதிகமாகி தப்பாக அடிப்பட்டு செத்துப் போகிறான். இந்த மாதிரிதான் அதிகமாக நடக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு வழியை ஏற்படுத்த வேண்டும். தடுக்க முடியும், அதற்கு வழி என்ன? போலீஸ் பொறுப்பிலே ஒருவன் கொடுபு ஒப்படைக்கப்பட்டால், அவன் உயிரை காக்கின்ற பொறுப்பு போலீசுக்கு இருக்கிறது என்றுதான் அர்த்தம். அப்பேர்ப்பட்டவன் செத்துப் போவான் என்றால், இதிலே வரக்கூடிய பர்ஸ்ட் பிரசம்ஷன் என்னவென்றால், The first presumption

[திரு ரா. உமாநாத்]

[1980 ஜூலை 25]

must be that it is a case of murder இதை தைரியமாக, பகிரங்கமாக நான் சொல்கிறேன். போலீஸ் கஸ்டடியிலே உயிரோடு ஒப்படைக்கும் போது, அவர்களை புரொடக்ட் பண்ண வேண்டியது அவர்கள் கடமை. இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்யும் போது ஒருவர் செத்தால், பர்ஸ்ட் பிரசம்ஷன் கொலை செய்யப்பட்டது என்றுதான் அர்த்தம். பொதுவாக, அதற்குக் காரணமாக இருந்த அதிகாரியை கைது செய்யவேண்டாமா? இந்த ஆட்டிடியூட்டிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஒருக்கால் கேட்பார்கள். இன்வெஸ்டிகேஷன் இல்லாமல் இப்படி கைது செய்யலாமா என்று அப்படி நடப்பதில்லையா! முதலாளி போலீசிலே கம்பிளைன்ட் கொடுத்தால்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கனவே 20 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. ரா. உமாநாத் : இன்றைக்கு முதலாளிகள் கம்ப்ளெயினட் கொடுத்தால் தொழிலாளர்களை உடனே போலீசார் கைது செய்கிறார்கள், பிறகுதான் இன்வெஸ்டிகேஷன். நிலச்சுவான்தார்கள் கம்ப்ளெயினட் கொடுத்தால் நூற்றுக் கணக்கான விவசாயிகளைச் கைது செய்கிறார்கள். பிறகுதான் இன்வெஸ்டிகேட் பண்ணுகிறார்கள். இன்வெஸ்டிகேட் பண்ணாமலே 307 போடுகிறார்கள். உழைப்பாளர்கள் விஷயத்தில் இது நடக்கும். உயிரோடு ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒருவர் போலீஸ் நிலையத்தில் இறந்து விடுகிறார் என்று சொன்னால் ஏன் பொறுப்பானவர்களைக் கைது செய்யக் கூடாது? இன்றைக்கு இன்வெஸ்டிகேட் செய்யுங்கள், அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்துதான் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது என்றால் அந்த அதிகாரிகள் உட்பட கைது செய்யப்பட வேண்டும். அதிலே எந்தத் தயக்கமும் காட்டக் கூடாது.

காவலர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய மனிதனைப் பற்றிய கருத்து—‘ஆட்டிடியூட்’ கண்ணோட்டம் இந்த நிலைமைகளுக்கு ஒரு பிரதான காரணம். ஏழை என்றால் திருடக் கூடியவன், பணக்காரன் என்றால் எப்போதும் உண்மை பேசுபவன் என்ற பார்வையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் குற்றம் சொல்லிப் பயன் இல்லை. போலீஸ் ட்ரெயினிங்கில் அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய பாடம் அது. ட்ரெயினிங் முறை அப்படி இருக்கிறது. முதல்வர் அவர்கள் கவனத்தை ட்ரெயினிங் ஸ்கூல் விஷயத்திற்கும் கொண்டு போக விரும்புகிறேன். போலீஸ் ட்ரெயினிங் ஸ்கூலில் என்ன கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள்?

‘உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்’

1980 ஜூலை 25]

[திரு.ரா. உமாநாத்]

என்ற பாரதியார் கருத்தை ட்ரெயினிங் ஸ்கூலில் கற்றுக் கொடுக்கிறார்களா? இல்லை. அதற்கு மாறாக—

‘உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் நிந்தனை செய்வோம் வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை வந்தனை செய்வோம்’—

இதுதான் இன்றைய பாடம். இது இந்த அரசாங்க காலத்தில் ஏற்பட்டதல்ல. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்து தொடர்ந்து வருகிறது.

‘This is the thought process’

இதுதான் ஐடியாலஜி. இப்படித்தான் மனிதனைப் பற்றி அவர் களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, போலீஸ் ட்ரெயினிங் ஸ்கூலில் ட்ரெயினிங் முறைகளை அறவே மாற்ற வேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லத்தியால் அடிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள், துப்பாக்கி யால் “ஃபயர், செய்யக் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். ‘போ, போ’ என்று சத்தம் போட்டு ‘விரட்டும் அளவுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலப் பிரபுக்களை லத்தி சார்ஜ் பண்ணுகிறார்களா? முதலாளிகளை லத்தி ஜார்ஜ் பண்ணுகிறார்களா? ஏழை நடுத்தர மக்களைத்தான் லத்தி சார்ஜ் செய்கிறார்கள். ஃபயர் செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு போலீஸ் பயிற்சி நிலையத்திற்குள் மனிதன் நுழைந்தால்

‘They make a brute out of a man’

அதற்குள் மனிதன் நுழைந்தால் வெளியில் வருகிற போது முரடனாக மாறி வெளியே வருகிறான். அந்த முறையை மாற்றவேண்டும்.

பெண்களைப் பொறுத்தவரை தகாத முறைகளில் விசாரணை நடத்தக் கூடாது. பகலில்தான் அவர்களை ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போனாலும் ஜாமீனில் அவர்களை வெளியே விட வேண்டும். மாலை ஆறு மணிக்குமேல் பெண்களை லாக்கப்பில் வைக்கக் கூடாது. இதை மீறி நடந்தால் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை கான்ஸ்டேபிள்களை சஸ்பென்ட் செய்ய வேண்டும். விசாரணையில் அவர்கள் தவறு செய்தது ருகவானால் அவர்களை டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டும். இதிலே தயவு தாட்சண்யம் காட்டக் கூடாது. முதல்வர் அவர்கள் பெண்களை மாலை ஆறு மணிக்கு மேல் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைக்கக் கூடாது என்று இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இதை இம்ப்ளீமென்ட் பண்ண வேண்டுமென்று சொன்னால் இவ்வளவு கடுமையாக இருந்தால்தான் முடியும்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1980 ஜூலை 25]

போலீசுக்கும் சமூக விரோதிகளுக்கும் இடையே உள்ள கொல்லுஷன்தான் பல குற்றங்கள் ப்ராப்பராக இன்வெஸ்டிகேட் பண்ணாமல் விடப்படுவதற்கு பிரதான காரணம். போலீஸ் நினைத்தால் சுலபமாக சமூக விரோதிகளை ரவுண்ட் அப் பண்ணி விடலாம். யார் யார் ஆண்டி சோஷல் எலிமெண்ட், ரவுடிகள் ஒவ்வொரு நகரத்திலும், கிராமத்திலும் என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நம்மை விட அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் நினைத்தால் செய்ய முடியும். ஆனால் சமூக விரோதிகள் போலீசின் மாத வருமானத்திற்கு ஊற்றாக இருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

இந்த போலீஸ் சமூக விரோதிகள் கூட்டுறவை முறியடிக்கவேண்டுமானால், போலீசின் உண்மையான சங்கத்தை அங்கீகரிக்கவேண்டும். அவர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினால் பல்வேறு பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட முடியும். அப்போது அவர்களுக்கு மன அமைதி ஏற்படும். அந்த நிலையில் முதல்வர் அவர்கள் சங்கத்தின் மகாசபைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு போலீஸ்காரர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறினால் அவர்கள் சமூக விரோதிகளைச் சுலபமாகப் பிடிக்க முடியும். சில மோசமான எலிமென்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். பொதுவாக, 'பாடி ஆப் போலீஸ்மென்' சாதாரண, விவசாய, தொழிலாளர் குடும்பத்தில் இருந்து வரக் கூடியவர்கள். காவலர் செர்வீஸ் கண்டிஷனில் மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும். ஆர்டர்லிஸ் முறை ஒழிப்பு ஆகஸ்ட் 15 ஆம் தேதியில் அறிவித்திருக்கும் அறிவிப்பை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். எங்கள் கட்சி அதனை வரவேற்கிறது. வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களை நிபந்தனையின்றி வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும், இப்போதுள்ள எல்லா துறை நடவடிக்கைகளையும் ரத்து செய்யவும், வழக்குகளை வாபஸ் செய்யவும் இந்த அரசு போட்ட உத்தரவை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.20).

என்று அரசு போட்ட உத்திரவு மகிழ்ச்சிக்குரியது, அரசுக்குப் பெருமையளிக்கக் கூடியது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு போலீஸ் ஸ்ட்ரைக் நடந்தபோது, எந்தக் கட்சி இந்த அரசைக் கண்டித்ததோ அந்தக் கட்சியே இந்த அரசை அது ஒரு பிளாங்கட் ஆர்டரைப் போட்டதற்காக உண்மையிலே பாராட்டுகிறது. மேற்கு வங்கம், திரிபுரா இவற்றைத் தவிர போலீஸ் நிர்வாகத்திலே இப்படி அன்கண்டிஷனலாக பிளாங்கட் ஆர்டரைப் போட்ட அரசு, இந்திய நாட்டிலேயே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக

1980 ஜூலை 25]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அரசுதான் என்று சொல்வதிலே எனக்குத் தயக்கமே இல்லை. அந்த ஆர்டரை நானே படித்துப் பார்த்தேன். அது அன்கண்டிஷனலாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனை பெரிய அதிகாரிகளின் இடைஞ்சல்களை முதலமைச்சர் தட்டி எறிந்து அந்த உத்திரவைப் போட்டிருக்கிறார் என்பதை நாங்கள் உணர்கிறோம். ஆனால், அந்த உத்திரவின் முழுப் பலனை அனாள் அடைய முடியாமல் அதிகாரிகள் தில்லுமுல்லுகள் செய்கிறார்கள் என்பதை நான் பொது விவாதத்தின்போதே சொன்னேன், நேரடியாக முதல் அமைச்சரிடம் சொல்லியுள்ளேன். நான் கூட்டிக்காட்டியதை இன்னும் சரிப்படுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பழி வாங்கப்படுகிறார்கள், பிடிக்காத அதிகாரிகள் பழிவாங்குகிறார்கள். என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு ஸ்பெஷல் போலீஸ் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் சுந்தரமூர்த்தி இரண்டு தடவை மாற்றப்பட்டார். இரண்டு தடவையும் இவர் அதை ரத்து செய்து வாங்கி வருகிறார். அவர் பொம்மை சங்கத்தினுடைய தலைவர், அவருக்கு அந்த வசதி. ஆனால் வாசுதேவன் என்ற இன்ஸ்பெக்டர், அவர் அந்தச் சங்கத்திற்கு ஆதரவாக இல்லை, தனியாக இருக்கிறார். அவர் ஒரு அப்பாவி, அவரை டிரான்ஸ்பர் செய்து விட்டார்கள். இவர் இரண்டு தடவை டிரான்ஸ்பரை ரத்து செய்து வாங்கி வருகிறார், இவரை டிரான்ஸ்பர் செய்து விட்டார்கள். எந்தச் சங்கத்தைப் போய் கேட்பது? இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நீடித்தால் காவல் துறையில் இந்த அரசு பெற்ற நல்ல எண்ணம் மறைந்து, பிறகு எப்போது இந்தத் தொல்லைகளை நீக்கினாலும் கூட வெறுப்பு நீங்காது. அது வேருன்றும். அதனால்தான் சொல்கிறேன், உடனடியாக இந்த விஷயத்திலே தலையிட வேண்டும். மேலும் தேர்தல் நேரத்திலே காவல் துறையினருடைய 8 அம்சக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டு பொதுக் கூட்டத்திலே முதலமைச்சர் அறிவித்திருக்கிறார், கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. அவற்றில் இன்னும் சில முக்கியமான வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதுண்டு. அந்த வாக்குறுதிகள் : காவலர் முதல் ஆய்வாளர் வரை உள்ள சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்தல் ; போராட்டத்திலே ஈடுபட்ட வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாத நாட்களை வேலை நாட்களாகக் கருதி, அந்நாட்களுக்குரிய சம்பளத்தைக் கொடுத்தல் ; போராட்ட காலத்தில் போராட்டத்தில் பங்கு கொள்ளாத காவலர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சம்பள உயர்வை எல்லோருக்கும் அளித்தல் ; போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவரின் இறந்த காவலர் குடும்பத்திற்கு 10 ஆயிரம் பென்ஷன் தொகையும் இதர சலுகைகளையும் வழங்கல் ; போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட காவலர்களுக்குக் கொடுத்து இருக்கும் முறைகேடான மாற்றல் உத்திரவுகளை,

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1980 ஜூலை 28]

ரத்து செய்தல்; காவல் துறையினரின் அடிமட்டக் கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திற்கு நிர்வாகத்திற்கும் அவ்வப்போது எடுத்துரைப்பதற்குக் காவல் துறையினருக்கும், ஆசிரியர்களைப் போல சட்டமன்றத்திலோ அல்லது மேலவையிலோ பிரதிநிதித்துவம் வழங்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளை முதலமைச்சர் அன்று ஏற்றுக்கொண்டதைக் குறிப்பாக சங்க அங்கீகாரம் என்பதை உடனடியாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஏராளமான குறைகள் தேங்கி அக்யூமிலேட் ஆகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு உடனடியாக டி.ஏ. இன்சூரிங் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுத்தால்தான் இவர்களுக்குக் கிடைக்கும். விலைவாசி ஏறி இருக்கிறது என்று அவை முன்னவரே நேற்றுச் சொல்லியிருக்கிறார்.

ஓர்க் லோட் போலீசுக்கு அதிகம். மினிஸ்டிரியல் ஸ்டாபினுடைய ஓர்க் லோட் பிரச்சினையும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதனால் அவர்கள் மத்தியிலே பதட்ட நிலைமை இருக்கிறது. 10 ஆண்டுகள் ஒரு இடத்தில் வேலை பார்த்த பிறகு டிரான்ஸ்பர் என்ற ஆர்டர் அவர்களுக்குப் போருந்தாது என்ற அண்டர்ஸ்டான்டிங்கை அவர்களுக்குக் கொடுத்தாலும் கூட டைரக்டர் ஜெனரல் ஆபிசிலே 10 வருடம் கம்பீர்ட் பண்ணியவர்கள் யார் யார் என்று கணக்கு எடுக்கிறார்கள் என்ற தகவல் அந்த மினிஸ்டிரியல் ஸ்டாப் மத்தியிலே பதட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. 8 மணி நேர வேலை. காவலர், தலைமைக் காவலருடைய வீடுகளிலே எலெக்ட்ரிக் சப்ளை சம்பந்தமாக சப் மீட்டர் அமைக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் ஏற்கப்பட வேண்டும். பிரிட்டிஷார் காலத்திலே 20 யூனிட் வரை பீர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இப்போது ரொம்பவுகாலம் ஆகிவிட்டது. 20 என்பதை 30 அல்லது 40 என்று ஏதாவது ஒரு முறையிலே உயர்த்த வேண்டும். சங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்யாததால் போடுகிற உத்திரவுகளை அமல் படுத்த முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்ற அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். 45 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களை பெரேடுக்க அழைக்கக்கூடாது என்று ஹோம் டிபார்ட்மெண்ட் 455/53 டேட்டட் 21-1-1953 போட்ட உத்திரவு அமல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை இந்த அவையிலே நான் மூன்று தரம் டேட்டோடு, நம்பரோடு சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னும் அமல் படுத்தப்படவில்லை. 10 ஆண்டுகள் பூர்த்தி செய்தால் ஒரு அட்வான்ஸ் இன்கிரிமென்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டு 2 வருஷம் ஆகியும் இன்னும் அமல் நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. பிள்ளைகள் திருமணத்திற்குச் சொந்த பி.எம்.இ. விருந்து அட்வான்ஸ் கேட்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்குத் திருமணமும் ஆகி அவர்கள் பிள்ளைகள் பெற்றும்கூட இன்னும் அந்த அட்வான்ஸ் கிடைக்கவில்லை என்கின்ற நிலைமையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 25] [திரு. ரா. உமாநாத்]

அடுத்து பி.ஏ. எம்.ஏ. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் கிரேட் ஒன் கான்ஸ்டபிள்களாக இருக்கிறார்கள். எஸ்.ஐ. செலக்ஷன் இன்றைக்கு பி.யு.சியிலிருந்து டைரக்ட் ரெக்ருமென்ட் அதனால் அந்த பி.ஏ., எம்.ஏ., படித்த கான்ஸ்டபிள்கள் வயது பார் ஆகிவிடுகிறது என்ற காரணத்தினாலே வர முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு வயது பார் ஆகிவிட்டது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அந்த வயது பாரை நீக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பி. ஏ., எம். ஏ., கான்ஸ்டபிள்களாக இருந்து, அவர்களுக்குக் கீழே ஜூனியர்கள், தேர்ட் ஃபார்ம் படித்த பையன்கள் எஸ்.ஐ. களாகி அப்படி ஒரு 'அனெக்ராணிசம், ஏற்படும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சங்க அங்கீகாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லி நான் முடித்துவிடுகிறேன். சங்கம் அங்கீகரிக்கப்படாததனுடைய ஒரு கோரமான விளைவுகளைப் பற்றி மாண்புமிகு முதல்வரவர்களிடையே பர்சனல் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு ஸ்பெஷல் போலீசிலே 120 சமையல்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், மாநிலம் பூராவும் மொத்தமாக 168 ஸ்பீப்பர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் துறையினராக இன்றைய வரைக்கும் கருதப்படாமல் அப்படியே ரிஸ்டயராகிறார்கள். அவர்களுக்கு கிராஜுவிம் சுத்தமாகக் கிடையாது; பென்ஷன் சுத்தமாகக் கிடையாது. வெறுங்கையோடுதான் அவர்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல்வரவர்களுக்கு இந்த ஃபேக்ட் தெரியாமல் இருக்கலாம். தெரிந்திருந்தால் இதை அனுமதிக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இது டைரக்டர் ஜெனரலுக்குத் தெரியாதா? ஐ.ஜி.க்களுக்குத் தெரியாதா? டி.ஐ.ஜி.க்களுக்குத் தெரியாதா? ஏன் அவர்கள் இவ்வளவு மோசமான நிலையை முதலமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வராமல் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஃபயர் சர்வீசைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். அந்த ஊழியர்களுக்கும் சங்கஉரிமை வழங்க வேண்டும். டைரக்டர், டெப்டி டைரக்டர்களில் ஒருவர், போலீஸிலிருந்து போட்டிருக்கிறார்கள். ஏன்? புரமோஷன் வாய்ப்பில்லாத நிலையிலே, அவர்கள் மத்தியில் இருந்தே எக்ஸ்பிரியன்ஸ்ட் ஆட்களை, சீனியர் ஆட்களைப் பார்த்துப் போடக்கூடாதா? போலீசுக்காவது சில கிரேடுகள் இருக்கின்றன. ஃபயர் சர்வீஸ் மென்களுக்குச் சுத்தமாகக் கிடையாது. அவர்களுக்குப் புரமோஷன் வாய்ப்பு இல்லை. ரிஸ்டயராகிறதே ஃபயர்மென்களாகத்தான். ஏ. எஸ். ஐ. போஸ்ட் மாதிரி வேண்டுமென்று கேட்டும் கூட அதற்குச் செவிசாய்க்கவில்லை. எட்டு மணிநேர டியூட்டி இல்லை. ஹவுசிங் சுத்தமாக இல்லை அவர்களுக்கு. சென்னை நகரத்தில் கார்ப்பரேஷனில் வீடுகள், 12 ரூபாய் கார்பரேஷன் வாடகை. ஆனால் இவர்களிடத்தில் 10 சதவீதம் என்று, அதற்குமேலே வசூல் செய்கிறார்கள், எனவே, வீடு கிடையாது அவர்களுக்கு.

புதிய ஸ்டேஷன்கள் திறக்கப்படுவது சம்பந்தமாகவும் முதல்வரவர்களிடம் சொல்லி நான் முடித்துக்கொள்கிறேன். புதிய ஃபயர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற முடிவைச் சர்க்கார் எடுக்கிறது. அப்படித் திறக்கும்பொழுது என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், அதற்குக் கட்டிடம் கிடையாது. ஒரு ஷெட் போடுகிறார்கள். ஷெட் போட்டால், அது விழுந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஃபயர்மென் அந்த ஷெட்டை நிறுத்து வதைக் கவனிப்பதா அல்லது தீயணைப்பு வேலையைக் கவனிப்பதா?

ஒட்டன்சத்திரத்திலே புதிய ஸ்டேஷன் திறக்கப்பட்டது போடியிலே இருக்கிற ஃபயர் எஞ்சினைக் கொண்டு வந்து இங்கே நிறுத்தினார்கள். போடிக்கு என்ஜின் கிடையாது. திருச்செந்தூரிலே புதிதாக ஸ்டேஷன் திறக்கப்பட்டது. திருநெல்வேலி பேட்டையிலே இருக்கின்ற ஃபயர் எஞ்சினைக் கொண்டுவந்து அங்கே நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். பேட்டையிலே ஃபயர் என்ஜின் கிடையாது.

என்ஜினுடைய ஆயுள் 10 வருடங்கள் என்றால், 15, 20 வருடங்கள் ஆன கிழட்டு என்ஜின்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. டிரெயிலர் பம்புகள் முக்கியம். 49ஆம் ஆண்டு காலத்திலே அதைச் சார்ந்திருக்கின்ற டிரெயிலர் பம்புகளாக இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் நவீனப்படுத்த வேண்டும்.

ஆம்புலன்ஸ் வண்டி பழையதாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும்.

அரசு நிர்வாகம் பற்றிய ஷஷ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கலெக்டரேட், செக்ரடேரியட், அமைச்சரவை எல்லாம் இருக்கின்றன. இவ்வளவும் இருக்கின்ற பொழுது கவர்னர் பதவ் நம்முடைய நாட்டிற்கு எதற்கு? எதற்காக கவர்னர் பதவி முன்பு வெள்ளைக்காரர்கள் அதை வைத்தார்கள். நம்மை அடிமைகளாக வைத்திருக்கின்ற நேரத்தில், அந்த அடிமை முறையை நம் தலையிலே வைக்க, மாநிலங்கள்லே எஃபெக்டிவாகக் கொண்டு வருவதற்காகக் கவர்னர் பதவியை வெள்ளைக்காரர்கள் வைத்திருந்தார்கள். இன்றைக்கும் ஏன் அந்தப் பதவியை நீட்டிக்கவேண்டும். நான் குறிப்பிட்ட நபரைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. அந்த போஸ்டைப்பற்றியே சொல்கிறேன். எதற்காக அந்த போஸ்டை வைத்திருக்கவேண்டும்? இன்றைக்கு நாம் அடிமைகளா? மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாம் அடிமைகளா? பிரசிடென்ட் ஒரு முறையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். நாடாளுமன்றம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. சட்டசபை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது, மேலவை ஒரு முறையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது, பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஒரே பதவி கவர்னர் பதவி. அவர் வருகிறபொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ள நாம் எல்லாம் கையைப் பின்னாலே கட்டிக்கொண்டு நிற்பது என்றால், This is a democracy in reverse—தமிழிலே என்ன சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை ஆகவே This is a democracy in reverse அந்த மாதிரி ஜனநாயகமாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் கவர்னர் பதவியை அபாலிஷ் செய்ய

1980 ஜூலை 25]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

வேண்டும். முதலமைச்சர் தயார் செய்திருக்கக்கூடிய அந்த அட்ரஸைப் படிப்பதற்கு கவர்னர் பதவி வேண்டுமா? அதிலே ஒரு வேடிக்கை என்ன தெரியுமா? முதலமைச்சரவர்கள் தமிழிலே தயார் செய்கிறார்கள். ஆமாம், அதுதான் பொஷிசன். அதை அவரைப் படிக்க வைப்பதற்கு இங்கிலீஷிலே டிரான்ஸ்லேஷன். மூக்கை இப்படிப் பிடிப்பதற்குப் பதிவாக சுற்றிப்பிடிப்பது மாதிரி தமிழிலிருந்து இங்கிலீஷ், இங்கிலீஷிலிருந்து தமிழ். இம்மாதிரி விஷயம் அதிலே இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் பார்த்து நாடு பூராவும் நம்மைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறது. அந்தப் போஸ்டைப் பார்த்து உலகம் பூராவும் சிரிக்கிறது. ஆகவே அந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும். அந்த போஸ்டையே அபாலிஷ் செய்ய வேண்டும். அந்தப்பற்றி நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்தினுடைய நிலை என்ன என்பதைப்பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லுகின்றபொழுது தெள்வுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நன்றி கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.30)

திரு எம். சின்னராஜ்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சுதந்திரத்திற்கு முன்னும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னும் காவல்துறையைப் பொறுத்த அளவிலே, தமிழகம் இந்தியாவிலே மட்டும் அல்லாமல், உலகத்திலேயே ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெற்று வந்தது என்பதை நாடு அறியும். அப்பேர்ப்பட்ட சுதந்திரமான முறையிலே அமையப்பெற்ற ஒரு நிர்வாகம், இடையிலே ஏற்பட்ட அரசியல் நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக மக்களிடத்தில் தனது தனித் தன்மையை இழந்துவிட்டதோ என்ற ஐயப்பாட்டினை ஒரு காலத்திலே ஏற்படுத்தியது. நாடெல்லாம், சந்தேகத்தோம். ஆனால், அந்த ஐயப்பாட்டினை அச்ச உணர்வை நீக்குகின்ற வகையிலே மீண்டும் காவல் துறை சுதந்திரமான துறையாக இயங்குகிற முறையிலே, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பின்னர், காவல்துறை நிர்வாகத்தைச் சிறந்த முறையிலே நிர்வகித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் ஏற்படுத்திய கடுமையான நிர்வாக நடவடிக்கைகள் காரணமாக, இன்று வரை கழகத் தோழர்கள் கூட பல இடங்களிலே பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது உண்மை. பலகட்சியினரால் ஜோடிக்கப்பட்ட வழக்குகளில் இன்று சிக்கிக்கொண்டு தவிக்கின்ற கழக உடன் பிறப்புக்கள், நாம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலும் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னாலும் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கூட வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்று வழக்குகளை அவர்கள் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலை தான் நாட்டிலே இருக்கிறது. ஆகவே, நிர்வாகத்தின் சிறப்பான முறையை ஏற்படுத்துவதற்காக, கழக உடன்பிறப்புக்கள் தங்களைத் தியாகத்திற்கு ஆட்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தியாக அடிப்படையிலேதான் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி மீண்டும் ஏற்பட, மக்கள் துணை புரிந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும்.

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

[1980 ஜூலை 25]

இன்றைக்கு நிர்வாக முறையில் அவர்கள் சட்டத்தை அமுல் படுத்துகிறபொழுது பொதுமக்களுக்கு ஏற்படுகிற சில இடர்ப்பாடுகளை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொது மக்களிடையே, இரண்டு கிராமங்கள் அல்லது இரண்டு சமூகங்கள், அல்லது இரண்டு அரசியல் கட்சிகள் அல்லது இரண்டு பிரிவினர் என்ற நிலையில் ஏதாவது மோதல் ஏற்படும்போது, காவல் துறையினர் சி.ஆர்.பி.சி. செக்ஷன் 107, 110, மற்றும் ஐ.பி.சி. 160 செக்ஷன்களின்கீழ் வழக்குகளைப் போடுகிறார்கள். அந்த வழக்குகளைப் போடும்போது இரு தரப்பிலிருந்தும் 50க்கு மேற்பட்ட பொதுமக்களை வழக்குமன்றங்களுக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த வழக்குகள் அந்த நிலைமையிலே இருக்கும் போது, பின்னால் அந்தக் கிராமங்களிலே ஏற்படுகிற பஞ்சாயத்து அல்லது கட்சிகளிடையே ஏற்படுகிற தொடர்பு காரணமாக மோதல் நீக்கப்பட்டாலும், அந்த வேகமான உணர்வுகள் அந்தக் கிராமத்தில் நீக்கப்பட்டாலுங்கூட, மாதக் கணக்கில், வருஷக் கணக்கில், அந்த மக்கள் நீதிமன்றங்களுக்கும், ஆர்.டி.ஓ. போன்ற எக்சிக்யூடிவ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகளுக்கும் நடக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிலையைத் தவிர்க்கும்பொருட்டு, காவல்துறையினர் பொதுவாக, ஒரு ஒழுங்கு முறையை ஏற்படுத்த, அந்த வழக்குகளைப் போட்டாலும், அந்த ஊரிலே வழக்குகளுக்கான காரணங்கள் நீக்கப்பட்ட பின்னால், அந்த வழக்குகளை வாபஸ் பெறாத தன்மையை உடனடியாகப் போலீஸ் நிர்வாகம் நீக்கவேண்டும். அப்படி நீக்காததால், சில கிராமங்களில் தொடர்ந்து நீதி மன்றங்களைச் சந்திக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் தவிர்க்க வேண்டும்.

காவல் துறையிலே காவலாளிகளுக்கும் உயர் அதிகாரிகளுக்கும் இடையிலே டி.எஸ்.பி. என்ற அந்தஸ்திலே உள்ள அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். தமிழகம் முழுவதும் சுமார் 200 அல்லது 250 அதிகாரிகள்தான் இருப்பார்கள். உயர் அதிகாரிகளுக்கும் காவலாளிகளுக்கும் இடையிலேயிருக்கிற அந்த அதிகாரிகள் நிலை கவனத்திலே கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் இன்று நேர்முகத் தேர்விலே வருகிற ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளுக்கும், புரமோஷனிலே வருகிற காவலாளிகளுக்கும் இடையிலே உள்ள அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 1969லேயிருந்து எந்தப் பதவி உயர்வும் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அதற் குக்காரணம், ஏ.எஸ்.பி. என்று நியமிக்கப்படுகிற ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் 4 வருடங்களிலே, எஸ். பி.க்களாகப் பதவி உயர்வு பெறுகிறார்கள். ஆனால், செக்ஷன் 142 ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரின் கீழ் வருகிற, டி.எஸ்.பி. அந்தப் பதவி உயர்வுக்குத் தகுதியற்றவராக ஆகிவிடுகிறார். செக்ஷன் 142ல் டி.எஸ்.பி.யும் ஏ.எஸ்.பி.யும் ஒன்று என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் ஒரே அந்தஸ்தை உடைய அதிகாரிகளாக இருந்தாலும்கூட 1969 லேயிருந்து பதவி உயர்வு இல்லாத உண்மை நிலையை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குப் பதவி

1980 ஜூலை 25]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

உயர்வு அளிப்பதன்மூலம் காவலாளிகளுக்கும், உயர் அதிகாரிகளுக்கும் இடைப்பட்ட நிலையிலுள்ள அவர்கள் மத்தியில் நல்ல தன்மையை நாம் காண முடியும், ஆகவே, குறைந்தது, 5 ஆண்டுகள் பணிபுரிகிற டி. எஸ். பிக்கு ஏ. எஸ். பி. பதவியை அளித்து, அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு எஸ். பி. வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல்நிலையத்தில் அதிகாரிகள் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறார்கள். ஒரு காவல் நிலைய வரம்பிற்குட்பட்ட எல்லை அளவு அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தாலும், பெருகி வருகிற மக்கள் தொகையைக் கணக்கிலே கொண்டும், காவல் துறை அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு காவல் நிலைய எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளை ஒவ்வொரு பிரிவாகப் பிரித்து, அந்தப் பகுதிகளுக்கான பொறுப்பை, ஏ. எஸ். பி. அந்தஸ்திலே உள்ள அதிகாரியின் கீழ் சாதாரண காவலாளிகளிடம் ஒப்படைத்தால், இந்தப் பகுதியிலுள்ள குற்றங்களையும் அவர்கள் ஆராய்ந்து, அதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க இயலும்.

ஆகவே, காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அதன் அதிகாரிகள், காவலர்கள் ஆகியோருடைய எண்ணிக்கையைப் பெருக்குவது இந்த நாட்டின் மிகமிக அவசியமானத் தேவை என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதேபோன்று அவர்களின் இடவசதியைப் பற்றிக் கூறினார்கள். டி. ஒய். எஸ். பி. போன்ற நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் பதிந்து வைத்திருக்கின்ற இடங்களில் வீடு கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்தால்தான் அவர்களுக்கு ஊக்கத்தை ஏற்படுத்தும். மேலும் போராட்டங்களில் ஈடுபடாத பல கான்ஸ்டபிள்கள் இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆகியோருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த லாயல்டி அலவன்ஸ் அட்வான்ஸ் இன்கிரிமென்ட்டை இந்த டி. ஒய். எஸ். பிக்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அதைப்போல ரிஸ்க் அலவன்ஸும் அந்த அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் முன்பே சொன்னதைப்போல இந்த அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை தமிழ்நாடு முழுவதும் 250க்கு உட்பட்டுத்தான் இருக்கும். ஆகவே இவர்கள் விஷயத்தில் தனிக் கவனம் செலுத்தி உதவ் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள கிராமப்புறங்களில் சட்டம் ஒழுங்கைக்காப்பாற்றுகின்ற அவர்களுடைய பொறுப்பும் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஆலாந்துரை என்ற பகுதி சிறுவாணி அணைக்கட்டுக்கு அருகில் உள்ளது. பேரூரில் இருந்து 25 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. இடையிலே காவல் நிலையமே இல்லை. எனவே, அந்த அணையைக் காப்பதற்கும், தொழிலாளர்கள் நலனுக்காகவும்

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

[1980 ஜூலை 25]

பொதுமக்கள் தேவைக்காகவும் அங்கே ஒரு காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று பொதுமக்களிடம் இருந்து நீண்ட நாட்களாக ஒரு கோரிக்கை இருக்கிறது. எனவே இந்த ஆலாந் துரை கிராமத்தில் ஒரு புதிய காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீ அணைப்புப் படையிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள், காவல் துறையினர் செய்யும் பணிகளிலும் ஈடுபடுகின்றார்கள். எனவே தீ அணைப்புப் படையிலே ஆட்களைச் சேர்த்து அவர்களை போலீஸ் இலாகாவின் செய்ய முடியாத காவல் பணிகளுக்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற அளவுக்கு அவர்களை முழு நேர பணியாளர்களாக மாற்றி, காவல்போன்ற பணிகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தருகிற வகையிலே அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை விரிவுபடுத்தி, அவர்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளை இந்த அரசு செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு என். ஏ. பூங்காவனம் ; பேரன்புமிக்க துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் 3 பொருள்கள்பற்றி என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக தீ அணைப்புப் பணி சம்பந்தமாக இதிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள், 112 இடங்களிலே தீ அணைப்பு நிலையங்கள் இருக்கின்றன என்று. ஆனால் 400க்கும் மேற்பட்ட பேரூராட்சி மன்றங்கள், நூற்றுக்கும் அதிகமான நகராட்சிகள் உள்ள தமிழ்நாட்டிலே 112 இடங்களில் மட்டுமே தீ அணைப்பு நிலையங்கள் இருப்பது மிகவும் குறைவானதாகும். அதை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அதிகரிக்கும்போது, குடிசைகள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளிலும், தொழிலாளர்கள் அதிகமான அளவில் உள்ள பகுதிகளிலும் அதை அமைக்கவேண்டும்.

அப்படிச் சொல்லுகிற அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில். நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், போராடாத ஒரே தொழிலாளி இந்தத் தீ அணைப்புப் படையைச் சேர்ந்தவன்தான். அவர்கள் வேலை மிகவும் கடினமானது, ஆபத்து நிறைந்தது. அவர்கள் எல்லா விதமான பணிகளையும் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வும் கிடையாது, சம்பள உயர்வும் கிடையாது. எதிர்கால வாழ்க்கை உத்திரவாதமும் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் போராடுகிற நேரத்தில் அவர்கள் போராட்டத்தை விரும்பவில்லை. எனவே அவர்களின் தேவைகளை அரசு உணர்ந்து அவர்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 25]

[திரு. என். ஏ பூங்காவனம்]

அடுத்ததாக வடாற்காடு மாவட்டம், போளூர் தாலுக்கா 99—புதுப்பாளையம் கிராம அரிசனக் காலனியில் வசிக்கும் புஞ்சலை என்பவரின் குமாரன் டேவிட் என்பவர் ஒரு விவசாயத் தொழிலாளர். அவர் 8-2-1980 அன்று இரவு நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்ச காங்கேயனூர் ஏரிக்கால்வாய்க்குச் சென்றார். 9-2-80—ஆம் தேதி மேற்கண்ட டேவிட் என்பவர் கால்வாயில் பிணமாகக் கிடந்து இருக்கிறார். அவர் அருகில் 'கே' என்று ஆங்கில எழுத்துப்போட்ட மண்வெட்டி இருந்தது. உடலில் 15க்கு மேற்பட்ட வெட்டுக்காயங்கள் இருந்தன. இதுவரையில் அந்தச்சம்பவம் குறித்து யாரும் போலீஸாரால் கைது செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், வடாற்காடு மாவட்டம், செங்கத்தில் உள்ள புதியகுயிலம் எனும் காலனியைச் சேர்ந்த கேசவன், தகப்பனார் பெயர், பெருமாள், வயது 13—விறகு வெட்டி விட்டு, ஒரு டக்கடை ஓரமாகச் செல்கிறான். அங்கே டீ குடித்துக்கொண்டு இருந்த கல்லீர் என்ற ஆசிரியர் மேல் இடித்து விடுகிறான். அந்த டீ அவர் ஆடையில் பட்டு விடுகிறது. அதனால் ஆத்திரம் அடைந்த அந்த ஆசிரியர் அந்தப் பெயன் முகத்தில் சூடான பாலை வீசுகிறார். அதற்குப் பிறகு பெயனும் ஊருக்குச் சென்று விடுகிறான். பின்னால் அந்த ஊரில் உள்ள மக்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து காவல் நிலையத்திற்குப் புகார் கொடுக்கப் போகிறார்கள். அங்கே சென்றால் அங்கேயுள்ள உதவி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் முனிரத்தினம் அவர்கள் காலனி மக்களைப்பார்த்து வாயில் வரக்கூடாத கெட்டவார்த்தைகளை எல்லாம் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதுவரையில் இது குறித்து எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை உங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்ததாக, காட்பாடி தொகுதியைச் சேர்ந்த கே. வி. குப்பம் பகுதியைச் சேர்ந்த ஆலங்கனேரி கிராமத்தில் வசிக்கும் தாமோதரம் என்பவர் தன்னையும், தன் குடும்பத்தையும் அதே கிராமத்தைச் சார்ந்தவர் ஒருவரால் தாக்கலாம் என்று ஐயப்பாடோடு 12-6-1980 அன்று புகார் மனு கொடுத்தார். மண்டும் 16-6-1980 அன்று மற்றொரு மனு கொடுத்தார். அப்படியிருந்தும் போலீஸ் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இப்படி காவல் துறை கவனிக்காமல் விட்டதால், 17-6-1980 அன்று தாமோதரத்தின் தகப்பனார் கொடூரமாக, கத்தி, கடப்பாறை. மண்வெட்டி போன்றவற்றால் கடுமையான தாக்குதலுக்கு ஆளாகி இருக்கிறார். இவ்வளவுக்கும் பிறகு இதுவரையிலும் யாரும் போலீஸாரால் கைது செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு என்கே பார்த்தாலும், லஞ்ச ஊழல் மலிந்து கிடக்கிறது. காவல் நிலையங்கள் மக்களுக்குக் காப்பு நிலையங்களாக இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு என். ஏ. பூங்காவனம்] [1980 ஜூலை 25]

நான் மீண்டும் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தில், வேலூர் நகரத்தில் கடந்த மே மாதம் 26 ஆம் தேதி நடைபெற்ற தீ விபத்தின்போது, பொதுமக்களுக்கும் தீயணைப்புப் படையினருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக, போலீஸ் தலையிட்டு, வேலூர் சரித்திரத்தில் என்றுமே நடந்திராத அளவில் இரண்டு கிலோமீட்டர் சுற்றளவுப் பகுதிகளில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண், பெண் பொதுமக்களை மிகவும் கொடூரமாக போலீசால்—நான் அறிந்த வரையில், அந்த டயர் துறை செய்ததைப்போல்—கடுமையான முறையில் கண்ணீர் வெடி வீச்சி, தடியடி நடந்து இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.40.)

உதாரணமாக, என்னுடைய வேலூரில் மே மாதம் 26 ஆம் தேதி ஒரு தீ விபத்து நடைபெற்றது. அந்த விபத்தின்போது சுமார் 10 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் வந்தது. ஆனால் தீ அணைக்க வந்த, தீ அணைப்பு வண்டிகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் வந்து, அங்கே வந்த பின்தான் எங்கே தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று கேட்டார்கள். அதனால் பொதுமக்கள் மத்தியில் ஆத்திரம் ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக, பொதுமக்களுக்கும் தீ அணைப்புப் படையினருக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு இருக்கிறது, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்க எந்த எந்த இடங்களில் தீயணைப்புப் படை நிலையங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயே 24 மணி நேரமும் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கக்கூடிய வகையில் நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, காவல் துறை சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காவல் துறை போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட அத்தனை போலீஸ்காரர்களையும் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டதற்காக அரசுக்குப் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மிகுந்த வரவேற்கத்தக்கதொன்றாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். போலீஸ்காரர்களின் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பு வசதி, சம்பள உயர்வு, வீட்டு வசதி போன்ற எல்லாவிதமான சௌகர்யங்களையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போலீஸ் துறையில் நடைபெறும் நடவடிக்கைகள் பற்றி நான் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸ்காரர்கள் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி, வேறு மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி, தமிழகம் முழுவதும் இருக்கிற நிலைமைகளை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சாராயம் எங்கே காய்ச்சப்படு

1980 ஜூலை 25] [திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

கிறது, என்கே விற்கப்படுகிறது, யார் காய்ச்சுகிறார்கள் என்கிற விவரம் பூராவும் போலீஸ்காரர்களுக்குத் தெரியும். அப்படியிருந்தும் அந்தக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதைத் தடுக்காமல் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, ஓட்டுமொத்தமாக தமிழகம் பூராவும் இந்த நிலை வளர்ந்து விட்டது, இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மே மாதம் 26 ஆம் தேதி நடந்தது. இரண்டு மைல் சுற்றுக்குத் தாய்மார்களை விரட்டி, விரட்டி அடித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி எதிர்காலத்தில் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்; அதற்குத்தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் போலீஸ்காரர்கள் படுகின்ற கஷ்டங்களையும் நான் எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போலீஸ் வேலை செய்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் மேல் அதிகாரிகளின் வீட்டிலும் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் வீட்டிலுள்ள குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்; கடைக்குப் போய் காய்கறிகள் வாங்கிவர வேண்டும்; மேலதிகாரி வீட்டுத் தாய்மார்களின் துணிமளிகளைக் கூட துவைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலிருந்து அவர்கள் விடுபட வேண்டும்; லஞ்சம் தடுக்கப்படவேண்டும்.

போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சந்தேகத்தின் பேரில் யாரையாவது அழைத்துக் கொண்டுபோய் வைத்திருந்தால், அவரைப் பார்ப்பதற்குப் பொதுமக்களை அனுமதிப்பதில்லை. அப்படியானால் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் அவரை விசாரித்து அனுப்பிவிட வேண்டும். இல்லை என்றால் வழக்குத் தொடர வேண்டும். இரண்டுமே செய்வது கிடையாது. தாய்மார்களை மாலை 6 மணிக்குமேல் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்திருக்கக் கூடாது, வெளியே அனுப்பிவிட வேண்டும். இரவில் சென்று கைது செய்யும் நிலை இருக்கக்கூடாது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது பொறுப்புள்ள யாராவது போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போய் ஏதாவது கேட்டால், அதற்கு அவர்கள் பதில் சொல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதுபற்றி அதிகாரிகளுக்கோ அமைச்சர்களுக்கோ புகார் எழுதினால் அந்தப்புகாருக்கு பதில் அளிக்கிற முறையையும் அரசாங்கம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்] [1980 ஜூலை 25]

அது மட்டுமல்ல, திருச்சி மாவட்டத்தில் கரூரில் நடைபெற்ற ஒரு பஸ் விபத்து. 17—7—1979 அன்று அந்த விபத்து நடந்தது. பஸ் நம்பர் எம்.டி.ஏ. 4467, உரிமையாளர் பாலசுப்ரமணியம் பஸ் சர்வீஸ். விபத்தில் இறந்தவர் பெயர் அம்மையப்பன். பசுபதிபாளையம் காவல் நிலையத்தில் எஃப்.ஐ.ஆர். பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். கிரைம் நம்பர் 285-79. இன்றுவரை கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை; எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அந்த பஸ் உரிமையாளர், போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்காததினால், இந்த விபத்துக்கும் தனக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை என்று சொல்கிறார். அதனால் உயிரிழந்தவர் குடும்பம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஸ் உரிமையாளருக்குச் சாதகமாக இருக்கும் காவல் துறை அதிகாரிகள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவம். 4, 5 நாட்களுக்கு முன்னால், அதாவது 15—7—1980 அன்று ஒரு தோழரைக் காவல் துறையினர் அழைத்துச் சென்றனர். அதன் பிறகு அவர் காணாமல் போய்விட்டார். இன்றையதினம் வரையில் வரவில்லை. கோர்ட்டில் மனு போட்டு, ஆளைத் தேடிய பிறகு வருவார் என்று சொல்கிறார்கள்; ஆனால் இன்று வரையில் வரவில்லை. இதுபற்றி தீர்விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இருக்கிறார். அவர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி. பொதுவாக ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் சாதாரண பாமர மக்களிலிருந்து வருபவர்கள் அல்ல. வசதியுள்ள அல்லது நடுத்தர குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக வருகிறார்கள். அப்படி வருகின்றவர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. ஏராளமான வேலைகொடுத்திருக்கிறார்கள். கலெக்டராக வருகிறவர் அந்த மாவட்ட நிர்வாகியாக மட்டுமல்லாமல் ஊராட்சி ஒன்றியம், நகராட்சி அல்லது கார்ப்பரேஷனுக்கு ஸ்பெஷல் ஆஃபீசராகவும் இருக்கிறார். இப்படி இரண்டு பொறுப்புகளை நிர்வகிக்கும் முறை அறவே தடுக்கப்பட்டாக வேண்டும். அடுத்து அவர்களுடைய வேலைப் பளுவை குறைக்க வேண்டும்.

இரண்டாவதாக ஒரு நாள் மனு நீதி நாள் என்று வைத்திருக்கிறோம். அந்த ஒரு நாளில் 60 மைல், 70 மைல் தூரத்திலிருந்து கூட மக்கள் கலெக்டரைப் பார்க்க வருகிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் எல்லா வேலைகளையும் விட்டுவிட்டு, கஷ்டப்பட்டு அன்று வருகிறார்கள். அப்படியவந்து ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கூடி, மனு கொடுக்கும் போது மாவட்ட

1980 ஜூலை 25] [திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

ஆட்சித் தலைவர் அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை; மனுக்களை வாங்கிக்கொள்ளத்தான் முடிகிறது. அது அல்லாமல் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நேரம் இல்லை; வாய்ப்பும் இல்லை. இந்தச் சங்கடத்தைப் போக்க, ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் இதே மாதிரியாக தாலுகா ஆபீசில் மனுக்களைப் பெற்று, குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம். அந்தந்த தாலுகாவிலே மனுக்களைப்பெற்று, குறைகளைத் தீர்க்கும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். தாசில் தாரைச் சந்திக்க ஏழை எளிய மக்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கும், அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளவும் வாய்ப்பு இருக்கும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் வேலைப் பளுவும் ஓரளவுக்குக் குறையும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

அடுத்து இன்னொன்று, ஒவ்வொரு தாலுகா அலுவலகங்களிலும் வேலைப்பளு அதிகமாக இருக்கிறது. பென்ஷன் கொடுக்கின்ற வேலை, மது பெர்மிட் கொடுக்கின்ற வேலை, பட்டா கொடுக்கின்ற வேலை, வயோதிகர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கின்ற வேலை, மேலும் சிமென்ட் பெர்மிட் கொடுக்கின்ற வேலை, இப்படிப் பல வேலைகளை அவர்கள் செய்ய வேண்டி இருக்கின்றது. ஆகவே பென்ஷன் கொடுப்பதற்கும் சிமென்ட் பெர்மிட் கொடுப்பதற்கும் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி அதற்குத் தனியாக வேறு அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தாலுகா அலுவலகங்களில் இருக்கின்ற இடத்தைப் பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கின்றது. ஒரு சின்னக் கொட்டடியிலே அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். வருகின்ற மக்கள் வீதியிலே நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். வெய்யிலிலே காய்கிறார்கள், மழையிலே நனைகிறார்கள். இப்படிப் பட்ட நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே அதற்கு வேண்டிய இட வசதிகளை ஏற்படுத்தி அதோடு வேண்டிய அதிகாரிகளையும் நியமித்து பணிகளை எல்லாம் செம்மையாக அவர்கள் நடத்துகின்ற வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இராமநாதபுரத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைத் தனியாகப் பிரித்த டற்கும் அதற்கான அலுவலர்களை நியமித்த பற்றும் அந்த அலுவலகம் எங்கே இருக்கின்றதென்றால் மதுரையிலே இருக்கின்றது. அந்த அலுவலகத்தை இராமநாதபுரத்திலேயே வைப்பதற்கு ஏற்பாடு

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

[1980 ஜூலை 25]

செய்ய வேண்டும். தற்போது பெரியார் மாவட்டம் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டபோது அதற்காக தனிக் கட்டிடம், தனி அலுவலர்கள் எல்லாம் எப்படி ஏற்படுத்தினார்களோ அதே மாதிரி இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கும் தனிக் கட்டிடம், தனி அலுவலர்கள், ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து போலீஸ் துறையைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போலீஸ் துறையிலே ஏழை எளிய போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டுவசதி, சம்பள உயர்வு, அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு கல்வி வசதி போன்றவற்றை எல்லாம் செய்து தரவேண்டும்.

அடுத்து பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகளின் வீட்டில் போலீஸ் காரர்கள் கொத்தடிமைகளாக நடத்தப்படுகிறார்கள், காய்கறி வாங்குவதற்கும், துணிமணிகள் துவைப்பதற்கும், அவர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்ற நிலை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து போலீஸ் அலுவலகங்களைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா இடங்களிலும் மாமூல் என்ற முறையில் பணம் வாங்குகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. இது மிகவும் அதிகமாக இருக்கின்றது. இந்த மாதிரி நிலைமைகள் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் தோழர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். பின்பாக்கட் அடிக்கக்கூடிய கோஷ்டிகள் பரவலாக இருக்கின்றன. வேலூரை எடுத்துக்கொண்டால் பஸ் ஸ்டாண்டிற்கு ஒரு பிரிவு இருக்கின்றது, காந்தி மைதானத்திலிருந்து காட்பாடிக்குச் செல்லுகின்ற பாதையிலே ஒரு பிரிவு இருக்கின்றது. விரதம்பட்டு பகுதியிலே ஒன்று இருக்கின்றது. ஆற்காடு பகுதிக்கு ஒரு பிரிவு இருக்கின்றது. இப்படி நான்கு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இவர்கள் அனைவரும் போலீசாருக்குத் தெரிந்தவர்கள், வேண்டியவர்கள், நண்பர்கள். எங்கே யார் திருடுகிறார்கள் என்பது போலீசாருக்கும் தெரியும். பாக்கெட்டிலே பிளேடு போட்டு வெட்டிக்கொண்டு செல்வது யார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும், கையை விட்டு எடுத்துக்கொண்டு போகிறவர்கள் யார் என்பது போலீசாருக்குத் தெரியும். நகைமை மட்டும் திருடிக்கொண்டு செல்பவர்கள் யார் என்பதும் போலீசாருக்குத் தெரியும். இதுபோல் துணையை எடுப்பது யார், பாத்திரத்தைக் கொண்டு போகிறவர்கள் யார் என்பது எல்லாம் தெரியும் போலீசாருக்கு. இப்படி ஒட்டுமொத்தமாக திருடுகின்ற அத்தனைபேரும் காவல் துறைக்குத் தெரிந்தவர்கள்தான். காவல் துறைக்கு வேண்டியவர்கள். ஒரு வேளை காவல் துறையினர் இவர்களுக்கு உடந்தை யாக இருந்து இதையெல்லாம் அவர்கள் பகிர்ந்து கொள்கிறார்களோ என்ற சந்தேகமும் வருகின்றது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருக்கின்றது. அதைத் தடுக்கின்ற வகையிலே நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 25] [திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

அடுத்து மது விலக்கு பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் இது குறித்து நன்றாக யோசித்து முடிவெடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இந்த மது விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பக்கம் நிதி விரயமாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. மது இல்லாத கிராமமோ, நகரமோ கிடையாது. மேலும் எங்கெங்கு யார் யார் காய்ச்சுகிறார்கள் என்பது போலீசாருக்குத் தெரியும். யார் தூக்கிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்பதும் போலீசாருக்குத் தெரியும். இப்படி ஒட்டுமொத்தமாக கூட்டாக நடக்கின்ற ஒரு தொழிலை அனுமதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்று கேட்டுக்கொண்டு இதை அரசாங்கம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல அனுமதித்ததற்கு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொண்டு, தமிழகக்காவல் துறை எந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டில் அமைதியைக் காக்கிறது நாட்டில் நடக்கிற குற்றங்களையும் தடுக்கிறது; அதற்காக இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு மானியம் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்றெல்லாம் விரிவாக விவாதிக்க வருகிற நேரத்தில், காவல் துறை எந்த அளவிற்குச் சில குற்றங்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே குற்றங்கள் அதிகரித்திருப்பதற்குக் காரணம் காவல் துறை அவைகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது என்பதுதான் என்கிற குற்றச் சாட்டினை இங்கே சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் நல்லாட்சி நடத்தப்பட வேண்டும், நாட்டு மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்க வேண்டும் என்கிற முறையில் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு அமல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற முறையில், சொல்லி வருகிறபோது, குற்றங்கள் அதிகரிப்பதற்குக் காவல் துறையிலேயே சிலர் காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்கிற நிலையையும் எடுத்துக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

தமிழகத்திலேகூட மதுவை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு தனி ஜி. ஜி.யைப் போட்டு இந்தக் குற்றங்கள் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் தமிழகம் முழுவதும், காவல் துறையினைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தெரியாமல் சாராயம் காய்ச்சும் இடங்கள் கிடையாது, காவல் துறையினருக்குத் தெரியாமல் அதை விற்பவர்கள் கிடையாது என்று சொன்னால் அது மிகையாகி விடாது.

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்] [1980 ஜூலை 25]

ஏனென்றால் காவல் துறையினைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்படி கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவர்களிடமிருந்து பணம் வாங்கிக் கொண்டு அவர்களை அனுமதிக்கிறார்கள். அது மட்டும் அல்ல ஒன்றை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவும் ஆசைப்படுகிறேன், என்னுடைய தொகுதியிலே உசிலம் பட்டி நகரத்திலேயே ஒரு காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அந்தக் காவல் நிலையத்தின் வாசலிலேயே சாராயம் கொண்டு வந்து விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் அவர்களைப் பிடிப்பதில்லை. சாராயம் சாப்பிட வருபவர்களிடமிருந்து பணம் பெற்றுக்கொண்டு சாராயத்தைக் கொடுத்து விட்டு, திரும்ப மீண்டும் அந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷன் வாசலிலேயே வந்து உட்கார்ந்து கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களைப் பிடிப்பதே இல்லை.

அதற்கு மாறாக கிராமப்புறத்தின் உள்ளே சென்று அங்கே யாராவது அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்காதவர்கள் இருந்தால் அவர்களையும் வேறு சில குற்றமே செய்யாத நபர்களையும் பிடித்துக்கொண்டு வந்து பொய் கேஸ் போடுகிற நிலைதான் அங்கே இருக்கிறது. ஒரு மாதத்தினை விட அடுத்த மாதம் கேஸ்கள் அதிகமாகக் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காக சம்பந்தப் படாதவர்களை எல்லாம் அழைத்து வந்து பொய் வழக்குகள் ஜோடிக்கிற கொடுமையைத்தான் அங்கே பார்க்க முடிகிறது. இப்பொழுது 25 ரூபாய் கொடுத்தால் பெர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு குடிக்கலாம் என்று நீங்கள் வைத்திருப்பதினால் குடிக்கிறவர்கள் அதிகரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களைப் போலீசே அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை போக்க நீங்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல பல கொள்ளைகள், கொலைகள் நடைபெறுகின்றன என்று இந்த மாமன்றத்திலே பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அது உண்மைதான்; கொள்ளைகள், கொலைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆட்சி பதவியேற்ற காலத்திற்குப் பின்னால் குற்றங்கள் குறைக்கப்பட்டு, கொலைகள் தடுக்கப்பட்டிருப்பதாக இங்கே நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் சற்று அதிகமான அளவில் இத்தகைய கொலைகள் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. அதற்குத் திட்டவாட்டமான முறையில் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இப்படி குற்றங்கள் அதிகரித்திருப்பதற்குக் காரணம் குற்றவாளிகளுக்கு உடந்தையாக காவல் துறையினரே இருப்பதுதான். சில அடிமட்டத்தில் உள்ள காவலர்கள் குற்றவாளிகளைப் பற்றிய உண்மைகள் தெரிந்தாலும் அதை அவர்கள் மறைத்து

1980 ஜூலை 25] [திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்]

விடுவதாலும், பொது மக்களிலேயே சிலருக்கு அப்படிப்பட்ட உண்மைகள் தெரிந்தாலும் சொல்வதற்கு அச்சப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினாலும் தான் குற்றங்கள் அதிகரித்து அவைகளைத் தடுக்க முடியாத சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்றன.

உதாரணமாக, ஒரு கொலைக் குற்றம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நேரில் பார்த்தவர்களுக்குத் தெரியும் என்றாலும் நேராகச் சென்று காவல் துறையிலே அதைத் தெரிவித்தால், சம்பந்தப்பட்ட நபர்களுக்கு, அப்படி விவரம் சொன்னவர்கள் யார், அவர்கள் பெயர் என்ன, என்பதுபோன்ற விவரங்களை யெல்லாம் சொல்வதற்குக் காவல் துறையிலேயே ஆட்கள் இருக்கிற காரணத்தினால்தான் பொது மக்கள் எதைப்பற்றியும் வெளியில் சொல்ல பயப்படுகிறார்கள்.

அதே மாதிரி மின் கம்பி திருடுவது பற்றி சொல்ல வருகிற போது, அந்தக் கம்பிகளை யார் வாங்கப் போகிறார்களோ அவர்கள் தாம் ஆட்களை விட்டுத் திருடிக் கொண்டு வரச் செய்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-00]

அவர்கள் பணம் கொடுத்து அந்தத் திருட்டைச் செய்யச் சொல்லி குறைந்த விலைக்கு அதை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறையினரிடம் சென்று சொன்னாலும் அந்தக் கடைக்காரர்கள்மீது போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கவோ அல்லது அவர்களைப் பிடிப்பதோ இல்லை. காரணம் அதை வைத்து நடத்துபவர்கள் பணக்காரர்கள். கீழ் மட்டத்தில் உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு தங்களுடைய பெயர்களை நீக்கிவிடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி நடப்பதன் காரணமாகத்தான் தமிழ் நாட்டில் மின் கம்பி திருட்டு அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசு இதை கவனத்தில் கொண்டு திருட்டுப்பொருள்களை வாங்குகிறவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கடுமையான தண்டனை விதிக்கும் அளவிற்கு நிலை இருந்தால்தான் இத்திருட்டுக்கள் குறைக்கப்படுமே தவிர வேறு வழி இல்லை. உணவுக்குப் பணம் இல்லாதிருக்கும் நிலையில் பணத்தைக் கொடுத்து இதில் ஈடுபடுத்துகிற அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இப்படி திருடுபவர்களுக்கு அல்லது திருட்டுப்பொருள்களை வாங்குகிறவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்கும் அளவில் நல்லதொரு சட்டத்தை அரசு கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்] [1980 ஜூலை 25]

அடுத்து, தீயணைப்புப் படை. தீயணைப்புப்படை தமிழ் நாட்டில் இப்போது அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக எங்கள் தொகுதியில் உசிலம்பட்டியில் ஒரு தீயணைப்புப்படை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தீயணைப்புப் படைக்கு வெறும் வண்டி மட்டும்தான் இருக்கிறது. அந்த வண்டி எங்கே தண்ணீர் எடுக்கும் என்று தெரியாது. எங்கள் பகுதி விவசாய மக்களே குடிநீருக்குக் கஷ்டப்படுகிற பகுதியாகும். எங்கேயாவது தீ பற்றிக்கொண்டுவிட்டது என்று சொன்னால் வண்டியை எடுத்துக்கொண்டு கிணறுகளைத் தேடிச் செல்கிறார்கள். அப்படிச் செல்லும்போது அங்குள்ள விவசாயிகள் இவர்களைத் தண்ணீர் எடுக்க அனுமதிப்பதில்லை. அதற்குள்ளாக தீ பற்றி எரிந்து முடிந்துவிடுகிறது. தீ பற்றி எரிகிற இடத்தில் இருந்து தகவல் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் 14, 15 மைல்கள் வந்து தகவல் கொடுப்பதற்குள்ளாக எல்லா காரியமும் முடிந்த விடுகிறது. ஆகவே பெரிய கிராமங்களில் ஃபோன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். பத்து அல்லது இருபது மைல்கள் இடைவெளியில் உள்ள பெரிய கிராமங்களில் போன் வைத்து, தீ பற்றி விட்டால் தகவல் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தாலொழிய தீ அணைப்புப் படைக்காக நாம் செலவு செய்கிற டணத்திற்குப் பயன் இருக்காது. அப்படி ஃபோன் வசதி செய்யப்படாவிட்டால் எல்லாம் எரிந்து முடிந்தபிறகுதான் தீயணைப்புப் படை இந்த இடத்திற்குச் செல்கிற நிலை இருக்கும். ஆகவே இதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு இப்படி ஃபோன் வசதி செய்து கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் தீ அணைப்புப் படையில் வேலை செய்கிற காவலர்களுக்குப் பதவி உயர்வு இல்லை. அவர்கள் எந்தப் பதவியில் முதலில் சேர்ந்தார்களோ அந்தப் பதவியில் இருந்துகொண்டு தான் வீடு திரும்பக் கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீட்டுவசதியும் கிடையாது. ஆகவே அவர்கள் நல்ல முறையில் ஊக்கத்தூடன் வேலை செய்கிற அளவிற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தரப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாவட்டத் தலைநகரில் வாரத்திற்கு ஒரு முறை குறை தீர்க்கும் நாள் என்று வைத்து ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமையும் வந்து அமர்கிறார்கள். ஒரு மாவட்டம் சாதாரணமாக அறுபது மைல் தூரம் இருக்கிறது. கை, கால் ஊனமுற்றோர் அறுபது மைல்கள் கடந்து வருவதற்குள் மாலையாகிவிடுகிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பார்க்க அங்கிருந்து வரிசையைப் பார்த்தால் ஒரு புதுப்படம் ரிஸைகிறமாதிரி அவ்வளவு அதிகமான கூட்டம் வந்து நிற்கிறது. என்ன கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கக்கூடிய நிலை கூட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இல்லை.

1980 ஜூலை 25] [திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்]

ஆகவே மாவட்டத்தை மூன்று நான்கு பகுதிகளாகப் பிரித்து வாரத்திற்கு ஒரு முறை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் இந்தப் பகுதிக்கு வருவார் என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்துவிட்டுச் சென்றால் அந்தப் பகுதி மக்களின் குறைகளைக் கவனித்து ஓரளவு செய்ய முடியும். மக்கள் குறைவாக வந்தால்தான் கவனம் செலுத்தமுடியும். ஆகவே ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வாரத்திற்கு ஒரு முறை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் செல்கிற முறையில் இந்தக் குறை தீர்க்கும் நாளை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானிய கோரிக்கையிலே நல்ல பல திட்டங்களை அறிவித்திருந்தாலும், அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அடி மட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பு இன்மை காரணமாக சில திட்டங்கள் தடைபடுகின்றன. அவற்றையும், நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசு நல்லமுறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. ஆர். நவந்திகிருஷ்ண பாண்டியன் : வணக்கத்திற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பு தந்த மைக்கு முதலிலே நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினருடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை இந்த அரசு நிறைவேற்றி இருக்கிறது என்று சொல்வதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன். தேர்தல் நேரங்களிலே அவர்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட்டு, போலீசாருடைய போராட்டத்தின்போது வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களை மீண்டும் வேலையிலே சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டதைப் பாராட்டுகிறேன். புதிதாக போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு ஃபோன் வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதைப் பாராட்டுவதோடு, சில கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தேர்தல் நேரத்திலே காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில், தேர்தல் அறிக்கையிலே போலீசார் தங்கள் பணியிலே இருந்து ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்பு அவர்களுடைய ஒரு குழந்தைக்கு வேலை வாய்ப்பு அல்லது வேலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டுமென்று அறிவிக்கப்பட்ட ஒன்று. அதையும் இந்த அரசு நிச்சயமாகச் செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இதேபோன்று, இரவு நேரங்களில் காவல் நிலையங்களிலே பெண்களை வைத்திருக்கக் கூடாது என்பதும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் இரவு நேரங்களில் சினிமா தியேட்டர்களில் நடக்கின்ற சில திருட்டுகளிலே

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1980 ஜூலை 25]

பெண்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை இரவு நேரங்களிலே காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்ற நேரத்தில், கமிஷனர் அலுவலகத்திலுள்ள பாதுகாப்பு அறைக்கு அந்தப் பெண்களை அழைத்துச் செல்லக்கூடிய போலீஸ்காரர்கள் அவர்களுடைய கைச் செலவிலேதான் அழைத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் அழைத்துச் செல்வதற்கான பிரயாணப்படி அல்லது கைச் செலவிற்கான பணம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிட்டத்தட்ட தமிழகத்தில் ஜனத்தொகையிலே 20 சதவீதம் பேர்கள் நகரத்திலேதான் வாழ்கிறார்கள். இங்கே இந்தமாதிரியான வசதி இருக்கிறது. ஆனால், 80 சதவீதத்திற்கு மேல் கிராமப் பகுதிகளிலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு, அந்தப் பகுதிகளிலே உள்ள காவல் நிலையங்களுக்கு இத்தகைய வசதிகள் கிடையாது. அங்கே இரவு நேரங்களிலே சில திருடுகள் நடந்து, அதிலே பெண்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருப்பார்களானால், இரவு நேரத்திலே அந்தப் பெண்களை காவல் நிலையத்திலே வைத்துக்கொள்வதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள், என்னென்ன காரியங்கள் செய்யவேண்டும் என்பதை இந்த அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, சென்ற 17—7—1980 தேதிய குழுத்திலே வந்த ஒரு செய்தியைப் பார்த்திருப்பீர்கள். 'நான் ஏன் விற்பேன்' என்ற தலைப்பிலே அந்தக் கட்டுரை வந்திருக்கிறது. அதிலே ஒரு தாய் தன் வறுமையின் காரணமாக ஒரு குழந்தையை விற்ப்பாடுக்குக் கொடுத்தாள். அப்படி விற்பதற்கான பணம்கூட அந்தத் தாய்க்குக் கிடைக்கவில்லை. அதற்கு ஒரு நர்சும், ஒரு டாக்டரும் துணை நின்றிருக்கிறார்கள் என்பது அந்த பத்திரிக்கை வாயிலாக நமக்குத் தெரிய வருகிறது. தமிழ்நாட்டிலே சமீப காலத்திலே, ஆஸ்பத்திரியிலே குழந்தைகள் திருடப்படுவதை நாம் அறிவோம். அதேபோன்று, இன்றையதினம் ரேடியோவை மாலையிலே திருப்புகின்ற நேரத்திலே 5 வயதிலிருந்து 12 வயதுவரை உள்ள குழந்தைகள் காணாமல் போய் விட்ட செய்திகள் வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வருகின்ற நேரத்திலே, ஒரு ஆஸ்பத்திரியிலே ஒரு டாக்டரும், ஒரு நர்சும் இதற்குத் துணையாக இருந்தார்கள் என்று சொன்னால், தமிழகத்திலே இதற்கு ஒரு குடும்பம் இருக்கிறது என்பதை ஆராய வேண்டுமென்று நான் காவல் துறையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11.10]

காவல் நிலையங்களிலே காவல் துறை அதிகாரிகளை தலைமை காவலர்களை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக எந்த விதமான பொதுமக்கள் புகாரும் இல்லாமல் மாற்றக் கூடாது என்ற உத்தரவு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 25] [திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன்]

குறிப்பாக, அமைச்சர்கள் வருகிற நேரத்திலே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு காவல் துறையினருக்கு இருக்கிறது என்றாலும் மாலையில் அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் காலையிலேயே போலீசார் நிறுத்தப் படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அது நிச்சயமாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அமைச்சர்கள் எந்த நேரத்தில் வருகிறார்களோ அந்த நேரத்தில் அவர்கள் நின்றால் போதும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். சில நேரங்களில் அமைச்சர்கள் வரக் காலதாமதமாகிவிட்டது என்று சொன்னால் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக ரோட்டில் நின்று கொண்டிருக்கும் காவலர்களுக்கு சாப்பாடு வசதி செய்ய ஏதாவது செய்ய வேண்டும். அமைச்சர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய காவல் துறையினர் நிழல் இல்லாத சாலைகளில் தண்ணீர் கிடைக்காத சாலைகளில் நிறுத்தப்படக்கூடாது என்று பணிவன் போடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காவல் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்கள் சொந்த ஊரை விட்டு பல்வேறு ஊர்களுல் வந்து பணியாற்றுகிறார்கள். வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது அவர்கள் குடும்பத்தோடு சொந்த ஊருக்குச் செல்ல பயணப்படி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எழும்பூரில் போலீஸ் ஹாஸ்பிடல் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு காலை 7 1/2 மணி முதல் 2 1/2 மணி வரைதான் டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டரை மணிக்குப் பிறகு டாக்டர்கள் வருவதில்லை என்ற குறை சொல்லப்படுகிறது. இதனால் மாலை இரண்டரை மணிக்குப் பிறகு வருகிற நோயாளிகள் மிகவும் சங்கடப்படுகிறார்கள் என்ற புகார் இருக்கிறது. மாலையிலும் டாக்டர்கள் இருக்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். ஆஸ்பத்திரியில் அவுட் பேஷண்டில் பணியில் இருக்கும் தலைமைக் காவலர்கள் அல்லது காவலர்கள் மாலை ஐந்து மணிக்கு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வந்து கையெழுத்திட வேண்டுமென்ற நிலைமை இருப்பதை மாற்ற வேண்டும். சென்னையில் மட்டுமல்லாது போலீஸ் நிலையங்கள் இருக்கும் எல்லா ஊர்களிலும், கிராமங்களாக இருந்தாலும் ஒரு ஆஸ்பத்திரியை நிச்சயமாக ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவலர்கள் தங்கள் பிராவிடெண்ட்பண்ட் பணத்திலிருந்து மகன் மகள் திருமணத்திற்காக கடன் கேட்டால் அது உரிய காலத்தில் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் சில நேரங்களில் மகன், மகளுடைய திருமணத்திற்காக கடன் கேட்டவர்களுக்கு, குழந்தைகள் பிறந்து ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகியும் கிடைப்பதில்லை. அந்த நிலைமையை மாற்றி உடனடியாகக் கடன்கள் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும்.

[திரு. ஆர். நவந்திகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1980 ஜூலை 25]

மேலும் காவல் துறையில் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணி புரிந்தவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

தீயணைப்புப் படையினரைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் பலரும் பேசினார்கள். காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் தீயணைப்புப் படையினரின் தியாக சேவையை மனதில்கொண்டு அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வும், உத்தியோக உயர்வும் மற்றைய உலகைகளும் அளக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுத்தக் கொள்ள வேண்டும்.

அறு நூறுக்கு மேற்பட்ட பேருராட்சிகள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. பேருராட்சிகள் குடிசைப் பகுதிகள், விவசாயிகள் நிறைந்த பகுதிகள். ஒட்டுமொத்தமாக வைக்கோல் பரப்புகள் தீப்பற்றிக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. என்னுடைய ஆலங்குளம் தொகுதி 45 கிலோ மீட்டர் நீளம், 45 கிலோ மீட்டர் அகலம் உள்ள மிகப் பெரிய தொகுதி. அங்கு ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்தினால் விவசாயிகள் குடிசைகள் பாதுகாக்கப்படும், வைக்கோல் பரப்பிலிருந்து தீ பரவாமல் காப்பாற்றப்படும்.

சாத்தான்குளம் தொகுதி மிகப் பெரிய தொகுதி என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் தீ பிடித்தால் பாலையங்கோட்டையிலிருந்துதான் தீயணைக்கும் படை வர வேண்டியிருக்கிறது.

அந்த நிலைமையை மாற்றி அங்கே, சாத்தான்குளம் தொகுதியிலே, ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். மொத்தத்திலே தமிழ்நாடு அரசு காவல் துறை மானியத்திலே போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் போலீஸ்காரர்களுக்கும் அளித்திருக்கிற ஆதரவைப் பாராட்டி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. டி. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுகின்ற ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்தமைக்காக நான் முதலிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே போலீஸ் மானியக் கோரிக்கையிலே முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய குற்றங்குறைகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டினார்கள். குறிப்பாக ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் பேர்கள், அதாவது 48,892 பேர்கள் இருக்கக்கூடிய இந்தப் போலீஸ் படையிலே அதிகாரிகள் 10,911 பேர்களாகவும் காவலர் எண்ணிக்கை 37,931 ஆகவும் இருக்கிறது. ஏறத்தாழ சராசரி 5 காவலர்களுக்கு ஒரு அதிகாரி என்ற விகிதத்திலே இந்தப் படையின் அமைப்பு இருக்கிறது. அதிகாரிகள் எண்ணிக்கை இந்த 20 ஆண்டு காலத்திலே உயர்ந்

1980 ஜூலை 25] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

கொண்டிருக்கின்ற அளவுக்கு அவர்களின் கீழே வேலை பார்க்கிற காவலர்களின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்படவில்லை. ஆக இந்த போலீஸ் படையிலே பல இடங்களிலே சட்டம் ஒழுங்கு கவனிக்குப்படவில்லை, திருட்டு போன்றவற்றைச் சரிவர கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்றால் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப காவலர்கள் எண்ணிக்கை உயரவில்லை என்பதுதான் முக்கியமான காரணம் ஆகும். ஏராளமாக படித்த இளைஞர்கள், திடகாத்திரமான இளைஞர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய இந்த நாளிலே அவர்களையெல்லாம் போலீஸ் படையிலே சேர்த்து போலீஸ் படையை நவீனப்படுத்தவேண்டுமென்று நான் மரியாதைக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதிகாரிகளிலே, டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர், ஏ.எஸ்.ஐ. என்ற புதிய பதவிகள் அண்மைக்காலத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இரண்டு பதவிகளுக்கு உரியவர்களுக்கு வாட் இஸ் தி ஸ்பெசிபிக் ஒர்க் என்று கேட்டால் பெரும்பான்மையான போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலே ஸ்பெசிபிக் ஒர்க் இல்லை. அங்கே இருக்கின்ற இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது சப்இன்ஸ்பெக்டர் என்ன வேலை கொடுக்கிறார்களோ அதைச் செய்யவேண்டிய நிலைமை தான் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதிலேயும் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லப்படுகிற அந்தப் புதிய பதவிக்கு வருகிறவரின் கீழே எந்த ஸ்டாபும் கிடையாது. அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இன்ஸ்பெக்டருக்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய காவலர்களைத்தான் அவர்களும் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, அவர்கள் தனியாக செயல்பட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பதவி என்ன காரணத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது புரியவில்லை.

பெரும்பாலான போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலே லாக்-அப் வசதிகள் இல்லை. அதன் காரணமாக கைது செய்யப்படுகிறவர்கள் பல்வேறு விதத்திலே இன்னலுக்கு ஆளாக நேரிடுகிறது. அதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போலீசாருக்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகளைப் பற்றி எல்லாம் முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள், அவர்களுக்கு வசதிக் குறைவு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். போலீசாரின் குடியிருப்புகள் மிக மோசமான நிலையிலே இருக்கின்றன. மதுரையிலே கிரைம் பிராஞ்ச் அலுவலகத்திற்கு அருகாமையிலே ஏறத்தாழ 30, 40 ஆண்டு களுக்கு முன்னாலே கட்டப்பட்ட போலீசார் குடியிருப்புகள் அந்த நாளிலே ஓடுகளாலே கட்டப்பட்டன. அவை அதே நிலைமையிலே தான் இன்றைக்கும் மாறுதல் எதுவும் இல்லாமல் வசதிக் குறைவாகவே இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் கவனித்து மாற்றுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். போலீஸ் துறையிலே இருக்கக்கூடிய டி.ஐ.ஜி.-யிலிருந்து இன்ஸ்பெக்டர் வரை அவர்கள்

[திரு. ப. நெடுமாறன்] [1980 ஜூலை 25]

வசிக்கின்ற வீடுகளை ரிப்பேர் அல்லது மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்றால் பி.டபிள்யூ.டி. தான் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே அதிகாரம் அவர்களிடம் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன முறையிலே அதை ரிப்பேர் செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால்—

[முற்பகல் 11-20]

டெப்ரிஷியேஷன் வேல்யுவைப் பார்க்கிறார்கள், 30, 40 வருடங்களுக்கு முன்பு கட்டிய கட்டிடமாக இருந்தால் வருஷந்தோறும் டெப்ரிஷியேஷன் வேல்யுவைக் குறைத்துக் கொண்டே வந்தால், 30 வருடங்களுக்கு முன்பு 30,000 ரூபாய்க்குக் கட்டியிருந்தால் இன்றைக்கு டெப்ரிஷியேஷன் 5,000 ரூபாய், 6,000 ரூபாய் வந்து நிற்கும் அந்த வீடு. அந்த டெப்ரிஷியேஷன் வேல்யுவில் ஒரு பர்சன்ட் ரிப்பேருக்காகச் செலவழிக்கலாம் என்றால் வருடத்திற்கு 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் தான் ஒதுக்குவதற்கு முடியும். ஆகவே, பி.டபிள்யூ.டி.-யில் அந்த ரிப்பேரைச் செய்வது இல்லை.

அடுத்து, எஸ்.ஐ., கான்ஸ்டபிள் ஆகியோர் வசிக்கும் குடியிருப்புகளைப் பார்த்தால், அந்தந்த மாவட்டங்களில் உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளின், எஸ்.பி.யின் கன்ட்ரோலில் இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போதுமான நிதி வசதி கிடையாது. ஆகவே, குடியிருப்புகளிலே இன்னும் மோசமான நிலைமைகள் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றன. இதை மாற்றுவதற்காக, “போலீஸ் ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷன்” என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, டைரக்டர்-ஜெனரலின் நேரடிப் பார்வையின்கீழ் ஒரு சூப்பரின் டெண்டிங் என்ஜினியரை நியமித்து, போலீசாரின் குடியிருப்புகளைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் இந்த நேரத்தில் வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன்.

போலீசார் அனைவருக்கும் இல்லங்கள் கட்டிக்கொடுக்கப் பட வேண்டும் என்ற கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்திலே அவர்களுக்கும் எட்டு மணி நேர வேலை என்ற நிலைமைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். 24 மணி நேரமும் தொடர்ந்து வேலை பார்க்கும் நிலைமையிலே திறமையின்மையும் மற்றவைகளும் வந்து விடுகின்றன. அதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

போலீஸ் ஸ்டேஷன்களினுடைய நிலைமைகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன என்று நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். மதுரை நகரில் 9 ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. 4 போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்குத்தான் சொந்தக் கட்டிடம் இருக்கிறது. பாக்கியுள்ள 5 போலீஸ் ஸ்டேஷன்களும் வாடகைக் கட்டிடத்தில்தான் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனின் நிலைமைகளைப்பற்றி நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டியாக வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். மதுரையிலே பி-5 என்ற போலீஸ் ஸ்டேஷன் அழகர் திருவிழா நடைபெறு

1980 ஜூலை 25] [திரு.ப. நெடுமாறன்]

கின்ற மண்டபத்தில் இருக்கிறது. அது ஒரு சிறிய மண்டபம். அந்த மண்டபத்தில் எந்த வசதியும் இல்லை, சுகாதார வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி என்று எதுவும் இல்லாத நிலைமை. அந்த மண்டபத்திலே என்னென்ன போலீஸ் அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன என்றால், பி-5 என்ற அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அதில் சம்பந்தப்பட்ட எஸ்.ஐ., மற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர், லா இண்ட் ஆர்டருக்கு இருக்கிறார், கிரைமுக்கு ஒருவர் இருக்கிறார், பற்றாக்குறைக்கு, அந்தப் பகுதிக்கான டெபுடி சூப்பரின்டெண்ட் ஆஃப் போலீசின் அலுவலகமும் அந்த மண்டபத்திற்குள்ளேயே இருக்கிறது.

பி-5 போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஏரியாவிலே என்னென்ன முக்கியமான அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கலெக்டர் ஆபீஸ், கார்ப்பரேஷன், அதைப்போல இராமநாதபுரம் கலெக்டர் ஆபீஸ், ஹாஸ்பிடல், கோர்ட், இது தவிர 9 காலேஜ்கள் அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன் வட்டாரத்திலே சரகத்திலே இருக்கின்றன. மதுரை நகரிலுள்ள முக்கியமான அரசு அலுவலகங்களும், கல்லூரிகளும் இருக்கின்ற பகுதியிலே இருக்கின்ற அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன் அமகர் மண்டபத்தில் இருக்கிறது. வருடத்திற்கு மூன்று நாட்கள், அழகர் திருவிழா நடக்கின்ற பொழுது அங்குள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் மண்டபத்தைவிட்டு வெளியே போக வேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதை மாற்றி, மதுரை போன்ற முக்கியமான நகரங்களில் இருக்கும் போலீஸ் நிலையங்களுக்குப் போதுமான வசதிகளை ஏற்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே இன்னொன்றையும் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு இந்த நேரத்திலே கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய சமுதாயக் கேடுகளாகிய விபச்சாரம், மது போன்றவைகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதைத் தன்னுடைய இலட்சியமாக மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இலட்சியம் உன்னதமானது. அந்த இலட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்த நாளில் ரோமாபுரி சாம்ராஜ்யத்தில் விபச்சார வரி போட்டார்கள் என்று சரித்திரத்திலே படித்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு மதுரை நகரத்தில், என்னுடைய தொகுதியிலே, மத்திய தொகுதியிலே, லாட்ஜ்களிலிருந்து குறிப்பிட்ட போலீஸ் ஸ்டேஷனில் விபச்சார வரி என்று சொல்லாவிட்டாலும் ஒவ்வொரு லாட்ஜும் இவ்வளவு ரூபாய் மாதத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு, குறிப்பிட்ட போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு 10,000 ரூபாய் வரையில், மாதத்திற்கு, அவர்களுக்கு வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற லாட்ஜுகளையெல்லாம் மிரட்டி அந்த ரூபாயைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ப. நெடுமொறன்]

[1980 ஜூலை 25]

அதுமட்டுமல்ல, பரவலாக, எல்லா போலீஸ் நிலையங்களிலும் சாராய மாமூல் இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. இதை ஒடுக்குவதற்கு, கடுமையான நடவடிக்கைகளை போலீஸ் துறையிலே இருக்கின்ற உயர் அதிகாரிகள் எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் மீதும் இதிலே சந்தேகம் என பரவலாக ஊரிலே பேசப்படுகிறது. அந்த நிலைமைகளை அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

போலீசிலே, பல இடங்களிலே நடைபெற்ற அக்கிரமங்களைப் பற்றியெல்லாம் எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய மார்க்கிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்னாலே, இதே சபையிலே நக்சல்பாரிகள் வேட்டை என்ற பெயராலே, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளைச் சேர்ந்த அப்பாவிಗಳனை உறுப்பினர்களை அழைத்துச் சென்று, கொடுமைப்படுத்தியதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். என்னுடைய கட்சியையும் போலீசார் விட்டு வைக்கவில்லை. தர்மபுரி மாவட்டத்திலே, அரூர் நகரத்திலே, எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மாணவர் காங்கிரஸ் தலைவர், திரு. எம். சுப்பிரமணியம், எம். எஸ். சி. படித்துக் கொண்டிருப்பவர், அவரையும், டி. மோகன், டி. இளங்கோவன் ஆகியோரையும் நக்சல்பாரிகள் என்று சொல்லி அழைத்துப் போய், அடித்துக் கொடுமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நான் எம். எஸ். சி. படிக்கிறேன் என்று அந்த மாணவன் சொன்ன உடனே, நிச்சயமாக நீ நக்சல்பாரியாகத் தான் இருப்பாய் என்று அடித்து வலது கையை முறித்திருக்கிறார்கள் அதுபற்றி முதலமைச்சரிடம் கொடுக்க வேண்டிய புகாரை நான் வைத்திருக்கிறேன் அதை இப்பொழுது முதலமைச்சரிடம் அளிக்கிறேன் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்று அந்த மாணவர் சென்னையில் இருக்கிறார். அந்த மாணவர் இன்னும் ஊருக்குப் போக முடியவில்லை. ஊருக்குப் போனால், அவர் மீது ஏதாவது வழக்கு போடுவார்களோ என்ற நிலைமை இருக்கிறது.

நிலக்கோட்டை தொகுதியைச் சேர்ந்த வத்தலகுண்டு போலீஸ் நிலையம் சர்க்கார் ஆதிக்கத்தின்கீழே இருக்கிறதா அல்லது அந்த ஊரிலே உள்ள தனி நபரின் ஆதிக்கத்தின் கீழே இருக்கிறதா என்று அங்கேயுள்ள மக்களுக்கும் தெரியவில்லை. என்னைப் போன்றவர்களுக்கும் தெரியவில்லை. அந்தப் போலீஸ் நிலையத்திலேயிருக்கிற அதிகாரிகளானாலும் சரி, காவலாளிகளானாலும் சரி, உள்ளூரிலே இருக்கிற ஒரு சமூக விரோதியின் ஆணைக்கு உட்பட்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சகோதரி பொன்னம்மாள் அவர்களே, போலீஸ் நிலையம் சென்று புகார் சொன்னாலும் அவர்கள் அதற்கு ஆவன செய்வதில்லை. நியாயம் வழங்குவதில்லை. மாறாக, நிரபராதிகளை, அப்பாவிகளைப் பிடித்து வழக்கு போடுகிற நிலைமை அங்கே தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

1980 ஜூலை 25]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

போலீஸ் துறையைப்பற்றிய அப்ரோச், போலீஸ் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கும் சரி, பொதுமக்களுக்கும் சரி, அதிலே ஒரு மறு சிந்தனை நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். போலீஸ் துறை என்பது மக்களின் நலனை, மக்களின் உயிரை, உடமைகளைப் பாதுகாக்கின்ற ஒரு துறை. ஆனால், அந்தத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் பல பேருக்கு அந்த உணர்வு இருக்கிறதா என்பது சந்தேகம். இன்றைக்கு அவர்கள் ஏதோ எஜமானர்களைப் போலவும், மற்றவர்கள் எல்லாம் அடிமைகள் போலவும் நினைத்துக்கொண்டு விபரம் அறியாத, அப்பாவிப் பொதுமக்களை இடைவிடாமல் துன்புறுத்துவதும், அவர்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட சம்பந்தமில்லாத வழக்குகளை எல்லாம் அவர்கள்மீது போட்டு, அவர்களை அலைக்கழிப்பதும் இன்றைக்கு அன்றாட நடவடிக்கைகள் ஆகிவிட்டது. போலீஸ் துறையிலே ஒரு மறு சிந்தனை ஏற்படுவதற்கு நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், சிவில் பாதுகாப்பு உரிமைச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு நாட்டிலே அமுலாக்கப்படுகிறது என்பதைத் தயவுசெய்த எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள அத்தனை பேரையும் பணிவுடன் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிவில் பாதுகாப்பு உரிமைச் சட்டத்தின் கீழே சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இன்றைக்கு நலிந்து கொண்டிருக்கிற அரிசன சமுதாய மக்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குப் பாதுகாக்கப்படவில்லை. பல இடங்களிலே, அவர்களை மற்ற வகுப்பினர் துன்புறுத்துகிற நேரத்திலே, அரிசனங்களுக்கு உதவியாகச் செல்ல வேண்டிய போலீஸ், யார் அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்களோ அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கக்கூடிய பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் அன்றாடம் பத்திரிகையிலே வெளியாகிக் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஜாதியின் அடிப்படையிலே யார் கொடுமைகள் செய்கிறார்களோ, அவர்களை, சிவில் பாதுகாப்பு உரிமைகள் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஈவு இரக்க மீன்றி ஒடுக்குவதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் முன் வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் வேண்டுகோள்விடுக்கிறேன்.

இதிலே, ஒரு பானிசியாக நம்முடைய இந்த அரசு, ஒன்றை, வகுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்தக் கட்டத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரிசன நல துறையை மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அதற்குத் தகுதியானவர் அல்ல என்று நான் சொல்லவில்லை. மாறாக அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவரை அந்தப் பொறுப்பிலிலே இருப்பதும் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர் அல்லது அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த ஆபீசர்கள் அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதும் பல இடங்களில் அவர்களுக்கு தர்மசங்கடத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

[திரு ப. நெடுமாறன்] [1980 ஜூலை 25]

[முற்பகல் 11-30]

அவர்கள் சில காரியங்களை அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு செய்யவேண்டும் என்று மனமாற விரும்பினாலும் அதை நம்முடைய சமுதாயத்திற்குச் செய்கிறோம். ஆகவே நம் மீது பழி வந்துவிடும் என்று அச்சம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே முதல் அமைச்சரே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டால் அந்த துறையில் சம்பந்தப்பட்ட திட்டங்கள் உடனடியாக நிறைவேறும். அந்தத் துறைக்கான சலுகைகள் உடனுக்குடன் கிடைக்க வசதியாக இருக்கும். இரண்டாவது அந்தத் துறையின் பொறுப்பிலே நியமிக்கப்படுகின்ற அதிகாரி சீனியர் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியாக இருக்கவேண்டும். அதுதான் நல்லது. அரிசனங்களின் முன்னேற்றத்தில் நம்பிக்கைகொண்டு அதை ஒரு சோசியல் சர்வீசாக எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் செயல்படுவார்களே யானால் மற்றத் துறையினர் அந்தத் துறையோடு இணைந்து செல்லுவதற்கும் அந்தத் துறையின் திட்டங்கள் மற்றத் துறையினரால் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரிசனக் குடியிருப்புகளைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல கருத்தினை இந்த அவையிலேயும் சொன்னார்கள். வெளியிலேயும் சொன்னார்கள். அரிசனங்களுக்குத் தனியாக குடியிருப்பைக்கட்டி அவர்களை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்பதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எல்லோரும் ஒன்றாக இரண்டறக் கலந்து வாழவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய திட்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டப்படுகின்ற அந்த குடியிருப்பு மனைகளில் எந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அரிசனங்களும் மற்றவர்களும் இரண்டறக் கலந்து வாழவேண்டும் என்ற வகையில் அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாவட்ட நிர்வாகம், பொது நிர்வாகம் பற்றி சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே தமிழகத்திலே இருந்த மிகப்பெரிய மாவட்டங்களான சேலம், கோவை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்கள் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டன. அதைப்போலவே நெல்லை முகவை, தஞ்சை, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு மாவட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லை சுருங்கி இருந்தால்தான் அங்கே வேலைகள் திறம்பட நடக்க முடியும். 4 அல்லது 5 தாலுகாக்களுக்கு மேல் ஒரு மாவட்டத்தில் இல்லாத நிலையை உருவாக்கி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 25]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

அடுத்து அந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் என்று சொல்லப்படுகிற அந்த குழு வெறும் ஆலோசனைக்குழுவாக மட்டும் இருந்துவருகிறது. அந்த நாளில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைப்பு வந்த நேரத்துல் அன்றைக்கு இருந்த அரசு இப்போதைக்கு இது ஒரு ஆலோசனைக்குழுவாக இருந்தால் போதும். பின்னாலே ஒரு கட்டத்திலே முழு அதிகாரம் படைத்த குழுவாக மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று அந்த அரசு கருத்து வெளியிட்டது. அதை இன்வெஸ்ட்மென்ட் மறு பரிசீலனை செய்து டி.டி.சி.க்கே முழு அதிகாரம் கொடுத்த செயல்பட இந்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தல் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு முக்கியமான யோசனையையும் இந்த அரசின் பரிசீலனைக்கு நான் வைக்கிறேன். இங்கே 234 தொகுதியில் இருந்து இந்த மன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். அந்தந்த தொகுதியில் உள்ள மக்கள் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை அந்தத் தொகுதி பிரதிநிதிகளிடம் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் அந்தக் கோரிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு அமைச்சரிடமோ அல்லது அதிகாரிகளிடமோ சென்று ஆவன செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இது மட்டும் போதாது. ஒவ்வொரு தொகுதியிலேயும் குறைந்த பட்சம் 3 மாததற்கு ஒரு முறையாவது மக்கள் குறை தீர்க்கும் நாள் என்று நிர்ணயித்து, அந்த மாவட்ட அதிகாரிகள் அத்தனை பேர்களும் அதற்கு அழைக்கப்பட்டு, அங்கே மக்கள் தங்களுடைய குறைகளை தெரிவிக்கவும், அந்தக் குறைகளை உடனடியாக பைசல் செய்யும் முறையை, எல்லா தொகுதியிலும் அமைப்பதற்கு இந்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனையை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய அரசின் ஆதிக்கம் என்பது இந்த மாநில நிர்வாகத்திலே நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டு போகிறது என்பதற்குப் பல்வேறு உதாரணங்களை இன்றைக்குச் சொன்னார்கள். இந்த நேரத்தலே சுப்ரீம் கோர்ட்டின் முன்னாள் தலைமை நீதபதியாக இருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. சுப்பாராவ் அவர்கள் சொல்லிய கருத்தை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர நான் விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அகில இந்தியக் தேர்வுக் குழுமம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் அந்தந்த மாநிலங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். அந்த முறையிலே எந்த விதமான தவறும் இல்லை. ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற தேர்வுகள் அகில இந்திய அடிப்படையில் இடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அந்தந்த மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். ஆபீசர்கள் ஸ்டேட் சர்வீசில் இன்குளட் செய்யவேண்டும். அவர்கள் ஸ்டேட் சர்வீசில் தான் இருக்க

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1980 ஜூலை 25]

வேண்டும். அந்தந்த மாநிலத்தில் ஸ்டேட் சர்வீசில் அவர்கள் இருந்தால்தான், அந்தந்த மாநில அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாக அவர்கள் இருக்கமுடியும்.

இன்றைக்கு அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருப்பதால், அவர்களுக்கு வேண்டிய நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப அதிகாரிகளை இங்கே இருந்த டெல்லிக்கு எடுத்துக்கொள்வதும் அங்கே வேண்டாம் என்று நினைக்கிறபோது இங்கே அனுப்புவதும் என்கிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே, அவர்கள் ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டு விடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்குப் பிறகு அவர்கள் அந்த மாநில அரசுக்கு முழுமையாகக் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஸ்டேட் சர்வீசில் அவர்களை சேர்ப்பதன் மூலமே இதை நடைமுறைப்படுத்த முடியும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு அரசாங்க நிர்வாக அமைப்பிலே சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும். சில காரியங்கள் இன்றைக்கு ஒற்றிக்கு இரட்டையாக நடைபெறுகின்றன. எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும், அது கீழே இருந்த மேலே வரையில் வருகிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர், நெடுஞ்சாலைத்துறை இன்னும் மற்ற பொதுப்பணித்துறை ஆகியவற்றிற்கு சி.ஈ.க்கள் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் ரிஜிஸ்டிரார் இருக்கிறார், போலீஸ் துறையில் டைரக்டர் ஜெனரல் இருக்கிறார். அவர்களெல்லாம் கீழே இருந்து வருகின்ற அத்தனை திட்டங்களையும் சரிபார்த்து, ப்ராசஸ் செய்துதான் இங்கு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படி அனுப்பப்பட்ட திட்டங்கள் மீண்டும் அரசாங்கத்திற்கு வந்து இங்கே கிளார்க் லெவலில் இருந்து சீப் மினிஸ்டர் லெவல் வரையில் ப்ராசஸ் செய்யப்படுகிறது. இப்படி மீண்டும் ப்ராசஸ் செய்கிற அனாவசியமான தாமதத்தை மட்டுமல்ல பல்வேறு மட்டத்தில் பல்வேறு பைல்கள் திருப்பி அனுப்பப்படும் சூழ்நிலையும், அதன் காரணமாக பணிகள் செய்வதில் காலதாமதமும் ஏற்படுகிறது.

இதற்கு முன்பு தமிழகத்தில் ஒரு முறை இருந்து வந்தது. டி.ஆர்.டி. ஆக இருப்பவர், இங்கே ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்டில் அடிஷனல் செக்ரடரியாக இருப்பார். ஆகவே, அவர் அனுப்புகிற திட்டங்களை யெல்லாம் உடனடியாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார். இந்த மாதிரியான முறைகள் பஞ்சாப் மாநிலத்திலும் மேற்கு வங்கத்திலும் இருப்பதால்தான், கல்வித் துறையில் பெரிய முன்னேற்றம் வந்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்தத்துறையின் தலைவர்களை அடிஷனல் செக்ரடரி என்றோ அல்லது எக்ஸ்-அப்பிசியோ செக்ரடரி என்றோ நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் எதையும் அரசாங்கத்திற்கு நேரடியாகக் கொண்டு வந்து அந்தத் திட்டங்களை அமல்படுத்துவதற்கு வழிவகைகள் இருக்கும். ஆகவே இதை

1980 ஜூலை 25]

[திரு. ப. நெடுமாரன்]

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து அரசாங்க மட்டத்தில் எடுக்கக்கூடிய முடிவுகள் விரைவாகவும் வேகமாகவும் இருப்பதற்கும், அப்படி எடுக்கப்பட்டவைகள் விரைவாகவும் வேகமாகவும் செயல்படுத்துவதற்கும் அந்த முறை உபயோகமாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை எந்தந்தத் துறையில் செய்யலாம் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து அந்தத் துறையில் செய்யவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்து, பொதுப்பணித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் முன்னாள் மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்கிறபோது அது ஒரு ஓயிட் எலிபென்ட் என்று வருணித்தார்கள். அந்த நிலைமை இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும் கூட, அந்தத் துறையிலே இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிற ஒரு மந்த நிலைமையை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். பொதுப்பணித் துறையிலே இருக்கிற இன்ஜினியர்களுக்கு ஒரு மனச்சோர்வு ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-40]

பொதுப்பணித்துறையில் எஞ்சினியர்கள் பி.இ. படித்து வேலைக்கு வருகிறார்கள். அவர்களோடு படித்தவர்கள் ஹவுசிங் போர்டில், எலெக்டிரிசிட்டி போர்டில் அல்லது வாட்டர் போர்டில் சேர்ந்தால் அவர்கள் வேலையில் சேர்ந்த அன்றைக்கே 'கன்ஸ்பர் மேஷன்' ஆகிவிடுகிறது. அவர்களுக்கு இவர்களை விட அதிகமாக ஊதியம் கிடைக்கிறது. விரைவிலே ப்ரமோஷன் கிடைக்கிறது. ஆனால் பொதுப்பணித் துறையில் 10 ஆண்டு, 15 ஆண்டு ஆனாலும் கூட பதவியைப் வசூலபமாக கிடைப்பதில்லை. ஒன்றாகப் படித்தவர்கள் ஒரே வயது உடையவர்கள், ஒரே வகையான பட்டம் பெற்றவர்கள். அவர்களுக்கிடையே இந்த வித்தியாசம் இருப்பதால் அவர்களுக்கு ஒரு மனச்சோர்வு இருக்கிறது. அவர்களுடன் படித்தவர்கள் எஞ்சினியரிங் கல்லூரியில் ஆசிரியர் வேலைக்கு சேர்ந்தால் அவர்களுக்கு 700 ரூபாய் சம்பளத்தில் தொடங்குகிறது. பொதுப்பணித்துறையில் 650 ரூபாயிலிருந்துதான் சம்பளம் தொடங்குகிறது. மற்ற வாரியங்களில் வேலையில் சேர்ந்தால் அவர்கள் சம்பளம் தொடக்கத்திலேயே அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த ஊதிய முரண்பாட்டைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு மாநில அரசு சி.வி.ஆர். பணிக்கர் தலைமையில் 'ஒன் மேன் கமிஷன்' அமைத்த அந்தக் கமிஷனின் முடிவு என்னவாயிற்று? அந்த முடிவை மறு பரிசீலனை செய்து அல்லது அதை ஆராய்ந்து பார்த்து விரைவில் எஞ்சினியரிங் துறையிலிருந்து ஏற்றத்தாழ்வை ஒழிப்பதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மெரினா கடற்கரையை அழகு படுத்தும் திட்டத்தைப் பற்றியும் பொதுப்பணித்துறை குறிப்பில் சொல்லியுள்ளார்கள். மெரினா கடற்கரை உலகத்திலேயே இரண்டாவது அழகான கடற்கரை, என்பது நம் அனைவருக்கும் பெருமை அளிக்கக்கூடிய ஒன்று அதே கடற்கரையில் அருமைத் தலைவராகாமராஜ் அவர்களின் சிலை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு

[திரு ப. நெடுமாதன்]

[1980 ஜூலை 25]

பின்னாள் உள்ள இடத்தில் 'சில்ரன்ஸ் பார்க்' அமைக்கும் திட்டம் ஏற்கெனவே இருக்கிறது. அந்தத்திட்டத்தையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்த சிலைக்குப் பின்னாலே குழந்தைகள் பூங்கா ஒன்றை விரைவிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அருமைத் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதையும் குழந்தைகள் நலனுக்காகவே அற்பணித்தவர் ஆவார்கள். அதனால் அங்கே குழந்தைகள் பூங்கா அமைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மொத்தத்தில் போலீஸ் துறையிலும் மற்ற நிர்வாகத்திலும் இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய அரசியல் சூழ்நிலைக்கும் சமுதாய சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப சில மாறுதல்களை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவசியமாக ஆராய்ந்துபார்த்து செய்து இந்தத் துறைகள் மக்கள் நன்மைக்காக அமைக்கப்பட்ட துறைகள் என்ற உணர்வை இந்தத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு என்னுடைய வரவேற்பைச் சொல்லி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு.சா.கிருட்டிணமூர்த்தி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கொழுத்த சிந்தனைகளைத் தீட்டிக்காட்டும் எழுத்து வன்மை செழித்த எண்ணங்களை கொட்டி முழக்குவதில் சிறந்த நாவீறு, அளந்தெடுத்த வார்த்தைகளின் துணைக்கொண்டு அறிவார்ந்த விஷய விளக்கங்களை விவேக முரசம் கொட்டுவதில் தனி வழியும் கண்டு அதிலே பரிபூர்ணமாக வெற்றியும் கண்டு இரு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்து சீரார்ந்த செயல் பலவும் செய்து தமிழகத்து மக்களுடைய இதயங்களில் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றவர் பேரறிஞர் அண்ணா. அந்த அண்ணா அவர்களின் இதயத்தில் நீங்காத இடத்தை பெற்றவர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அவர் கரத்திலே ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ள போலீஸ், தீயணைப்பு மீதான மானிய கோரிக்கைகளின் மீது என் கருத்துக்களை எடுத்து இயம்புகிறேன்.

நாட்டின் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு சிந்தாமல் சிதறாமல் கட்டிக் காக்கும் பெரும் பொறுப்பு காவல் துறைக்கு உண்டு. காவல் துறை ஒரு நாட்டிற்கு இன்றியமையாதது. உடலுக்கு கிட்னி எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியமானது.

அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு பலர் எதிர்ப்புகளைத் தெரிவித்த போதும், பலர் பல போராட்டங்களை தூண்டி விட்ட போதும் அமைதியாக இருந்து கட்டுப்பாட்டோடு செயலாற்றிய தமிழக காவல் துறைக்கு எங்களது உளமார்ந்த பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்து கொள்கிறோம்.

[திரு. சா. கிருட்டினமூர்த்தி]

[1980 ஜூலை 25]

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களானாலும் சரி, அமைச்சர்களானாலும் சரி, யாரும் ஒரு சாதாரண கிரெட்டு வாங்குவதற்கு டி.எஸ்.பி.யினுடைய தோளைத்தட்டிக் கொடுக்கின்ற ஆட்கள் கிடையாது. பூக்கள் வாங்க எந்த காவல் துறையினரையும் பயன்படுத்தவில்லை. நிச்சயமாக அந்த அளவுக்கு அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நடைபெற்ற சட்ட மன்றத் தேர்தலின்போது என்னுடைய தெருதியில் * * * நடத்திய கொடூரமான செயல்களின் காரணமாக தாக்கப்பட்டவர்கள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய நண்பர்கள் ஆனால் அதற்கு மாறாக அங்கே வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டிருப்பது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் மீது நான் தமிழகத்தினுடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒருவிசாரணைக் கமிஷன் அமைத்து அங்கே நடைபெற்ற கொடுமைகளுக்கு ஒரு முடிவு கண்டாக வேண்டும். என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சாராயம் நாட்டில் நதிபோல் ஓடுகின்றது என்று கூட்டங்களிலே பேசிவிட்டு வந்திருக்கின்ற * * * நண்பர்களைப் பார்த்து கேட்கிறேன், சாராயம் எந்த காலத்திலே ஓடியது? அதற்குக் கருணை காட்டிய கருணா மூர்த்திகள் யார் என்பதை எல்லாம் நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள். இடைப்பட்ட காலத்தில் எங்களுடைய ஆட்சி நீக்கப்பட்டது. அப்படி நீக்கப் பட்டதற்குப் பின்னர் இடைப்பட்ட காலத்தில் நடந்த ஒரு சில நிகழ்ச்சிகளை உங்கள் கண் முன்னால் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சட்ட மன்றத் தேர்தல் நேரத்தில் அதிகாரிகளை மாற்றக் கூடாது என்னும் முறை இருந்தும் * * * ஆகியே ரின் தலையீட்டால் 19-5-1980 அன்று மதுராந்தகம் காவல் நிலையத்திற்கு * * * ஆதரவான சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ரியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரின் ஏஜெண்டாகவே செயல்பட்டார். 22-2-1980 அன்று மதுராந்தகத்தில் மக்கள் அதிக நடமாட்டம் உள்ள பகுதியில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அது குறித்து புகார் கொடுத்தும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அன்று இரவே புரட்சித் தலைவர் பொன்மனச் செம்மல் அவர்களுடைய மன்றத்தைச் சேர்ந்த தலைவர் அகமத் பாட்சா என்பவர் உயிரோடு பெட்ரோல் ஊற்றி எரிக்கப்பட்டார். அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் குற்றவாளிகளைத் தப்பிவிக்கின்ற வகையில் எப்.ஐ.ஆர். தயார் செய்திருக்கிறார். முக்கிய குற்றவாளிகளை தப்பிவித்து அவர்கள் மீது

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு சா, கிருட்டினமூர்த்தி] [1980 ஜூலை 25]

நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. மேலும் அகமத்பாட்சா மரணத் துடன் போராடிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் 8 தினங்கள் வரை. சிலரின் தலையீட்டால் மரண வாக்கு மூலம் கூட வாங்கவில்லை இவ்வாறெல்லாம் கவர்னர் ஆட்சி நடைபெற்றநேரத்தில் போலீஸார் * * * இதை எல்லாம் நாட்டு மக்கள் சிந்தித்ததன் காரணமாகத் தான் நாம் இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பிலே அமர்ந்திருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தேர்தல் காலத்தில் எடுத்தியம்பிய கருத்துக்களில் ஒன்றை நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆட்சியிலே துப்பாக்கிச் சூடுகள் அதிகமாக நடைபெற்றன என்ற பொய்ப் பிரசாரத்தை எடுத்து இயம்பினார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள். இப்போது எதிர்க்கட்சியாக இருப்பவர்கள் தான் அன்றைக்கு காவல் துறையினரைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது தடியடிப் பிரயோகம் செய்யாமல் மலர் மாரியா பொழிந்து கொண்டிருந்தது துப்பாக்கிகளிலிருந்து பூக்களா வந்து விழுந்து கொண்டிருந்தன என்பதை மதிப்பு மிக்க எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களைப் பார்த்து கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்போது போலீஸ்காரருடைய துப்பாக்கிகள் எல்லாம் காட்சிப் பொருட்களாகவா வைக்கப்பட்டிருந்தன? சிறைச் சாலைகள் எல்லாம் அறச் சாலைகளாகவா மாற்றப்பட்டிருந்தன? போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம் புத்த பிட்சுக்களாக மாறி இருந்தார்களா என்ன? யாரைப் பார்த்து இந்த கீத உபதேசம் செய்கிறீர்கள்? கடந்த ஆண்டுகளாக எங்கள் கட்சித் தோழர்களுக்கு நீதிமன்றத்தின் படிக்கட்டுகள் வாடிக்கையான பஞ்சு மொத்தைகளாக அமைந்திருந்தன. இதை எல்லாம் நாங்கள் நினைவு கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பல போலீஸ் நிலையங்கள், பல காவல் துறை அலுவல்கள், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரின் வாடகை கொடுக்கா வீடுகளாக மாற்றப்பட்டிருந்தன. அந்தக் கொடுமைகள் எல்லாம் தமிழகத்து மக்களுக்கு தெரிந்திருக்கின்றன.

அடுத்து இப்போது காவல் துறை திறமையாக செயல்படுகிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டெல்லி மக்கள் தொகைக்கு அமர்த்தப்பட்ட காவல் துறையினரின் எண்ணிக்கை சென்னை மக்கள் தொகைக்கு அதிகம் என்று சொன்னாலும் டில்லியை விட கற்பழிப்புச் சம்பவங்கள் கொலைகள், கொள்ளைகள் தமிழ்நாட்டில் மிகக் குறைவு இதுவே தமிழ் நாட்டுக் காவல் துறைக்குச் சிறப்பாகும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் செய்ய வேண்டிய சில பணிகள் பற்றிமாண்புமிகு முதல்வ அவர்களுக்கு என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள்களை விடுக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1980 ஜூலை 25] [திரு. சா. கிருட்டிணமூர்த்தி]

செந்துரை காவல் நிலையம் கூரை வீடாகக் காட்சியளிக் கின்றது. அங்கே போதிய கட்டிட வசதி கிடையாது. காவலர் களுக்கு குடியிருப்பு கிடையாது. எங்கள் பகுதிக்கு உரிய ஆபீஸ் உடையார்பாளையத்திலுள்ளது. இவ்வாறு நீண்ட நெடுந்தூரம் செல்ல வேண்டிய காரணத்தால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ளலாம் என்றாலும் அவ்வாறு தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. தொலைபேசி வசதியும் கிடையாது.

[முற்பகல் 11-50]

அதே போல் என்னுடைய தொகுதியிலே பல்வேறு கலவரங் கள் மீண்டும் ஏற்படுகிற போது காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு நாங்கள் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டு மானாலும் அவர்கள் எங்களிடம் பேச விரும்பினாலும் போஸ்ட் ஆபீஸ் போனில் தான் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். அவர் களிடம் உடனடியாக தொடர்பு கொள்ள போன் வசதியும் கிடையாது. வாகன வசதியும் கிடையாது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் நாகம் பந்தல், கொளத்தூர் சேந்த மங்கலம், பொன் பரப்பி, இரும்புலிக் குறிச்சி ஆகிய பகுதி களில் டி.டிக்கடி கலாட்டாக்கள், சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்படு கின்றன. அதை நான் காவல் துறை அதிகாரிக்கு தெரிவிக்கிற போது அவர்கள் அவைகள் எந்த முறையிலே ஏற்படுகிறது என்று எங்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. என்று சொல்லு கிறார்கள். ஆகவே பணிவோடு முதலமைச்சர் அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அந்த பகுதியில் நடைபெறுகிற தகராறுகள் ஆகியவற்றிற்கு யார் காரணம் என் பதை காவல் துறை அதிகாரிகளிடம் விசாரித்து அதற்கு ஒரு முடிவினை கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதிக்கு 15 மைல் தள்ளி தீயணைப்பு நிலையம் இருக்கிறது. இதனால் என்னுடைய பகுதியிலே எங் காவது தீ பிடித்து எரிகிற போது, அவர்களுக்கு ஆபீஸ் மூலம் போன் செய்து அவர்கள் வருவதற்குள் தீ எரிந்து அணைந்து முடிந்து விடுகிறது. என்வே, என்னுடைய தொகுதிக்கு பக்கத் திலேயே, மாத்தூரில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையமும், ஆண்டி மடத்தில் ஒரு தீ அணைப்பு நிலையமும் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“திங்கள் பிறப்பினுக்கோ இருள் தேசங்கள் வாழ்த்துரைக்கும் கங்குல் பிறப்பினுக்கோ இளம் காதலர்கள் வாழ்த்துரைப்பர் மங்குல் பிறப்பினுக்கோ வயல்கள் வாழ்த்துரைக்கும்” உங்கள் தொண்டிற்கு தம்மு் உலகே வாழ்த்துரைக்கும்” என்று கூறி என்னுடைய உரைக்கு திரையிட்டு, நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

[1980 ஜூலை 25]

திரு. பம்மல் நல்லதம்பி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே இன்றைய தினம் காவல் துறையைப் பற்றிச் சில கருத்துகளைச் சொல்வதற்கு முன்னதாக, இந்த அவையிலே சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்ததுடன் முதலிலே கைது செய்யப்பட்ட பெருமை என்னைச் சேரும் என்பதையும் நான் பெருமையாகவே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மன்றம் நடக்கிற நேரத்திலே கை கட்டி நிற்க வேண்டிய நிலையில் கையை காட்ட வேண்டும் என்ற நிலைக்கு என்னை ஆளாக்க வேண்டும் என்று யாருக்கு எண்ணம் இருந்ததோ, யார் அந்த எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தார்களோ. அவர்களால் அப்படி கை காட்டும் நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டேன் ஆனால் அதற்குக் காரணம் மிக மிக சிறியது என்று நான் கருதுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே பம்மல் பகுதியிலே கடந்த மாதம் 29ஆம் தேதியன்று ஒரு சிறிய கலவரம் நடைபெற்றது. அன்றைய தினம் மாலை மூன்று மணியிலிருந்து இரவு 12-30 மணி வரையில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் நான் கலந்து கொண்டு சரியாக 12-30 மணிக்கு என்னுடைய இல்லத்திற்கு ஒரு நண்பரோடு சென்றேன். அந்த சமயத்தில் என்னுடைய மனைவி வருத்தத்தோடு ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய ஊரிலே இருக்கின்றவர்களும் அருகிலே * * *

* * * சிறிய கலவரம் ஏற்பட்டு விட்டது. நீங்கள் இருந்திருந்தால் அதைத் தடுத்திருக்க முடியும் என்று வருத்தத்தோடு சொன்னார்கள்.

நான் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய வேன்களை எடுத்துக் கொண்டு வந்து என்னுடைய வீட்டின் பக்கத்தில் அதிகமான காவலர்களை அழைத்துக் கொண்டு வந்து, ஊரிலே புகுந்து தாய்மார்களை விரட்டி, அங்கிருந்த ஆடவர்களை அந்த வேனிலே ஏற்றிக் கொண்டிருந்த காட்சியை நான் என்னுடைய வீட்டிலே நின்று கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அன்றைய தினம் நடந்த நிகழ்ச்சியை நான் உண்மையிலேயே எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இவ்வளவு கொடுமையான நிகழ்ச்சி நடந்திருக்க வேண்டுமா என்று சங்கடம் ஏற்பட்டது எனக்கு. நான் அந்த நேரத்தில் இல்லாத காரணத்தினாலே காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு கீழ்த்தரமாக பெண்களை நடத்தினார்கள் எவ்வளவு மிகமிக லகுவான வார்த்தைகளை சொல்ல முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் சொல்லி அவர்களை நாய் போல் அடித்து விரட்டி விரட்டி அடித்தார்கள். ஆடவர்களில் பல பேர் ஓடி ஒளிந்து கொண்டார்கள். ஒளிந்து கொள்ள முடியாமல் ஏமாந்தவர்கள் கலவரத்திலே ஈடுபடாத தினால் சிலர் கொஞ்சம் தைரியமாக வீட்டிலே இருந்தவர்கள் எல்லோரும் காவல் துறையினால் கைது செய்யப்பட்டு, காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1980 ஜூலை 25]

[திரு பம்மல் நல்லதம்பி]

நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் இந்த நிகழ்ச்சி எதிலும் கவனம் செலுத்தாமல் என் வீட்டிலேயே அமர்ந்திருந்தேன். இந்தச் செய்திகளைக் குறிப்பிட்டு அந்தக் கணவர்களின் தாய் மார்கள் என் வீட்டிற்கு வந்தார்கள். நீங்கள் வந்தால்தான் காவல் துறை அதிகாரிகள் விட்டு விடுவார்கள். ஆகவே தயவு செய்து வாருங்கள் என்று என்னை அழைத்தார்கள். நான் சொன்னேன். நான் ரொம்பவும் பொறுமையானவன். பொறுமையானவன் மட்டுமல்ல ரொம்பவும் அமைதியானவன். அமைதி என்னிடம் அதிகமாகக் குடி கொண்டிருக்கிறது. நான் சொன்னேன். இரண்டு கோஷ்டிகளுக்கு இடையே சண்டை ஏற்பட்டிருக்கிறது, நான் புதிதாக சட்ட மன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர். பொறுமையாக இருந்து நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்திருக்கிறேன். ஆகவே அவசரப்பட்டு எதையும் செய்துவிடக் கூடாது என்று நான் அமைதியாக வீட்டிலே உட்கார்ந்திருக்கிறேன் கடைசியாக மிக வருந்தத்தக்க செய்தி என் காதுக்கு வந்தது. போனவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் அடித்திருக்கிறார்கள். மிக மிக தரக் குறைவான வார்த்தைகளால் பேசி அடித்தார்கள். அந்த விஷயங்கள் எல்லாம் என் காதுக்கு வந்தது. இது நடைபெற்றது 29-ஆம் தேதி இரவு 2 மணி வரையில். அடுத்த நாள் காலை நான் என் இல்லத்தில் இருக்கிறேன். காலை நேரம் ஏறத்தாழ 25 பேர்கள், பார்வையாளர்கள், என் வீட்டுக்கு வந்தார்கள். எனது ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த ஒன்றியத் தலைவரும் என் வீட்டில் இருக்கிறார். சுற்றுப் புறத்தில் இருக்கிற தோழர்கள் அங்கே வந்திருக்கிறார்கள் அந்த நேரத்தில் என் காதுக்கு ஒரு செய்தி வருகிறது.

என் தொகுதியை அடுத்த தொகுதியைச் சார்ந்த * * * அவர்கள் அழைத்து வந்தார்கள் என்று செய்தி வருகிறது. அவர்கள் வந்து என்ன செய்தார்கள் என்று நான் கேட்டேன். போய்விட்டார் என்று சொன்னார்கள், அவர் போய் அரை மணி நேரத்திற்குள் ஏறத்தாழ ஐம்பது பேர்கள் தங்கள் கரங்களில் பட்டாக்க் கத்தி, கல், செயின் எடுத்துக் கொண்டு பகல் எட்டரை மணிக்கு நான் பார்க்கிற அளவுக்கு ஓடிவருகிற * * * * * நான் உறுதியாகச் சொல்கிறேன் * * * * * என்று நான் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எம். அப்துல் ரசாக்: சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. நல்லதம்பி அவர்கள் 29-ஆம் தேதி ஏதோ நிகழ்ச்சி நடந்ததாகவும், மறுநாள் என்னை அழைத்து பின் பட்டாக்கத்தி எடுத்துக் கொடுத்ததாகவும் சொல்கிறார்கள். நண்பர் அவர்கள் அதற்கு ஆதாரம் காட்டுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பம்மல் நல்லதம்பி: என் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. அப்துல் ரசாக் அவர்கள் நான் சொன்னதை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. உள்ளத்தில் எதையோ வைத்துக் கொண்டு * * * * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு பம்மல் நல்லதம்பி]

[1980 ஜூலை 25]

வெளிப்படையாகச் சொன்னார்கள். அதுதான் உண்மை. அவர் போன பிறகு தான் பட்டாக்கத்தியை எடுத்து வந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை சபையில் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் வந்துபோன பிறகுதான்.....

திரு. துரைமுருகன்: அவர் தன்னிலை விளக்கம் அளிப்பதில் நான் குறுக்கிடவில்லை. ஆனால் உறுப்பினர் திரு. பம்மல் நல்லதம்பி அவர்கள் தன் கன்னிப் பேச்சை பேசுகிறார். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் பேசலாமே.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவரது பெயரைச் சொன்னதால் அவர் பதில் சொல்ல விரும்புகிறார்.

திரு. துரைமுருகன்: கன்னிப் பேச்சில் குறுக்கிடக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கன்னிப் பேச்சு சர்ச்சைக்குரிய பேச்சாக இருக்கக்கூடாது, அவர்கள் அலிகேஷன் சொல்லியிருக்கிறார்.

[நண்பகல் 12.00]

திரு. கே. எம். அப்துல் ரசாக்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாம்பரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் நல்லதம்பி சொல்லியது போல், * * * ஈடுபடவில்லை அதற்கு சம்பந்தமில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

(மேசையைத் தட்டுதல்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் சொல்லி விடுகிறேன். நீங்கள் பேசும்போது ஒருவரை குறிப்பிட்டுப் பேசினால் இன்டரப்ஷன் வந்து விடுகிறது. நீங்கள் முதல் தடவை யாகப் பேசுவதால், பொதுவாக சர்ச்சை இல்லாமல், இன்டரப்ஷன் வராத வகையிலே மானியத்தின்மீது பேசுங்கள்.

திரு. பம்மல் நல்லதம்பி: அந்தப் பக்கத்திலே இருந்த ஒரு நண்பர் கைதட்டினார். இந்த கை தட்டுகிற பழக்கம் எப்படி வளருகிறது, வளர்ந்தது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏனென்றால், அவர்கள் படித்த பள்ளிக்கூடம் அப்படிப்பட்ட பள்ளிக் கூடம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பம்மல் நல்லதம்பிக்கு நான் சொல்கிறேன். இந்த மாதிரி முதல் தடவையாக பேசுகின்ற போது, யாரைப் பற்றியும் தனிப்பட்ட முறையில் கடுமையாகப் பேசாமல், பொதுவாகப் பேசினால் நல்லது. இந்த மானியத்தின் மீது பேசுங்கள்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1980 ஜூலை 25]

திரு. பம்மல் நல்லதம்பி: நான் சொன்னது, அவர் வந்து போன பிறகு * * * பட்டாக்கத்தி கொண்டு வந்ததை நான் பார்த்தேன்; பார்வையாளர்கள் அத்தனை பேர்களும் பார்த்தார்கள். அவர்கள் ஒடி வருகின்ற நேரத்தில், என் வீட்டை கல்லால் அடித்தார்கள் என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் காட்சியை நான் வீட்டிலே உட்கார்ந்து கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அடுத்து, நான் பல்லா வரத்திற்கு வருகின்ற நேரத்திலே, இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி காவல்துறையிலே.....

திரு. ஆர். மணிமாறன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறதா அல்லது நடக்க வில்லையா என்ற விபரத்திற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. அந்த எல்லைக் கோட்டிலே நான் நின்று பார்க்க விரும்பவில்லை. இந்த மன்றத்திலே 234 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். நடக்காத நிகழ்ச்சியைக் கூட நடந்ததாக ஒருவர் மீது ஒருவர் தாராளமாக குற்றச்சாட்டை சொல்ல முடியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இன்றைக்கு குற்றச்சாட்டை இன்னொருவர் மீது சொல்கிறார் என்று சொன்னால், இந்தப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் நடக்காத நிகழ்ச்சியை நடந்ததாக ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றியோ அல்லது ஒரு பொருளைப் பற்றியோ பேச முடியும். இதை எப்படி நீங்கள் ஆளுமதிக்கிறீர்கள் என்பதை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதைப் பற்றிய விவரம் விதியினிலே இருக்கிறது. உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும் போது, தனிப்பட்ட முறையில் யாரையும் குறிப்பிடக் கூடாது. அவர் பெயரைச் சொல்வது தப்பு. மானியத்தின் மீது பேசுங்கள்.

திரு. பம்மல் நல்லதம்பி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, * * * அந்தப் பகுதியிலே புகுந்து பெரும் கலவரத்தை உருவாக்கி, தாய்மார்களை மிக இழிவான வார்த்தைகளால் பேசினார்கள். காரணம், அப்போது ஆடவர்கள் இல்லை. இந்தச் சண்டை வெகு வேகமாக நடக்கும் என்ற காரணத்தால், நான் காவல் துறை அதிகாரியைச் சந்திக்கச் சென்றேன். காவல் துறை அதிகாரி இன்ஸ்பெக்டரைச் சந்தித்தேன். அந்த இன்ஸ்பெக்டர் என்னை பார்த்து உட்காருங்கள் என்கூட சொல்லவில்லை. உட்கார வேண்டும் என்று அவர் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை.....

(கூச்சல், குழப்பம்)

காவல் துறை அதிகாரியைச் சந்தித்து சொன்ன நேரத்தில், எங்களுடைய உத்தரவு ஒரு கோஷ்டியைப் பிடிக்க வேண்டுமென்பது, 'நாங்கள் அம்புகள்' என்று சொன்னார். நான் அமைதியாக எழுந்து அவரிடத்தில் நியாயம் கிடைக்காது என்று

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. பம்மல் நல்லதம்பி]

[1980 ஜூலை 25]

வந்து விட்டேன். அது 30 ஆம் தேதி. 31 ஆம் தேதி மீண்டும் ஒரு கலவரத்தை உண்டாக்கினார்கள். அந்தக் கலவரத்தைப் பற்றி நான் அங்கே இருந்த காவல் துறை அதிகாரியிடத்தில் சொல்லாமல் அவர்களிடத்தில் நியாயம் கிடைக்காது என்ற காரணத்தால் நேரடியாக டி.எஸ்.பி. அலுவலகம், எஸ்.பி. அலுவலகம், டி.ஐ.ஜி. அலுவலகம் சென்று அவர்களிடம் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வழக்கு இது பற்றிப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதுபோன்ற விவரங்களை எல்லாம் சொல்லக் கூடாது. ஆகவே, வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தால் இதை விட்டு விட்டு மானியத்தில் வேறு கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேச வேண்டும்.

திரு. பம்மல் நல்லதம்பி: அடுத்து 1-ம் தேதி எங்கள் கிளைக் கழகப் பிரதிநிதியை கத்தியால் குத்த * * * முயற்சித்து இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீண்ட நேரமாக திரும்பத் திரும்ப மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் * * என்றே சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இது பொருத்தந்தானா, நியாயந்தானா என்பதை இந்த நேரத்தில் தீர்மானிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறீர்கள். இப்போதும் அவர் கூறுகிறார் * * * என்று சொல்லும்போது அவர் எதற்கு இதை ஆதாரமாகக் கூறார் என்பது தெரிகிறது. வழக்குமன்றத்திலே இருக்கும் வழக்கைப் பற்றி இப்படிச் சொல்லுவது பொருத்தந்தானா? யாரோ வந்தார்கள், தங்களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டது என்று சொல்லட்டும், ஆட்சேபணை இல்லை. குறிப்பிட்டுச் சொல்வார்களானால் அதற்கு மற்றவர்கள் பதில் சொல்ல தாங்கள் அனுமதிக்கப்போகிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது பற்றி வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதால் உறுப்பினர் கூறுகின்ற கருத்துக்கள் வழக்கு வரும்போது வழக்குக்கு ஆதாரமாக ஆகிவிடும் இன்சிடென்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். இடையில் * * என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகும் போது சம்மந்தப்பட்டவர்கள், வேறு வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம். இங்கே இப்படிப் பேசுவதன் மூலம் வழக்கு மன்றத்தில் சாட்சியங்கள் பாதிக்கப்படலாம். ஆகவே, வழக்கைப் பாதிக்கும் வகையில் உறுப்பினர் பேசியவற்றை நீக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1980 ஜூலை 25]

திரு. துரை முருகன்: நான் தங்களிடம் இருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். * * * என்று உறுப்பினர் பேசியதாகச் சொன்னார்கள். காலையில் மற்றொரு உறுப்பினர் மதுராந்தகம் நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் பேசும்போது * * * என்று பேசினார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தப் பிரச்சினை வழக்கு மன்றத்தில் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை.

திரு. துரை முருகன்: அதிலே ஒருவர் செத்துப் போயிருக்கிறார். வழக்கு நிச்சயமாக கோர்ட்டுக்குப் போகும்.

திரு அ. ரகுமான்கான் : The Case is Pending. இங்கு அண்ணா தி.மு.க. சட்டமன்ற உறுப்பினர் மதுராந்தகத்தில் நடைபெற்ற கொலை நிகழ்ச்சி சம்பந்தமாகப் பேசினார்கள்.

[பிற்பகல் 12-10]

அந்த வழக்கு நீதி மன்றத்தில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, அப்படியென்றால் *** என்று குறிப்பிடப்பட்ட அந்த வார்த்தைகள் நீக்கப்படவேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் அரை மணிநேரத்திலே நான் நடவடிக்கை குறிப்பை படித்துப் பார்த்து விட்டு எந்தப் பகுதிகள் நீக்கப்படும் என்று சொல்கிறேன்.

திரு. பம்மல் நல்லதம்பி: பாதிக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர் நான், எனக்குத்தான் விஷயங்கள் தெரியும். காவல்துறையின் போக்கைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்து நான் காவல்துறையிடம் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற படிப்பினையை அறிந்துகொண்டு நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் பேரவைத் தலைவருக்கும் தந்தியைக் கொடுத்துவிட்டு, எங்கள் ஊரிலே சமாதானம் ஏற்பட வேண்டுமானால் உண்ணாவிரதம் இருப்பதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்து நான் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டேன். அதற்கு மக்கள் பெருவாரியாக ஆதரவு தந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கில் வந்து ஆதரித்தார்கள். அதைப் பார்த்த அதிகாரிகளுக்கு என்மீது கோபம் வந்தது, என்மீது கோபம் கொண்டு என்மீது பல குற்றங்களைச் சொன்னார்கள். நான்

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. பம்மல் நல்லதம்பி] [1980 ஜூலை 25]

அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தக் குற்றங்களுக்கு எங்கே பதில் சொல்லவேண்டுமோ அங்கே பதில் சொல்லிக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லிவந்து விட்டேன். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் அன்றைக்கு நான் உண்ணாவிரதம் இருந்தபோது அங்கே இருந்த டி. எஸ். பி. என்னை ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரிடம் பேசுவதைப் போன்று பேசவில்லை, மிக மிகக் கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளைப் பேசினார். நீங்கள் விரும்பினால் அந்த வார்த்தைகளை நான் இங்கே எடுத்துவைக்க விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளைப் பேசினார். எதற்கும் பதில் சொல்லாமல் நான் அமைதியாக இருந்தேன். கடைசியாக என்னை கைது செய்தார்கள். கைது செய்வதற்கு முன்பாக என்னை ஆதரித்து அங்கே ஆயிரக்கணக்கான ஆண்களும் பெண்களும் வந்திருந்தார்கள். என் மனைவிகூட என்னைப் பார்க்க வேண்டுமென்று அங்கே வந்தார்கள். அதை போட்டோ எடுத்தார்கள், பத்திரிகையிலே கூட வந்தது. பார்க்க வந்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக என் மனைவியை தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். என்மீது எவ்வளவு கருணை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கிறேன். என்னுடைய மனைவி ஆசிரியராக இருக்கிறார் அனகாபுத்தூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளியில் பணியாற்றுகிறார் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர். கணவன் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறபோது மனைவி வந்து பார்க்கக்கூடாதா? ஆகவே இந்த அரசு தனிப்பட்ட முறையிலே என்மீதும், என் குடும்பத்தின் மீதும் கொண்டிருக்கிற அக்கறையை நான் பாராட்டுகிறேன், பேரானந்தம்கூட கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், பல்லாவரம் காவல் நிலையத்திற்கு 307ஐத் தவிர வேறு ஒன்றும் தெரியாது. பல்லாவரம் காவல் நிலையத்திலே 307 யார்மீது போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் மாங்காளி, 307; ராதாகிருஷ்ணன் 307; ராஜாபாதர், 307; சிட்லபாக்கம் கழகச் செயலாளர் தயாளன் 307; எங்களுடைய முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரைக் கூட நாங்கள் 307 திரு சு. லட்சுமணன் என்று அழைப்பதுண்டு. அவர்மீது பல 307கள். என்னவோ தெரியவில்லை, நான் உண்ணாவிரதம் இருந்த காரணத்தால் 309 மட்டும் போட்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறையைப் பற்றி அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. உங்களை உங்களைச் சேர்ந்தவர்களே கிண்டல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இங்கே ஒரு சில வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

தாம்பரத்தைச் சேர்ந்த என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த மாடம்பாக்கத்தில் ஒருவருடைய குழந்தை சென்னை மருத்துவ மனையில் காணாமற்போய்விட்டது. அதைத் தேடிப்பிடித்து, ஒரு வாரம் கழித்துத்தான் அந்தக் குழந்தைதிரும்பக் கிடைத்தது.

இதே போன்று கிழக்கு தாம்பரத்தில் ஒரு மேல்நிலைக் குடிநீர்த் தொட்டிக்கு அருகில் ஒரு இளைஞன் கொலை செய்யப் பட்டுக் கிடந்தான். ஆனால், காவல் துறையினர், மேல்நிலைக்

1980 ஜூலை 25] [திரு. பம்மல் நல்லதம்பி]

குடிநீர்த் தொட்டியின் மேலேயிருந்து அவனாகவே கீழே விழுந்து விட்டான் என்று பொய்யாகக் கணக்கிட்டு, ஏதும் செய்யாமல் விட்டு விட்டார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த அன காப்புத் தாரிலே இருக்கின்ற கழகக் தோழர்களின் மது இன்றைக்குப் பொய் வழக்குகளையெல்லாம் போட்டு வருகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கின்றபொழுதும், அன்றாடம் நீங்கள் வாசிக்கின்ற பத்திரிகைகளிலே வருகின்ற செய்திகளைப் பார்க்கின்றபொழுதும் இங்கே ஆட்சி நடக்கிறதா அல்லது வேறு என்ன நடக்கிறது என்பதைப்பற்றிய ஆதாரங்களைத் தினத்தந்தியைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும்; மாலை முரசைப் படித்துப்பார்த்தால் தெரியும். அலை ஓசையிலே கூடபடித்தால் தெரியும். குழந்தைகளை நரபலிக்காகக் கடத்திச் செல்கிறார்கள், கற்பழிக்கப்படுகிறது, கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது, இதுபோன்று இங்கே துறைமுகத்திலிருந்து எண்ணெய் மணலிக்கு, குழாய் மூலம் போகிறது. அதை சுத்தப்படுத்தி அந்தக் குழாய் எண்ணெய் தண்டையார்பேட்டைக்கு வேறு வழியாகப் போகிறது. இடையில் சமூக விரோதசக்திகள் பேரல் பேரலாக எண்ணெய் கடத்துகிறார்கள். அதற்காகக் காவல்துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் மாமூலாகக் கொடுக்கப்படுவதாகச் செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதே போன்று அண்ணா நகரில், ஆவடி ரோட்டில் கற்பழிப்பு, கொள்ளை, கொலை, சிமென்ட், இரும்பு ஆகிய இவைகள் கடத்தப்படுவது போன்ற இந்தச் செய்திகள் பத்திரிகைகளில் வரவில்லை. அந்த அளவிற்குப் பயம் அங்கே இருக்கிறது. (மனையடிக்கப்பட்டது) இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, காவல்துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், பொதுப் பணிகள் கட்டிடங்கள், தியணைப்புப் பணிகள், பொதுப்பணிகள் பணியாளரும், கருவிகளும் இயந்திர சாதனங்களும் என்ற மானியங்களின் மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக இந்த மானியங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கோட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பிரச்னைகளுக்கு ஆளாவதும், பிரச்னைகளைத் தீர்த்து வைப்பதும் காவல்துறையினருடைய தலையாய பணியாக, யார் ஆட்சி பீடத்திலே இருந்தாலும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. கருதப்பட்டு வருகிறது என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும். சட்டங்களைப்பாதுகாக்க, நீதியை நிலைநிறுத்த ஒழுங்கைக்காப்பாற்ற, அமைதியைத் தவழவிட, ஒழுங்கை நிலைநாட்ட கண்டிப்பாக இந்தக் காவல் துறையினருடைய பங்கு பெரும் பங்காக விளங்கி வருகிறது என்பது நாம் அறிந்திருக்கின்ற நிலைமைகளாகும்.

[திரு. ஆர். மணிமாறன்] [1980 ஜூலை 25]

இங்கே முன்னால் உரையாற்றிய பிரதான எதிர்க்கட்சியினுடைய உறுப்பினர்கள் காவல்துறை தங்களுக்கு இழைத்த கொடுமைகளைக் கோபிட்டு காண்பித்து, ஆளுங்கட்சியினுடைய வரிசையிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் கைதட்டி வரவேற்ற பொழுது இந்தக் கைதட்டுகின்ற பழக்கம் உங்களுடைய பள்ளிக் கூடத்திலேயிருந்து வந்தது, எங்கிருந்து வந்தது என்று எனக்குத் தெரியும் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கை தட்டுகின்ற பள்ளிக் கூடத்திலே படித்தவர்கள்தான், ஆனால் தலை தட்டுகின்ற பள்ளிக் கூடத்திலே நிச்சயமாகப் படிக்கவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூட இதே பள்ளிக் கூடத்திலே படித்துப் பார்த்தார்கள், தேறமுடியுமா என்று பார்த்தார்கள்; தேறவில்லை, எனவே வேறொரு பள்ளிக் கூடத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, பள்ளிக் கூடங்கள் மாறியிருக்கின்றன.

திரு. பம்மல் நல்லதம்பி: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், தந்தை பெரியார் பள்ளியிலும், பேரறிஞர் அண்ணா பள்ளியிலும் படித்தவன்; தெரியாமல் கொஞ்ச நாள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை.

[பிற்பகல் 12-20]

முதலிலேயே பம்மல் நல்லதம்பிக்குச் சொன்னேன். முதல் கன்னிப் பேச்சிலே பிரச்னை இல்லாமல், தொகுதியைப் பற்றி மட்டும் பசங்கள் என்று சொன்னேன். பம்மல் நல்லதம்பிதான் பிரச்சனையைத் துவக்கினார். சர்ச்சையை உண்டுபண்ணிவிட்டார். ஆகவே, இதோடு விட்டுவிடுங்கள்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கும் நான் மறுப்பைச் சொன்னேன் என்று சொன்னால், விவாதங்களே இங்கே அடிப்படை பொருளாக எடுத்து வைக்கப்படும் என்ற நிலைமைக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளியைத் தந்து, மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய வாத்தத்தைத் தொடங்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

காவல்துறை மானியத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொல்கிற பொழுது, ஜாதிக் கலவரத்தால், இனக் கலவரத்தால், பல்வேறு போராட்டங்கள் எழுந்த காலையில், கொள்ளை அடிக்கின்ற பேர் வழிகளைப் பிடிக்கப் போகின்றபொழுது, திருடர்களை, களவு செய்கின்றவர்களைக் கைது செய்வதற்காக காவலர்கள் எத்தனித்தபொழுது அவர்களுடைய கத்தி வீச்சால், அல்லது அவர்களுடைய துப்பாக்கி முனையால், அல்லது அவர்களுடைய

1980 ஜூலை 25] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

பயங்கரமான வன்முறையால், கொலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு மடிந்த காவலர்கள், இறந்துபோன காவலர்கள், அந்தத் தியாகச் சுடர்களுக்கு என்னுடைய வாழ்த்தியை, அஞ்சலியை, இந்த நேரத்திலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

குறிப்பாக நான் ஒன்றை சொல்லியாக வேண்டும். அதிர்ச்சிகள் அனுபவங்களை உருவாக்குகின்றன. அனுபவங்கள் அந்த அதிர்ச்சிகளைச் சமாளிக்கின்றன. எதற்காக இதை நான் கோடிட்டுக் காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால், 1972ஆம் ஆண்டு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் விலக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு ஒரு புதிய எழுச்சியை இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயம் கண்டது என்பது மறுக்க முடியாத ஒரு உண்மையாகும். ஆல் போல தழைத்து, அருகு போல வேருன்றி, மிக உன்னதமாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற புதிய அமைப்பு தவழ்கிற குழந்தையாக இந்தத் தமிழகத்தினுடைய தொட்டிலில் கிடந்த காலையிலேதான் பல்வேறு பொய் வழக்குகள் படையெடுத்து வந்தன என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. 25,000 க்கு மேற்பட்ட வழக்குகள் ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துவைக்கப்பட்டாலும் அதை நிழல்படமாக, அந்த நிகழ்ச்சிக்குறிப்பை இங்கே சொல்லிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்ற முறையிலேதான் கடந்த காலத்திலே, மறைந்த காலத்திலே இறந்த காலத்திலே நடந்து விட்ட நிகழ்ச்சிகளை நீங்கள் கண்ணுற்றுப் பார்க்கவேண்டுமென்று உங்களை இன்றைக்கு மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தாமரைக்கனி என்ற சட்டமன்ற உறுப்பினரிலேயிருந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் குழந்தைவேலு அவர்கள் வரை, ஏன் இன்னும் ஒரு படி மேலே போய், புரட்சித் தலைவர் வரை அந்தப் பொய் வழக்குகள் விஸ்வரூபம் எடுத்துவிட்டன என்பது மறுக்க முடியாத ஒரு உண்மையாகும். அந்த அதிர்ச்சிகள் படிப்படியாக வந்துகொண்டே இருந்தன. 1972ஆம் ஆண்டிலிருந்து என்று நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன். அந்த அதிர்ச்சிகளை இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய இதயத்தில் பசுமையாக ஏற்றி வைத்துக் கொண்டது. அதற்குப் பிறகு பல்வேறு அதிர்ச்சிகளை நாங்கள் சந்தித்து இருக்கிறோம். காவல் துறையை மையமாக, பகடைக்காயாக, அடிப்படைக்கருவாக, அடிப்படைக் கருவூலமாக வைத்து விளையாடியதனுடைய கோரத்தனத்தைத்தான் அந்தப் பொய்வழக்குகளிலே சந்திக்க வேண்டிய துர்பாக்கியமான நிலை இன்றைய ஆளுங்கட்சிக்கு அன்றையதினத்திலே ஏற்பட்டது என்பதை நான் வெளிப்படையாகக் சொல்லிக்கொள்ள விழைகின்றேன். அதற்குப் பிறகு ஆட்சிப் பீடத்திலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏறியதற்குப் பிறகு, அமர்ந்ததற்குப் பிறகு

[திரு. ஆர். மணிமாறன்] [1980 ஜூலை 25]

3 ஆண்டு காலத்தில் உருவான போராட்டங்கள்—உருவான போராட்டங்கள் என்கூட நான் சொல்ல மாட்டேன், உருவாக்கப்பட்ட போராட்டங்களின் எண்ணிக்கை கணக்கிலே அடங்காது. அந்தப் போராட்டங்கள் வன்முறையாளர்களால் அல்லது வன்முறையை மாத்திரமே மையமாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு கோரத்தனமான விளையாட்டுவிளையாட வேண்டுமென்ற எண்ண உணர்ச்சியிலே மிதந்து கொண்டிருக்கிறவர்களால் தூண்டிவிடப்பட்டது என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை—தூண்டிவிடப் பட்டிருக்கலாமோ என்ற ஐயத்தை, சந்தேகத்தை நான் வைப்பது தவறாக இருக்காது. அப்படிப்பட்ட நேரத்தில், 3 ஆண்டு காலத்திலே ஏற்பட்ட அதிர்ச்சிகள் ஒரு அதிர்ச்சி அல்ல, இரண்டு அதிர்ச்சி அல்ல, ஆயிரமாயிரம் அதிர்ச்சிகள் அலைமோதி வந்துகொண்டிருந்தன. அந்த அதிர்ச்சிகளையெல்லாம் 3 ஆண்டுகள் கழகத்தினுடைய ஆட்சி சந்தித்தது, அமைச்சரவை—அரசு தீர்த்திருக்கிறது.

அதற்குப் பிறகு திடீரென ஆட்சி கலைக்கப்படுகிறது. ஆட்சி கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு இந்த 3 மாத காலத்தில் என்னென்ன விளைவுகள் நடைபெற்றன, என்னென்ன விபரீதங்கள் நடைபெற்றன? நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியாதா? அல்லது அந்தக் கட்சிகளை எல்லாம் சேர்ந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் இங்கே வந்திருக்கக் கூடியவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அந்த இலக்கு இருக்கிறது. அந்த நிலைமை இருக்கிறது. இந்த 3 மாத காலத்திலே எப்படிப் பட்ட விளையாட்டுகள் நடைபெற்றன. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்வேன். ஆட்சிகலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு நான் எனது தொகுதியான திருப்பூர் நகரத்திற்குப் போகிறேன். அப்படி திருப்பூர் நகரத்திற்குப் போகின்றபோது அங்கே பயங்கரமான சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசியல் கட்சிகளின் வரலாற்றிலேயே நடைபெறாத ஒரு சம்பவம் திருப்பூர் நகரத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. திருப்பூர் நகரத்திலே உள்ள அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அலுவலகத்தில் போலீசார் புடை சூழ்ந்து வருகிறார்கள். எல்லா போலீசாரையும் நான்குற்றம் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கு மனிதாபிமான உணர்வு இருக்கிறது; மனிதாபிமான தன்மை இருக்கிறது; மனிதாபிமான உணர்வு வேறன்றி கிடக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அந்தப் போலீசாருடைய அதிகாரத்தை தவறாக பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மேலே வருகிறார். அந்த அலுவலகத்திற்கு வருகிறார். அங்கே இருக்கிற கழகத் தோழர்—தொகுதி அமைப்பாளர் பழனிச்சாமி என்ற பெயர்—அவரை அடிக்கிறார். புரட்சித் தலைவர்படங்களை உடைத்தெறுகிறார். போன் அடித்து நொறுக்கப்படுகிறது. மேசை நாற்காலிகள் உடைத்து எறியப் படுகின்றன. ரணகளங்கள் இழையோடிக்கொண்டு இருக்கின்றன. ரத்த காயத்தை சொல்லிச் சொல்லி அடிக்கிறார்கள். உங்கள் ஆட்சி

1980 ஜூலை 25] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

கவிழ்க்கப்பட்டுவிட்டது. உங்கள் ஆட்சி ஒழிந்து விட்டது. நாங்கள்தான் வரப் போகின்றோம் என்று சொன்னார்கள். காக்கி சட்டை அணிந்தவர்கள் சொல்லலாமா? ஆட்சிக்கு வரப் போகிறோம் என்ற மதப்பில், எண்ணத்தில், கோணங்கித்தனமான வாதத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த தோழர் ஆஸ்பத்திரியில் படுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதற்கான ஆதாரங்கள், படங்கள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் விரும்பினால் அந்தப் படங்களை அவரிடத்திலே கொடுக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

இந்த நிலை திருப்பூர் நகரத்திலே மட்டும் அல்ல. அடுத்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அலுவலகம் திருப்பூர் நகரிலே போஷ்சாரால் தாக்கப்படுகிறது. இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அலுவலகம் தாக்கப்படுகிறது. கோவையில் உள்ள குனிய முத்தாரிலும் இதே நிலைதான். அங்கே உள்ள எம். ஜி. ஆர். மன்றம் தாக்கப்படுகிறது. அங்கே உள்ள தோழர்கள் அடிக்கப் படுகிறார்கள். இதே நிலைதான் நாடு முழுவதும். இந்த வியாதி நாடு முழுவதும் வியாபித்து இருக்கிறது. தேர்தல் நேரத்திலே மதுராந்தகத்திலே நடைபெற்ற அடுக்கடுக்கான சம்பவங்கள். அடுக்கடுக்கான தொடர்புடைய சம்பவங்கள் எல்லாம் நடைபெற்று இருக்கின்றன இந்த 3 மாத காலத்தில். அந்த அதிர்ச்சிதான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு நல்ல அனுபவமாக காட்சி அளித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. 1972ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1980-ம் ஆண்டு வரை இந்த நாட்டிலே உருவாக்கப்பட்ட, இந்த நாட்டிலே தோற்றுவிக்கப் பட்ட அதிர்ச்சிகள்தான் முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவருக்கு அனுபவங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. அந்த அனுபவங்கள் நிச்சயமாக எப்படிப்பட்ட அதிர்ச்சிகள் வந்தாலும் அனுபவங்கள் அந்த அதிர்ச்சிகளை சமாளிக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதியைப் போல பச்சோந்தித் -தனத்தினை பிரதிபலிப்பைப் போல, விஷத்தை உள்ளடக்கும் மனோகரத் தனங்கள் எல்லாம் அங்கே கொடி கட்டிப் பறந்தாலும் கூட, அவற்றை எல்லாம் திரும்பாக மதித்து, தூசாக நிலைத்துத்தான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்த அதிர்ச்சிகளைத் தாங்கிக் கொண்டு அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

சமீப காலமாக குறிப்பாக தேர்தலுக்குப் பின்னாலே நடந்த விளைவுகளை நான் எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும். ஜாதிப் பிரச்சினைகள் தலை தூக்கி நின்று கொண்டு இருக்கிறது. ஜாதி பிரச்சினைகள் விஷம் போல வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இது தேர்தலுக்குப் பின்னாலேதான். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் பார்ப்பன எதிர்ப்புக் குரல் இன்று தமிழகம் முழுவதும் எதிரொலித்துக் கொண்டு இருப்பது

[திரு. ஆர். மணிமாறன்]

[1980 ஜூலை 25]

அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒன்றுதான். பார்ப்பனர்கள் கூடாது, பார்ப்பனர்களை அழிக்க வேண்டும், பார்ப்பனர்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்கிற கூக்குரல் இந்த நாட்டிலே எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த ஜாதி துவேஷம் வளரலாமா?

(பிற்பகல் 12-30)

இந்த ஜாதி உணர்வுகள் வளரலாமா? காவல் துறையைச் சேர்ந்த கண்காணிப்பாளர்கள், காவல் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் கண்ணுக்கு இந்தக் கூக்குரல்கள் எல்லாம் புலப்படவில்லையா, காதுகளுக்கு இந்தக் கூக்குரல்கள் எல்லாம் கேட்கவில்லையா, இப்படி எழுப்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்களே அதைக் கண்காணித்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்களா என்கிற கேள்வியைத் தான் இங்கே நான் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றைக்கு இன்னொன்றைச் சொல்லிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு பத்திரிகை சொல்கிறது. 'கோவில் மணியாட்டிக் கொடுத்த பார்ப்பன கும்பல்' இன்னமும் சொல்கிறது. "ஆரிய நாயே வெளியே வா" குறிப்பாக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் சங்கரய்யா அவர்கள் "ஐயரைப் பார்ப்பான் என்று சொன்ன காலம் போச்சு" என்று சொன்ன காரணத்திற்காக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பயங்கரமாகத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் இந்த நாட்டைப் பிடித்த எலும்புருக்கி நோயாம். பூணூலைக் கழற்ற முடியாதவர்கள் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாம். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பார்த்து பூணூலைக் கழற்ற முடியாதவர்கள் என்று சொல்வதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

கோஷங்கள் என்ன தெரியுமா? "ஒழிப்போம், ஒழிப்போம் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை ஒழிப்போம்", 'ஜாதியைப் பாதுகாக்கும் சங்கராச்சாரியர்களே வெளியேறு' உத்தியோக மண்டலமா? பூணூல் வேலியா? 'வேலை கொடு, வேலை கொடு, பார்ப்பனர் அல்லாதாருக்கு வேலை கொடு'. ஒருமைப்பாடு இங்கே கொடி கட்டிப் பறந்து கொண்டு இருக்கிறது.

'வேலை கொடு, வேலை கொடு, பார்ப்பனர் அல்லாதாருக்கு வேலை கொடு', 'அரசு அலுவலகங்கள் பார்ப்பனர்களின் சத்திரங்களா?'. ரேடியோவும், டி.வி.யும் பூணூல்களின் மடமா? அக்ரஹாரத்துக் கூடமா, தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பூணூல் சத்திரங்களா? நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பத்திரிகையிலே ஒரு தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அசாம் மாநிலத்தில் எவ்வளவு பெரிய கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை அன்றாட

1980 ஜூலை 25] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

பத்திரிகையின் மூலம் படித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம், பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அந்தப் பத்திரிகை என்ன எழுதுக் கொண்டு இருக்கிறது என்றால்——‘அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் அஸ்ஸாம் மக்களை விட வெளியார் தொகையில் அதிக எண்ணிக்கை பெருத்து விட்டு நிலையில் பெரும்பான்மைப் பதவிகளை கபளீ கரம் செய்வது தவிர்க்க முடியாத கட்டம். ஆனால் இங்கே தமிழ்நாட்டில் மக்கள் தொகையில் தமிழ் மக்களை விட மிகக் குறைவாக இருக்கும் நிலையில் பார்ப்பான் பெரும்பாலான பதவிகளை வேரோடு பிடுங்கி, சாரு உறிஞ்சுகிறானே அது எப்படி? தமிழ் நாட்டிலே பணியாற்றும் ஐ. ஏ. எஸ், அலுவலர்களின் புள்ளி விவரத்தை எடுத்துப் ப்பருங்கள். அந்தப் பத்திரிகை கோடிட்டுக்காட்டியிருக்கிறது.

நான் இன்னும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ‘கட்டை யிலே கோடாறி வெட்டு ஒரே இடத்தல்தான் விழ வேண்டும். வெட்டு சிதறினால் கட்டை உடையாது. விறகும் ஆகாது. ஆகவே, ஒரே இடத்தில் எல்லோரும் பார்ப்பானை அடிப் போம். இது நாட்டுக்குத் தேவையான கோஷம்தானா? இந்த நேரத்தில் தேவையான, அவசியமான காரியமா?

மார்க்ஸை பூணூல் போட்டு கட்டி வைத்து விட்டானே பாவிகள்? மார்க்ஸை பூணூலே போட்டு கட்டி வைத்து விட்டார்கள். அப்பாவி தமிழக இளைஞர்களை சோசலிச வாலிபர் முன்னணி என்ற பெயரால் பாழ் படுத்துகிறார்கள் என்றெல்லாம் போட்டு இருக்கிறார்கள்.

நடந்து முடிந்த தேர்தலிலே விளைந்துவிட்ட கோபங்கள், தாபங்களாக, வேகங்களாக, வேதனைகளாக வெளிப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பதைத்தான் தன்னுடைய பாணி என்ற முறையிலே கைக்கொண்டு இருப்பது நியாயம்தானா?

நான் எதற்காக இதைச் சொல்ல வருகிறேன் என்றால், பூணூல் அணிந்து இருப்பவனை யெல்லாம் தீயிட்டுப் பொசுக்கி விட்டால், இந்தச் சமுதாயம் சுபிட்சம் அடைந்து விடும் என்று கருதிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு மக்கள் குரல் டி. ஆர். ஆர்., ஒரு மணியனை வைத்துத்தான் இந்தச் சமுதாயத்தை எடை போட வேண்டுமா? ஒரு துளிக் ‘சோ’வை வைத்துத்தான் இந்தச் சமுதாயத்தின் அளவுகோலை அளந்து பார்க்க வேண்டிய ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலையிலே நாம் இருக்கிறோமா? அப்படி எடை போடுவதாக இருந்தால், அது அரசியல் நாகரீகத்தின் பலத்தை அல்ல, அரசியல் பல கிடைத்தின் எல்லைக் கோட்டைத்தான் காட்டுகிறது.

ஒரு டி. ஆர். ஆரின் பேனா முனை துள்ளி வரும் வேலாக சில பேர்களின் நெஞ்சைத் துளைத்தது என்று சொன்னால், அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பாக முடியுமா? அதற்கு மற்ற

[திரு. ஆர். மணிமாறன்] [1980 ஜூலை 25]

வர்கள் பொறுப்பாக முடியுமா? ஒரு டி. ஆர். ஆர்-ன் பேனா முனை பாய்ந்து வரும் ஈட்டியாக வந்து விழுந்தது என்று சொன்னால் அதற்கு யார் பொறுப்பாக இருக்க முடியும், அதற்கும் எப்படி மற்றவர்கள் பொறுப்பாக இருக்க முடியும்? ஒரு டி. ஆர். ஆர்-ன் பேனா முனை ஹைட்ரஜன் குண்டாகக் கூட வெடிக்கலாம், அதைத் தாக்குப் பிடிக்கவேண்டிய தைரியத்திலே தான் அரசியல் பிரவேசங்களை நாம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். எனவே பார்ப்பாள், எதிர்ப்பு இன்றைக்கு என்று சொன்னால், நான் எங்கே, அரிசன எதிர்ப்பு, அதற்குப் பிறகு முதலியார் எதிர்ப்பு, அதற்குப் பிறகு கவுண்டர் எதிர்ப்பு, அதற்குப் பிறகு நாடார் எதிர்ப்பு, அதற்குப் பிறகு தேவர்கள் எதிர்ப்பு, அதற்குப் பிறகு முஸ்லீம்கள் எதிர்ப்பு, இந்த எதிர்ப்புகள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலே நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தால் நிலைமை எங்கே போய் முடியும்?

1979-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 3-ம் நாளன்று இந்த லாரில் படகர் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கும், படகர் அல்லாத வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கும் சண்டை, கலவரம் முண்டதா இல்லையா, அதை இந்த அவையில் எடுத்து வைத்தார்களா இல்லையா? தக்கலையில் முகமதியர்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் இடையே தகராறு கலவரம் ஏற்பட்டதா இல்லையா? பாலக் கோட்டில் இந்து முஸ்லீம் கலவரம் ஏற்படவில்லையா? முதுகுளத்தூரில் தேவர்களுக்கும் அரிசனங்களுக்கும் இடையே கலவரம் மூளவில்லையா? உஞ்சனையில் நாடார்களுக்கும், அரிசனங்களுக்கும் இடையே கலவரம் ஏற்படவில்லையா? பன்ருட்டியில் ஜாதி இந்துக்களுக்கும் அரிசனங்களுக்கும் இடையே கலவரம் ஏற்படவில்லையா? மேல்விஷாரத்தில் இந்து முஸ்லீம் கலவரம் ஏற்படவில்லையா? ஜாப்ராப்பேட்டையில் சாதி இந்துக்களுக்கும், அரிசனங்களுக்கும் இடையே கலவரம் ஏற்படவில்லையா? இந்த நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ச்சியாக இந்த நாட்டிலே இருக்கவேண்டுமா? இந்த நிகழ்ச்சிகள் தொடர் நாவலாக இருக்க வேண்டுமா? இதை நாம் அனுமதிக்கப் போகிறோமா? ஆகவே, காவல் துறையினர் இந்த ஜாதி துவேஷத்தை யார் கிளப்பினாலும், ஜாதி சண்டை நடைபெற வேண்டுமென்று யார் ஆலவட்டம்ிட்டாலும் எந்த அரசியல் குறுக்கிட்டாலும் அவர்களை சிறை பிடித்து சிறை கொட்டத்திலே அடைத்து வைக்க வேண்டியது காவல் துறையினரின் கடமை என்பதை இங்கே பகிரங்கமாக எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இதைச் சொன்னால் நீங்கள் எல்லாம் திராவிட பாரம்பரியமா? தந்தை பெரியாரிலே வழியில் வந்தவர்களா? டேரறிஞர் அண்ணா வழியில் வந்தவர்களா? பார்ப்பாளை ஆதரிக்கிறீர்களா என்று கேட்பார்கள். பார்ப்பனீயத்தை எதிர்ப்பதில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒருமித்த சருத்தைத் தான் கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தான் புரட்சித் தலைவரவர்கள்

1980 ஜூலை 25] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

பேசும்போது எடுத்துச் சொன்னார்கள். பார்ப்பனியம் இன்றைக்கு எங்கே இல்லாமல் இருக்கிறது? எந்தச் சமுதாயத்தில் இல்லாமல் இருக்கிறது? பார்ப்பனியம் எல்லாச் சமுதாயத்திலேயும் கொடிகட்டி பறந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த பார்ப்பனியத்தை ஒழிக்க வேண்டுமே தவிர, ஒரு தனிப்பட்ட பார்ப்பானை ஒழிக்க வேண்டுமென்று, ஐயரை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று வெற்று கோஷம் போடுவதால் நாடு சுபீட்சத்தை நோக்கி பயணம் ஆகாது. அதுவல்ல இப்போதுள்ள பிரச்சனை என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

பார்வைகளையும், இலக்குகளையும், நோக்குகளையும் விசாலமாக்க வேண்டுமே தவிர அதற்கு எல்லைக்கோடு நிர்ணயம் செய்து கொள்வது என்பது விவேகத்தின் அடையாளம் அல்ல. அது விபரீதத்தின் முதல் படி என்பதை பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காட்டுத்தனமாக எந்த ஜாதியை யார் சாடினாலும் அதைக் கண்டிக்கிற பொறுப்பு காவல் துறைக்கு இருக்கிறது. அந்தக் காவல் துறை பொறுப்போடு பணியாற்றத்தான் சங்க அமைப்பு அவர்களுக்கு இந்த தமிழகத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. காவல் துறையினர் சங்க அமைப்பை வைத்துக் கொள்ளலாம்; உரிமைக்குப் போராடலாம்; தங்களுடைய ஜீவ தீதத்தை எடுத்துச் சொல்லலாம்; தங்கள் இதயத்தின் அடித்தளத்திலே ஊன்றிக் கொண்டிருக்கிற உணர்வுகளுக்கு உருவகம் கொடுக்கலாம்; எடுத்துச் சொல்ல நியதி இருக்கிறது. நாங்கள் சங்க அமைப்பு தருகிறோம். அவர்களுடைய சிந்தனைகளை நாங்கள் சிறைப்படுத்தவில்லை. காவல் துறையினர் எண்ணத்தை நாங்கள் குருடாக்கவில்லை. அவர்களுடைய சங்கடங்களைத் தீர்க்க சங்கம் அமைப்பு. அந்த சங்க அமைப்பை புரட்சித் தலைவர்தான் போலீஸ்காரர்களுக்கு அமைத்துத் தந்தார்கள் என்பது ஒரு சரித்திர முக்கியத்துவம், ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பம், நியாயமான கோரிக்கைகளை எழுப்பும்போது நாங்கள் கேட்க மாட்டோம் என்று சொல்லுகிற அரசு இந்த அரசு அல்ல. அந்த அமைப்பு காவலர்களுக்கு ஒரு கருவூலமாக. ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்கேற்ப சாதகத்தை அமைத்துக் கொள்ளும் சங்கமாக அந்த சங்கம் இருந்து வருகிறது என்பதை நான் பணிவன்போடு உங்கள் மத்தியிலே எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

121 ஆண்டு கால வரலாற்றை தன்னுள்ளே அடக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த காவல் துறை, 1859 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து இந்த நாள் வரை காலத்தின் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப பல்வேறு மாறுதல்களை செய்து வருகிறது. 'மெட்ராஸ் ஆக்ட்' என்று சொல்லக்கூடிய அந்த சட்டம்தான் பல மாநிலங்களுக்கும் திசை காட்டும் தீபஸ்தம்பமாக காட்சியளிக்கிறது

[திரு. ஆர். மணிமாறன்]

[1980 ஜூலை 25]

என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. 5 மண்டலங்களாக பிரிக்கப்பட்ட காவல் துறை இன்றைக்கு குறைந்த அளவிலேதான் காவலர்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அதன் விளைவு எவ்வளவு என்பதையும் எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்மை. வரவேற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். காவல் துறையினர் எண்ணிக்கையைப் பெருக்க வேண்டும்; அவர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்திக் காட்ட வேண்டும்; சட்டத்தை, ஒழுங்கை, நீதியை பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் அதைவிட வேறு வழியில்லை என்பதை நான் இங்கே கோடிட்டுச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஏனென்றால் பல இடங்களில் அரசியல் புயல் மிக அதிகமாக வீசுகிற நேரத்தில் சட்டங்கள் புத்தகங்களாக மாத்திரம் எழுத்துப் போர்வையை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு, குறட்டை சீதங்களை இசைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. வாதங்களுக்கு முன்னால் நியாயங்கள் மண்டியிட்டு ஞானஸ்நானம் பெறலாமா என்று ஆராய்ச்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. உண்மைகள் ஊரை விட்டு வெளியிலே போகலாமா என்று ஊருக்கு வெளியிலே எல்லையிலே நின்று கொண்டிருக்கின்றன. தர்மங்கள் தலைவிரி கோலமாக தெருவோரத்து திண்ணையிலே படுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த உண்மையை காப்பாற்ற வேண்டும்; அந்த தர்மத்தை காப்பாற்ற வேண்டும்; அந்த சட்டத்தை பாதுகாக்க வேண்டும்; அந்த நீதியை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். விழிப்பாகப் பணியாற்ற வேண்டிய அவசியத்தைத்தான் கடந்த கால அனுபவங்கள் நமக்கு காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டியது அரசினுடைய கடமை.

[பிரப்பகல் 12-40]

வாங்குகின்ற சம்பளம் காவல் துறையினருக்குப் போதமா என்றால் போதாதது. அவர்கள் வாங்குகின்ற படி போதமா என்றால் அது போதுமானதாக இல்லை. நிச்சயமாக இல்லை. அந்தப் படியை வைத்துக் கொண்டு அந்தச் சம்பளத்தை வைத்துக் கொண்டு சிட்டுக்குருவிகள் வாழ்கின்ற சின்ன கூட்டுக் குள்ளே அந்த காவல் துறையைச் சார்ந்த காவலர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே காவல் துறையினர் வாழ்கின்ற வீடுகளை எல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டியது அரசினுடைய தலையாய கடமையாகும். வீட்டுவசதி வாரியம் காவலர்களின் பக்கமாக கொஞ்சம் தன் கண்களை பாய வைக்க வேண்டும். தங்களுடைய விழிகளை அவர்கள் பக்கமாக எடுத்து வைக்க வேண்டும். அவர்களுடைய கனிந்த பார்வை இந்தக் காவலர்

1980 ஜூலை 25]

[திரு. ஆர். மணிமாறன்]

களின் பக்கமாக விழவேண்டும். இல்லாவிட்டால் காவலர்கள் குடியிருப்புக்கென்று தனியாக வீட்டு வசதி வாரியம் அமைத்து அந்த வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பது மிகுந்த அவசியம் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அடுத்து கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் எத்தனையோ நிலைமைகள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மாறாக விழுந்தன. அதை நான் முன்பே கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கிறேன். உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால் அருமை முகிறிப்புத்தன் அவர்களைக் கூட தாக்க வந்தார்கள், கொலை செய்ய வந்தார்கள். ஆயுதங்கள் கைப்பற்றப்பட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே வைக்கப்பட்டன. ஆனால் அதற்குப் பிறகு கவர்னர் ஆட்சி வந்த பிறகு அந்த இன்வெஸ்டிகேஷன் அப்படியே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது, அதற்குப் பிறகு எந்தவிதமான நடைமுறை சாத்தியமான கூறுகள் எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. இது தான் யதார்த்தமான நிலைமை. இதை எங்களால் சொல்ல முடியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கூட என்னென்ன நிலைமைகள், எங்கெங்கே சட்டம் ஒழுங்குகள் அபகரிக்கப்பட்டன, அல்லது கீழே போட்டு மிதிக்கப்பட்டன என்ற சில விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதைக் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பாக கண்காணிக்க வேண்டும். அவர்கள் இதிலே தனிக் கவனம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு கட்சியினுடைய அலுவலகத்திலே அது எந்தக் கட்சியினுடைய அலுவலகமாக இருந்தாலும் உள்ளே புகுந்து கடமையை மறந்து அரசியலை மாத்திரம் நெஞ்சிலே நிறுத்திக் கொண்டு எந்தக் காவலர்கள் பணியாற்றினாலும் அந்தக் காவலர்களுக்குத் தண்டனையை கொடுக்க வேண்டியது காவல் துறையினுடைய கடமை என்பதை நான் பணிவோடு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்த மானியத்தை வரவேற்கின்ற அதே நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய திருப்பூர் நகரம் தொழிலாளர்களை உள்ளடக்கிய நகரம். அன்றாடம் பிரச்சினைகளைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நகரம். ஆயிரக் கணக்கான, பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு நகரம். அந்த நகரத்திலே பிரச்சினைகள் எழுவது என்பது இயற்கையான ஒன்றுதான். அது சகஜ நிலைமைதான். ஆகவே சூப்பிரன்டென்ட் ஆப் போலீஸ் அலுவலகத்தை திருப்பூர் நகரத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். மணிமாறன்]

[1980 ஜூலை 25]

அடுத்து திருப்பூர் மதுரையில் மங்களம் என்ற கிராமத்திலே ஒரு காவலர் அலுவலகத்தையும் நீங்கள் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை விடுத்துக் கொள்கிறேன். அன்றைக்கு இருந்த நம்முடைய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மாவட்ட மருத்துவ மனையை திருப்பூர் நகரத் திற்குத் தந்தது. ஆனால் இன்னும் கட்டிடங்கள் கட்டப்படவில்லை. ஆகவே கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான வழிவகைகளை அரசு செய்ய வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். காவல் துறையிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு, நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதற்காக உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பெருமக்களை கழகத்தினுடைய சார்பாக நான் வாழ்த்தி வரவேற்று மேலும் மேலும் அவர்களுடைய பணி வளரவேண்டும் என்றால் அதைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்றால் இப்போது 5 மண்டலங்கள் என்று ஆக்கப்பட்டிருப்பதை இன்னும் அதிகப்படியான மண்டலங்களாக ஆக்கலாமா என்ற ஆய்வினை தலைமையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் நடத்தி அதற்குண்டான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காவல் துறையைப் பலர்குற்றம் காட்டலாம், பலர் வரவேற்கலாம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் காவல் துறை ஒரு தேன் தடவிய கத்தி, அந்தக் கத்தியிலே இருக்கின்ற தேனை எப்படி லாவகமாக உறிஞ்சிக் குடிக்கவேண்டுமோ அந்தப் பக்குவத்தோடு குடிப்பது தான் சராசரி மனிதனுடைய சராசரி உணர்வினுடைய தன்மை என்பதை எடுத்துச் சொல்லி இந்த மானியத்தை நான் வரவேற்று வாழ்த்தி விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன்.

*திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த போலீஸ் துறையைப் பொறுத்தவரையில் சங்கம் அமைக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமை இருந்து வருகின்றது. அதை கனம் முதலமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்து சங்கம் தேவைதானா என்பதை சிந்தித்து அதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் அவர்களை அழைத்துப் பேசி சங்கம் வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டு அவர்களுடைய குறைபாடுகளைக் கவனித்து அவர்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை என்றால் அதை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அவர்களுடைய குழந்தைகள் படிக்க வசதி செய்து கொடுப்பது போன்ற பிரச்சினைகளை எல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

அவர்களுக்கு வசிப்பதற்கு வீடுகள் வாடகைக்கு கட்டிக் கொடுத்து, அந்த வீடுகளில் அவர்கள் தொடர்ந்து 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தங்கியிருந்தால் அந்த வீடுகளை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்குகிற வகையில் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 25] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அடுத்தாற்போல் இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் தேர்தல் காலத்தில் நடைபெற்ற சில சம்பவங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நானும் அவைகளைச் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் கட்சியின் பெயர்களுையெல்லாம் குறிப்பிட வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டதினால் முடிந்த வரையில் அவற்றை விலக்கியே பேச முயற்சித்தேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் அந்த தேர்தல் காலத்தில் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. அங்கேயிருந்த ஒரு சாரார் பெரிய கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து, பந்தல் போட்டு, மைக் வைத்து பெரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார்கள். நான் பேசிவிட்டு இறங்கி போனவுடன், மற்றொரு சாரார் உள்ளே புகுந்து பந்தலைக் கொளுத்தி மேடையைச் சேதப்படுத்தி ஆட்களை அடித்து இப்படிப் பல ரகளைகள் செய்தார்கள். நான் இரவு 10, 11 மணிக்கு மேல் ஒரு சுற்று சுற்றிவிட்டு, அடுத்த ரவுண்ட் தேர்தல் பிரச்சாரத்துக்கு இடையில் அங்கே வந்தபோது, என்னிடம் பெண்கள் முறையிட்டார்கள். அதன்பேரில் நான் வத்தலகுண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றேன். அங்கே சர்க்கிள் இருந்தார். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இருந்தார். மற்ற பல போலீஸ் காரர்களும் இருந்தார்கள். நான் சென்று அவர்களிடம் சொன்னேன். “யாரோ தேர்தலில் நிற்கிறார்கள். அதில் யாரோ ஜெயிக்கிறார்கள், யாரோ தோற்கிறார்கள். இதில் யாருடைய தாலியையோ அறுப்பது என்பது என்ன நியாயம்? தயவு செய்து பொதுமக்கள் இப்படி தாக்கப்படுவதை நீங்கள் தடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சம்பவம் திரும்பவும் நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த போதே, அந்த மற்றொரு சாரார், அதிலே முக்கியமான நபர்கள் உள்ளே நுழைந்தனர்.

அவர்கள் என்னைப் பார்த்து ‘என்ன அக்கா, நீ தேர்தலில் ஜெயித்து விடுவாயா? ஜெயித்து விட்டு, இங்கே நடமாட முடியுமா உன்னால்? தெருவெல்லாம் ரத்த ஆறு ஓடும், என்று சொன்னார்கள். நான் அதற்கு சிரித்துக் கொண்டே “அப்படியா தம்பி ரத்த ஆறு ஓடமா? இந்தாப்பா உங்கள் அக்காளின் தலை, இப்போதே வெட்டிக் கொள்ளுங்கள், ரத்த ஆறு ஓடட்டும்” என்று சொல்லி சமாளித்தேன். ஆனால் அன்றையதினம் அவர்களை சமாளிப்பதற்குள் நான் பட்ட பாடு எனக்குத்தான் தெரியும். அந்த கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். இந்த மன்றத்தை கடவுளின் மன்றமாக நினைத்துக் கொண்டு சொல்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் அந்தப் போலீஸ் காரர்கள் வெறுமனே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அன்றிருந்த நிலைமையில் வேறு யாராவது கொஞ்சம் பயந்தவர்களாக இருந்தால் என்னென்ன சிக்கல்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்குமோ சொல்ல முடியாது. ஆனால் வெள்ளையனை

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1980 ஜூலை 25]

எதிர்த்து, அன்னியனின் எதேச்சாதிகாரத்தை எதிர்த்து அவனை நாட்டைவிட்டு ஓட்டி விடுதலைக்காகப் போராடிய அந்தப் பாரம்பரியத்தில் வந்தவன் ஆதலால் அதை சமாளித்து நின்றேன்.

வெளியில் வந்து பிறகு பார்த்தால் இரண்டு பக்கமும் இரண்டு வித பிரிவினர் நின்று கொண்டு கையிலே ஆயுதங்களை நிற்கிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருக்கிற போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம், பேசாமல் இருந்துவிட்டார்கள். பொன்னம்மாள் தானே அவர்கள் யாருக்கும் பயப்பட மாட்டார்கள். அவர்கள் பனங்காட்டு நரியாயிற்றே. அந்தப் பனங்காட்டு நரி எந்த சலசலப்புக்கும் அஞ்சாது. அவர்களுக்கு போய் என்ன பயம் இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள் அங்கு தனித்து நின்ற பொதுமக்கள்.

வெளியில் என்ன நிலைமை என்றால், என்னை ஆதரிக்கும் பிரிவில் ஒருவர் எனக்குத்தான் ஓட்டுப் போடுவேன் என்று சொல்லியதற்கு, நீ எப்படி சொல்லலாம் என்று கேட்டு, அவர்கள் வீட்டிலே மறுநாள் காலையில் கல்யாணம், தாலி, சேலை, நகைகள், மற்ற சாமான்கள் எல்லாம் வாங்கி வைத்திருந்தார்கள். அன்று பட்டப்பகலிலே அந்த வீட்டிலே தீ வைத்துக் கொளுத்திவிட்டார்கள். கல்யாணத்திற்கு வாங்கிய துணிகள் இதர சாமான்கள் அவ்வளவும் எரிந்து சாம்பலாகிப் போய் விட்டது. முதல் நாள் போலீஸ் ஸ்டேஷனை விட்டு வெளியில் வந்தவுடன் பயங்கர ஆயுதங்களுடன் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளியில் வந்த இரு சாரார்களிலும் முக்கியமானவர்களைப் பார்த்து, அக்காவிற்கு பசிக்கிறது, ஏதாவது சாப்பிட வாங்கி வாருங்கள் தம்பிகளா என்று சிரித்துக் கொண்டே சொல்லி எப்படியோ சமாளித்தேன். இந்த மன்றத்திலும் நிறைய அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-50]

காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் தீ வைத்துவிட்டார். (மணியடிக்கப்பட்டது). அப்படி தீ வைத்ததன் காரணமாக அங்கே தாலி எல்லாம் கூட எறிந்து போய்விட்டது. இதுபோன்ற எவ்வளவோ சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. நான் ஜெயித்த பிறகு கூட, மெஜாரிட்டியில் வந்த பிறகும் கூட, ஊர்வலம் போகிறேன். 12 மணி இருக்கும். அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்த மோட்டார் சைக்கிள் நொறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீ கூட்டணிக் காக வேண்டி வேலை செய்தாயா, பொன்னம்மாளுக்காக வேண்டி வேலை செய்தாயா என்று சொல்லி அவர் மோட்டார் சைக்கிள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டது. கேஸ் கொடுக்கப்பட்டு, அது ரெபர் பண்ணியாகிவிட்டது. மீண்டும் யார் பாதிக்கப் பட்டார்களோ அவர்கள் மீது ஜாமீன் கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது.

1980 ஜூலை 25] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

கிறது. வத்தலகுண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனில். இந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு தைரியம், துணிச்சல் இருக்கிறது என்றால் அதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்த்தால் அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் எப்படியாவது அராஜகம் செய்யவேண்டும், இந்த ஆட்சிக்கு எப்படியாவது கெட்ட பெயர் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் போலீஸ் துறையில் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஈனமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சாராயம் காய்ச்சுவது, பெண்கள் கற்பழிக்கப் படுவது, குழந்தைகளை நரபலிக்காகத் தூக்கிச் செல்வது போன்றவை நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்றால் போலீஸ் துறையில் இருப்பவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவார்களே யானால் இவ்விதம் நடக்காது. நான் சொல்லப்போவது சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் லெவலில் இந்த கேஸ்பற்றி தெரியாமல் இருக்காது. அவ்வளவு பேர்களுக்கும் தெரியும்.

எங்கள் பகுதியில் பல இடங்களில் மோட்டார்களை தூக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். அப்படி தூக்கிக் கொண்டு போய் ஒரு கடிதம் எழுதி வைப்பது. நான் இந்த இடத்தில் இருக்கிறேன். ரூ. 500 கொண்டு வா என்று நாள் ஒன்றுக்கு பத்து பதினைந்து மோட்டார்களை தூக்கிச் செல்கிறார்கள். இதைப் பற்றி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பெட்டிஷன் கொடுத்தால் உன் தலை துண்டிக்கப்படும், உன் மோட்டார் நொறுக்கப்படும் என்று சொல்லி அவர்களை மிரட்டி பணத்தைக் கொடுத்த பிறகு அந்த மோட்டார் வருகிறது. இப்படிப்பட்ட சமூக விரோதமான காரியங்கள் நடப்பதற்குக் காரணம் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிற காவல் துறை அதிகாரிகள்—மேல்மட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை—எப்படியாவது இந்த ஆட்சியின் மீது மக்களுக்கு ஒரு கெட்ட பெயர் வரவேண்டும் என்று செய்கிறார்கள். ஆகவே நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் கற்பழிப்பது, குழந்தைகளை திருடுவது போன்ற நிலைமைகள் வந்தால் நான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன், இரண்டு நபர்களை யாவது தூக்கில் போடுங்கள், இரண்டு பேர்களைப் போடுங்கள். அது அப்படியே ஒழிந்து விடும். அப்போதுதான் ஒரு பயம் ஏற்படும். அப்படி ஒரு பயம் இல்லாமல் போய் விட்டால் அது நமது ஆட்சிக்கு ஒரு கேவலமானதொரு நிலையை உருவாக்கித் தரும்.

இங்கே பணியாற்றுகிற போலீஸ்காரர்களுக்கு இரண்டு ரூபாய் படி கொடுக்கிறார்கள். அது காபி குடிக்கக்கூடப் போதாது. ஆகவே அதை ஐந்து ரூபாய் என்று அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

விரிவீடு, விளாம்பட்டு இவ்விடங்களில் காவல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1980 ஜூலை 25]

என் சொந்த ஊர் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை. கமலா புரம், தேர்தல் காலத்தில் ஒரு கலவரம் நடந்தது. நான் சொன்னேன், வம்புக்கு போகாதீர்கள், உண்மைக்கு, நியாயத் திற்குப் புறம்பான வழியில் செல்லாதீர்கள் என்று சொன்னேன். What is right we have done it. எங்களுக்கு எது சரி என்று தோன்றுகிறதோ அதைச் செய்கிறோம். உண்மைக்கு மாறாக ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்று நாங்கள் இருந்ததினால் தான் தோற்றுப்போய் பதிமூன்று ஆண்டுகள் சென்ற பிறகும் கூட அதிகாரிகள் இடையே மரியாதையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடிகிறது.

எனது சொந்த ஊரில் சாராயம் காய்ச்சும் ஒரு பையன் என்னிடம் வந்து சொன்னான். அக்கா, நான் இனிமேல் சாராயம் காய்ச்ச மாட்டேன், எனக்கு ஏதாவது ஒரு உபதொழில் கொடுங்கள் என்று கேட்டான். நான் உபதொழிலுக்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருந்தபோது போலீஸ்காரர்கள் சென்று ஏண்டா சாராயம் காய்ச்சுவதை நிறுத்தினாய், காய்ச்சி எங்களுக்குள்ள பங்கை கொடு என்று சொல்லி அதை எதிர்க்கக்கூடிய அளவில் போலீஸ் நடந்து கொள்கின்றார்கள்.

அந்தப் பகுதியில் ஊரில் உள்ள முக்கியமானவர்கள் சாராயம் காய்ச்சக்கூடாது என்று கண்காணித்து காய்ச்சுபவர்களை அழைத்து நீ இந்தக் காரியம் செய்யக்கூடாது என்று தடுத்தவர்களை போலீஸ் ஜாமீன் கேஸ் போட்டு அதன்மீது வாரண்ட் போட்டு நான் ஊரில் இல்லாத நேரத்தில் அவர்களை அரஸ்ட் செய்ய இருந்த நேரம் அந்த மக்கள் திண்டுக்கல் கோர்ட்டில் சென்று ஜாமீனில் எடுத்துவரப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை வருத்தத்தோடு கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எனது கருத்துக்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மன்றத்திற்கு நாங்கள் புதியவர்களாக இருந்தாலும்கூட நாங்கள் பேசுகிற கருத்துக்களினால், அதனால் பலன் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் நாங்கள் நீங்கள் கொடுக்கிற அறிக்கைகளை எல்லாம் படித்துப் பார்த்துவிட்டு எங்கள் கருத்துக்களை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் நான் மூன்று முறைகள் இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியும் பலன் கிட்டவில்லை என்றார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை எனக்கும் வந்துவிடக் கூடாது என்ற அந்த அச்சத்தின் அடிப்படையிலே தான் என்னுடைய கருத்துக்களை நான் எடுத்து வைக்கிறேன். மனிதாபிமானத்தோடு இதை நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

1980 ஜூலை 25]

[திருமதி டி. யசோதா]

குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், இப்போதுகூட எல்லோரும் பேசினார்கள். தமிழகம் இன்றைக்கு சாராய சாம்ராஜ்யமாக திகழ்கிறது என்று சொன்னால், அதையாரும் மறுக்க முடியாது. எங்கு பார்த்தாலும் கீழ்மட்டத்திலே சாராய வியாபாரம் நடக்கின்ற காரணத்தினால், இந்த அரசாங்கம் இதை அமுல்படுத்துவதை ரத்து செய்தால், அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருமானம் கிடைத்திருக்கும். ஆனால், இன்றைக்கு இந்த வருமானம் தனிப்பட்ட சிலருக்கு, அதிகாரவர்க்கத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்து, அதனால் மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களை ஆற்றுவதற்குரிய வருமானம் கூட அரசாங்கத்திற்கு கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது என்பதைக் குறிப்பிட நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

உடனே, நீங்கள் பதில் அளிக்கிறபோது, அம்மையார் அவர்கள் இப்படிச் குறிப்பிட்டார்கள், எனவே சாராயம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்களா என்று கேட்டால், என்னுடைய கட்சிக்கு அதிலே எவ்வித ஓட்டும், உறவும் கிடையாது. தனிப்பட்ட முறையில் என்னுடைய கருத்து.

இன்றைக்கு ஒவ்வொரு அரிசன காலனிகளிலும் இது போன்ற கொடுமைகள் அதிகம் நடக்கிறது. யாரேனும் ஒரு ஆண் சாராயம் விற்றால் அதற்கு, பெண்ணைக் கைது செய்து கொண்டு போய் சிறையிலே அடைக்கிறார்கள். பல கொடுமைகளைச் செய்கிறார்கள். இது தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். யாரேனும், குறிப்பிட்ட பெண் சாராயம் விற்றால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், கணவன் விற்கிறான், மகன் விற்கிறான் என்பதற்காக, மனைவியையோ அல்லது தாயையோ கைது செய்து கொண்டு போவது என்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். முதல்வர் அவர்கள் பெண்களை மாலை 6 மணிக்குமேல் சிறையிலே வைக்கக் கூடாது என்று சொல்லியுள்ளார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதுதான்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

அதேபோல், முடிந்த அளவுக்கு நீங்கள் அவுட்-போஸ்ட் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை குறிப்பாக அரிசன மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளிலே உருவாக்கித் தருவீர்களானால், அந்த மக்கள் வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய சகோதரி பொன்னம்மாள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கு பார்த்தாலும், கொலை, கொள்ளை நடக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இது நாட்டிலே இன்றைக்கு அச்சத்தை உருவாக்கி வருகிறது என்று சொன்னார்கள்.

இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் செளரிராஜன் வீட்டில் இருக்கின்ற நேரத்திலே, அவர் மகள் படுத்திருக்கின்ற நிலையிலே, மேலே இருக்கின்ற ஜன்னல் திறந்திருந்த சூழ்நிலையிலே, அந்த ஜன்னல் வழியாக கீழே உள்ள ஜன்னலைத் திறந்து, அந்த சூழ்நடை அணிந்திருந்த சங்கிலியை அறுத்திருக்கிறான். விழித்துக்கொண்ட அந்தக் குழந்தை கையில் பாதி சங்கிலி சிக்க, பாதி சங்கிலியை எடுத்துக் கொண்டு திருடன் ஓடியிருக்கிறான். நம்முடைய எம். எல். ஏ. ஓட, அவன் ஓட கடைசியிலே திருடன் ஓடி விட்டான். இவர் தோற்றிருக்கிறார். இதுபோல் நிலை மாம்பலம் போன்ற மக்கள் நடமாடுகின்ற இந்தப் பகுதியிலேயே நடக்கின்றது என்று சொன்னால், மக்கள் நடமாட்டமே இல்லாத பகுதிகளில் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கும் என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு பத்திரிகைகளைப் பிரிக்கின்றபோது, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் மனதைக் கலக்குகிறது. எங்கே பார்த்தாலும் கொள்ளை, கொலை அல்லது குழந்தைகள் திருடப் படுவது, குழந்தைகள் கற்பழிக்கப்படுவது போன்ற சம்பவங்கள் பத்திரிகையிலே வருகின்றது. நமக்கு என்ன அசௌகரியக் குறைவுகள் இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நிகழாமல் அவைகளைப் போக்க இந்த நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்ற நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்படிப் பேசுகின்ற நேரத்திலே அந்த மாநிலத்திலே அதிகக் கொள்ளை, அந்த மாநிலத்திலே அதிகக் கொலை, ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்திலே அதைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது. தமிழகத்திலே இந்த நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லுகின்ற அந்த போலி வாதத்தை நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதைவிடத் தமிழகம் சிறப்பான சூழ்நிலையில் இருப்பதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதை நிறைவேற்றுகின்ற கடமையும் உங்களுக்கு இருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

போலீஸ் கமிஷனர் அலுவலகத்திற்குப் பக்கத்திலே வரத ராஜபுரம் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் பெயர் பெற்றிருப்பது போல் அங்கும் சாராயம் விற்கப்படுகிறது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அங்கே சாராயம் மட்டுமல்ல; ஸ்பிரிடும் விற்கப்படுகிறது. அது மேலும் போதையைத் தருவதாக சொல்லப்படுகிறது. அதே போல் அங்கே லிஞ்சர் விற்கப்படுகிறது. அதுவும் போதை கொடுக்கக்கூடியது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை வாங்குகின்றவர்கள் அங்கே வரும்போது, விற்கின்றவர்கள் அவைகளை விற்கிறார்கள். அப்படி வாங்குகின்றவர்கள் வாங்கியவுடனே, அதைக் குடித்த பிறகு அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க

1980 ஜூலை 25]

[திருமதி டி. யசோதா]

வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு பொது வாக, 3 வயதுக் குழந்தையிலே இருந்து, 4 வயதுக் குழந்தை யிலேயிருந்து 10 வயதுக் குழந்தைகள் வரையில் இப்படி தண்ணீர் கொடுப்பதற்காக அங்கே பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1.00]

அந்தக் குழந்தைகளுக்கு ஒரு நாளைக்கு சம்பளம் ஒன்றரை ரூபாய் என்று சொல்லும்போது அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகள், பள்ளிக்கு சென்று படிக்க வேண்டிய குழந்தைகள் கள்ளச் சாராயத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்கின்ற கேவலமான நிலைக்கு நாடு போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் போலீஸ் கமிஷனர் அலுவலகத்திற்குப் பக்கத்திலேயே நடைபெற்று வரு கிறது. காலம் காலமாக நடைபெற்று வரும் சம்பவமாக இருப் பதால் அதிகாரிகள் தனிப்பட்ட முறையில் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெண் போலீசுக்கு ஆட்கள் எடுக்கிறார்கள், அது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. பெண் போலீசுக்கு அதிக அளவில் எடுத்து அவர்களை சீரான முறையில் பயன்படுத்த வேண்டு மென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சேகராயபுரம் என்ற ஊரில் சாதா ரண தகராறு ஏற்பட்டது. ஒரு பெண்ணின் தாலி அறுக்கப் பட்டது. தாலிக்கு என்ன மகிமை, மகத்துவம் என்பதைத் தமிழ்நாடு அறியாமல் இல்லை. அவர்கள் என்னிடம் வந்து கூறியபோது போலீசாரிடத்தில் புகார் கொடுத்தார்களா என்று கேட்டேன். நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்று கேட்டேன். இரண்டு முறை கூப்பிட்டு விசாரித்து அனுப்பி விட்டார்கள் என்றார்கள். நான் போலீஸ் நிலையத்திற்குச் கொன்னேன்—தாலி பறிக்கப்பட்டு விட்டது. அந்தத் தாலியைப் பெற்று அந்தத் தாய்க்குக் கொடுங்கள், தாலி இல்லாமல் நன்றாக இருக் காது என்று சொன்னேன். பிறகு அந்த போலீஸ் அதிகாரி மிக கேவலமாகப் பேசியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இதனை நான் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இன்னொரு விவகாரத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியான ஸ்ரீபெரும்புதூரில் செங்கோட்டை என்ற கிராமம், அங்கே அன்பா என்ற முஸ்லீம் சகோதரர் அவர் மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் விட்டு விட்டு 1,500 ரூபாயையும் வீட்டில் வைத்துவிட்டு வெளியே சென்றிருக்கிறார். வீட்டுக்குக் கதவு கிடையாது. திடீரென்று ஒருவன் உள்ளே நுழை கிறான், பெயரைச் சொல்லலாம் என்றால் சொல்லுகிறேன்—

திருமதி டி. யசோதா]

[1980 ஜூலை 25]

கிருஷ்ணன் அந்தப் பெண்ணிடத்தில் தகாத முறையில் நடக்க முயற்சி செய்திருக்கிறான். விழித்த பெண் அந்நியன் இருப்பதைக் கண்டு பயந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் வெளியே சென்ற கணவன் வருகிறான். அனிபாவையும் அவன் அடித்துவிட்டு பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவிடுகிறான். அனிபா காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுத்திருக்கிறார். மனைவியானவள் தன்னைக் கணவன் சந்தேகித்து விடுவானோ என்று பயந்து பக்கத்து வீட்டில் இரவெல்லாம் இருந்துவிட்டு மறுநாள் காலை என்னைப் பார்த்தாள். போலீசில் புகார் கொடுக்கச் சொன்னேன். போலீசில் கிருஷ்ணனைக் கூப்பிட்டு விசாரித்து அனுப்பி விட்டார்கள். 1,500 ரூபாய்க்கு வழி என்று என்னுடைய கேட்டால் அந்த அதிகாரி 'கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடர்ந்து 1,500 ரூபாயை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லுகிறார். இந்த நாட்டில் இருக்கும் ஏழை மக்கள் நேராகப் போலீசிதான் புகார் கொடுக்க முடியுமே தவிர, வழக்கு நடத்தி வெற்றி பெற முடியுமா என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் அதிகாரிகள் காக்கிச் சட்டையை போட்டு இதயத்தை மறைத்துக் கொள்ளாமல் அதனுள்ளே ஈரம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் பணியாற்ற வேண்டும். உங்கள் கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில் ஏழை மக்கள் நலனுக்காக நிச்சயமாக உங்கள் நேரத்தைச் செலவிட வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆக்கபூர்வமான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெண்களை ஆறு மணிக்சு மேல் போலீஸ் லாக்கப்பில் வைக்கக்கூடாது என்று முதல்வர் அவர்கள் சிறப்பிட்டதை அதிகாரிகள் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பெண்களை காவல் நிலையத்தில் லாக்கப்பில் வைப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. இரா. முத்தையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் காவல் துறை, மாவட்ட நிர்வாகம் மற்றும் இருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் சிலர், அதிலும் குறிப்பாக முதலாவதாகப் பேசிய பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராசு அவர்கள் குற்றங்கள் பெருகிவிட்டன, உங்கள் ஆட்சியைப் பாருங்கள்—இந்த இடத்திலே குழந்தையைக் காணோம், மறுநாள் இன்னொரு குழந்தையைக் காணோம், மூன்றாம் நாள் இன்னொரு குழந்தையைக் காணோம், நான்காவது நாள் ஒரு கொலைக் குற்றம்

வரவு செலவுத் திட்டம், 1980-81—வாக்கெடுப்பு 1001
1980 ஜூலை 25] [திரு. இரா. முத்தையா]

12 3065

என்று வரிசையாகச் சொல்லிக் கொண்டே போனார்கள். நான் அந்த நேரத்திலே யோசித்துப் பார்த்தேன். எங்கே இப்போதுதான் அந்தக் குற்றங்கள் நடைபெறுவதுபோல் இருக்கிறது. குழந்தைகள் காணாமல் போவது, கொலை நடப்பது எல்லாம் நடப்பது போல் இருக்கிறது நினைத்துப் பார்த்தேன். ஆனால் இவர்கள் ஆண்ட 7 ஆண்டு காலத்திலே எந்தக் குழந்தையும் காணாமல் போகவில்லை போல் இருக்கிறது. கொலையே நடக்கவில்லை போல் இருக்கிறது. அந்தக் கால கட்டத்திலே ஏதோ காவல் துறையினர் தங்கள் அலுவலகங்களிலே எல்லாம் வேலையே இல்லாது குற்றமே நடக்காத அயோத்தியா பட்டணத்திலே இருந்தார்கள் என்பதை போல் இருக்கிறது என்று எண்ணினேன். ஆனால் இவர்கள் ஆண்ட நேரத்திலேயும் நடந்த குற்றங்கள் நடைபெற்ற கொலைகள் பற்றி காவல் துறை கண்காணித்தது. இன்றைக்கும் கண்காணிக்கிறது. அனல் நெருப்பு இருந்த அரசாங்கத்திலே அதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசாங்கத்திலே குற்றங்கள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு விரைந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, குறைகள் களையப்பட்டன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். குற்றங்கள் பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் இன்னும் இந்தத்துறை அதிக வேகமாகச் செயல்படவேண்டும், இன்னும் இந்தத்துறை கவனமாகச் செயல்படவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய கருத்தாகும். ஆனால் அன்றைக்கு நடந்ததைப் போன்று இன்றைக்கு நடக்கிறதா என்று நான் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களைப் பார்த்துக் கேட்க ஆசைப் படுகிறேன். அன்றைக்கு நடந்ததைப் போல் முதுகுளத் தூரிலே 5 பேர்கள் கண்ணைக் கட்டி எந்த இடத்திலேயாவது சுட்டிருக்கிறார்களா. அன்றைக்கு நடந்ததைப்போல் உதயகுமார் என்ற மாணவன் பிரேதத்தின் மீது ஏறி இன்றைக்கு டாக்டர் பட்டம் முதலமைச்சர் வாங்குகிறாரா? அன்றைக்கு நடந்ததைப்போல் ஏனைய குற்றங்களை அரசாங்கமே பின்னணியில் இருந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்த சில நிகழ்ச்சிகளைப் போல் இன்றைக்கு நடக்கிறதா? அன்றைக்கு நடந்ததைப்போல் கள்ள நோட்டு வழக்குகளை முடிமறைக்க அரசாங்கம் முற்பட்டதே, அதைப்போல இன்றைக்கு அரசாங்கம் பெரிய குற்றங்களை முடிமறைக்க முற்படுகிற நிலை இருக்கிறதா? குழந்தைகளைக் காணாமல் என்பதை எல்லாம் பூதாகரமாக எடுத்துக்காட்டுகிற போது இந்தத் துறையினிடத்திலே மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நான் ஒரு வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்களே எந்தக் குறையும் காணமுடியாத உங்கள் ஆட்சியின்மீது பழியை, ஒரு பொல்லாங்கை சுமத்துவதற்காக சில டொல்லாதவர்கள் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை திட்டமிட்டு செய்கிறார்கள் என்ற நிலையில் அதைக் கவனிக்க எச்சரிக்கையாக இருந்து அந்தக் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டுமென்று அதற்கு இந்தத் துறை முற்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. முத்தையா]

[1980 ஜூலை 25]

இங்கே சில காரியங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள், எந்த எந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன என்று. நான் அவர்களைப் பழைய காலத்திற்குக் கூட அழைத்துச் செல்ல விரும்பவில்லை. இங்கே திரு. உமாநாத் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல் எங்களுடைய ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட நேரத்தில் கவர்னர் ஆட்சி என்ற பெயரால் காங்கிரஸ் கட்சி அரசாட்சி நடைபெற்ற அந்த 3 மாதங்களில் என்ன என்ன குற்றங்கள் இங்கே நடந்தன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதிலேயும் குறிப்பாக இந்தத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் கவர்னர் குடைய பவனத்திலேயிருந்து வருகின்ற உத்தரவுகளை நிறைவேற்றுவதைவிட ***வருகிற உத்தரவுகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற நிலைமை அன்றைக்கு உருவாக்கப்படவில்லையா?

திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்தையா அவர்கள் தமிழகத்திலே கவர்னர் ஆட்சி நடைபெற்ற போது * * * * *

வந்த உத்தரவுகளைத்தான் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று உத்தரவு வரவில்லையா என்று சொன்னார்கள். அதைச் சற்று விளக்கமாக ஆதாரத்தோடு சொன்னால் சபைக்கு உதவியாக இருக்கும்.

திரு. இரா. முத்தையா : பல்வேறு ஆதாரங்களைச் சொல்ல முடியும், நான் அதற்குத்தான் வந்தேன். திரு. சித்தன் அவர்கள் இதை இதை எல்லாம் சொல்லுங்கள் என்று சொல்வதைப் போல் கேட்டிருக்கிறார்கள். பல முறைகேடான நியமனங்கள் நடந்தது, பல முறைகேடான மாற்றங்கள் அந்த அரசாங்கத்திலே செய்யப்பட்டன. அதிலேயும் குறிப்பாகச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். அன்றைக்கு இருந்த காக்கிச் சட்டையோடு இருந்த கண்ணியமான ஒரு ஐ.சி.எஸ். அதிகாரி ஒருவரை காக்கிச் சட்டையைக் கழற்றி இன்னொரு துறைக்குப் போய் உட்கார வைத்தீர்களே அதற்கு யார் காரணம்? அன்றைக்கு என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. சந்திரராஜ் அவர்கள் பேசுகின்றபோது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

[பிற்பகல் 1-10]

முதுகளத்தார் தொகுதியில் இரண்டு ஊர்களைக் குறிப்பிட்டு அந்த ஊரில் காங்கிரசுக்கு ஒரே யொரு ஒட்டுதான் கிடைத்தது; ஒரே ஒரு ஒட்டுதான் காங்கிரசுக்குக் கிடைக்குமா என்று கேட்டார்கள். நீங்கள் செய்த காரியம் காக்கிச் சட்டையோடு இருந்த அந்தக் கண்ணியமான அதிகாரியை காக்கிச் சட்டையைக் கழற்றிவிட்டு கதர்ச்சட்டையை மாட்டுகின்ற நிலையை உருவாக்கியதனாலே அவர் அந்த மக்களுடைய கவனத்தை ஈர்த்திருப்பார்.....

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.

1980 ஜூலை 25]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, * * * உத்தரவு வந்தது என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது சொல்கிறார்கள். காக்கிச் சட்டையைக் கழற்றி வட்டு அங்கே உட்கார வைத்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது பொதுப்படையான குற்றச் சாட்டு. எந்த * * * எந்த அதிகாரிக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. எந்த அதிகாரி என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார் என்பதை ஆதாரத் தோடு சொல்லட்டும்.

திரு. இரா. முத்தையா : தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் உறுப்பினரவர்களின் கவனத்திற்கு ஒவ்வொன்றாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு நேரம் கொடுத்து அனுமதித்தீர்களேயானால் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலிலே நேரம் இல்லை. குற்றச்சாட்டு சொல்வதாக இருந்தால் ஸ்பெசிஃபிக் காட்ச் சொல்ல வேண்டும். இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள்தான் இருக்கின்றன. உறுப்பினர் அவர்கள் தங்களுடைய தெகுதிப் பிரச்சனை இருந்தால் சொல்லி முடிக்க வேண்டும்.

திரு. இரா. முத்தையா : நான் சொல்கிறேன் * * * உத்தரவிலே கையெழுத்துட்டு அங்கேயிருந்து யாரும் அனுப்ப முடியாது. ஆனால் * * * சொல்லுகின்றவற்றைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நிலைமைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : உத்தரவு வரவில்லை ஆனால் சொன்னதைக் கேட்க வேண்டுமென்று சொன்னதாகக் கூறுகிறார்கள். அதை எந்த ஆதாரத்தோடு சொல்கிறார்கள்? ஒன்று ஆதாரத்தோடு அதை நிரூபிக்க வேண்டும்; இல்லையென்றால் நான் உட்கார மாட்டேன். (கூச்சல்—குழப்பம்) பேரவைத் தலைவரவர்களே * * * உத்தரவு வந்தது என்று முதலில் சொன்னார்கள். அடுத்தாற்போல் அதைக் கொஞ்சம் மாற்றி, உத்தரவு அல்ல, சொன்னார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். குற்றச்சாட்டைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். அப்படி சொல்ல இயலாவிட்டால் நடவடிக்கை குறிப்பிலேயிருந்து * * * என்பதை எடுத்து விடுங்கள்.

திரு. இரா. முத்தையா : அப்படி நடந்த இந்த மாற்றங்களைச் செய்தது யார்? யாருடைய தூண்டுதலாலே நடந்தது? அன்றைக்கு எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் சுட்டிக்காட்டி, பின்னர் அது அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு துறையினுடைய இயக்குநராக, குறிப்பிட்ட ஒருவரை நியமித்தது இன்னாருடைய தூண்டுதலால்தான் * * * (கூச்சல், குழப்பம்)

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றன.